

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

UFO στην Ινδία
αεροπλανοφορο συναντα UFO
ιπταμενοι δισκοι στο Βιετναμ
διαστημανθρωποι σε βαση
αστροναυτης μιλα για UFO

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 6, ΙΟΥΝΙΟΣ 1979, ΔΡΧ 50

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΟΜΟΣ 1, ΤΕΥΧΟΣ 6, ΙΟΥΝΙΟΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50 — ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ, Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142, τηλ. 36.00.
059 — ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 730.252 (6-8 μ.μ.)

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «οργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερα γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Αγγλία)
- UFO RESEARCH REVIEW (Αγγλία)
- INTERPLANETARY NEWS (Αγγλία)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Αγγλία)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ιαπωνία)

Επίσης συνεργαζόμαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTR (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή επαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών ερευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Αγγλία κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλος. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Αρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πιά να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι **βρισκόμαστε πράγματι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνεργασίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι	2
Η «στενή επαφή» μας	3
Οι αναγνώστες μάς γράφουν	4
Κρίση UFO στην Ινδία	6
Ίπτάμενοι Δίσκοι στο Βιετνάμ	10
Συνέντευξη με τον Γκόρντον Κρέιτον	11
Φωτορεπορτάζ: UFO στην Κορσική	16
Δίσκοι κάτω από τη Γη: Παγκόσμιο δίκτυο υπόγειων βάσεων UFO	18
Εξωγήινοι στη βάση Ράιτ-Πάτερσον	24
Γαλλία: Χωροφυλακή και ιπτάμενοι δίσκοι	27
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα: Ένας καθυστερημένος έπαινος	35
UFO στην Πάφο (τελευταίο)	36
Ένας αστροναύτης μιλά	39
Τό αμερικανικό αεροπλανοφόρο «Φ. Ρούζβελτ» συναντά UFO	40
Ομάδα ΦΑΕΘΩΝ: UFO στην Αττική (δεύτερη αναφορά)	43

«UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» (Χρήστος Δ. Λαζος — Σπύρος Αλεβιζόπουλος). ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 ΑΘΗΝΑ τ.τ. 142 Τηλ. 36.00.059, 3ος όροφος γρ. 19. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λαζος, Δημητράκοπούλου 65-67 Κουκάκι Τηλ. 92.32.998. ΔΙΕΥΘΥΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Μιχάλης Σπανός Βουλγαροκτόνου 28 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 64.39.353. ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος Μαυρομιχάλη 127 Τηλ. 64.37.675. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λαζος Τηλ. 36.03.198. ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Αλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142. ΜΟΝΤΑΖ: Άλεκος Βεντούρης Τηλ. 65.21.458.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Δ. Λαζος
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

Ένα διαρκώς αυξανόμενο ρεύμα αναγνωστών συνεχίζει να προστίθεται στους ήδη πολλούς αναγνώστες του περιοδικού. Αυτό μας δημιουργεί πολλές υποχρεώσεις και μία από αυτές — και η κυριότερη — είναι η ποιοτική διατήρηση της στάθμης των άρθρων του, που κατά γενική ομολογία, είναι εξαιρετικά, επιλεγμένα με προσοχή μέσα από πληθώρα άρθρων. Έχουμε απορρίψει πολλά άρθρα από περιοδικά, που σκοπεύοντας άλλοι, προσπαθούν να δημιουργήσουν έντυπώσεις πέρα και άσχετες με το φαινόμενο «UFO».

Ήδη από το προηγούμενο τεύχος αρχίσαμε την παράθεση επιστολών και αναφορών αναγνωστών (έφθασαν υπάρχουν). Η Διεύθυνση του περιοδικού έχει έρθει σε επαφή με διάφορους οργανισμούς στην αλλοδαπή, στην προσπάθειά της να οργανώσει πιο έμπεριστατωμένα τη διάταξη της ύλης, καθώς και τη θεματογραφία.

Δέν σταματάμε όμως εδώ. Έννοούμε ν' αντιμετωπίζουμε το θέμα δυναμικά: προβλέπονται διαλέξεις και κινηματογραφικές προβολές ταινιών, με θέματα από UFO, που θα ταράξουν όποσδήποτε πάγιες αντιλήψεις. Αυτό που χρειάζεται είναι τεκμηρίωση και σοβαρή αντιμετώπιση του θέματος. Ένός θέματος που το ενδιαφέρον γι' αυτό αυξάνει συνεχώς.

ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Κυβερνήσεις εξακολουθούν να διαψεύδουν τα γεγονότα, επίσημα χείλη να χλευάζουν τα περιστατικά και σοβαροί μάρτυρες να γελοιοποιούνται.

Εμείς, σαν περιοδικό συνιστούμε: Προσοχή, τόσο στις εκφράσεις όσο και στα εξαγόμενα συμπεράσματα. Οί καιροί είναι «χαλεποί». Πολλές οργανωμένες ομάδες — ποικίλης ιδεολογικής σύγχυσης και σκοπού — επιδιώκουν μέσω της «ούφολογικής ύστερίας» να «οδηγήσουν» και να «κατευθύνουν» προς άλλους στόχους.

Το «φαινόμενο UFO» απειλεί πολλούς και για πολλά — κυρίως τους παπάδες και σία, (φανταστείτε να «πουλήσουμε» στους εξωγήινους το ίδιο παραμύθι: κάποιο παιδάκι που συνελήφθει αφού η μαμά του μύρισε κάποιο άνθος — αν μιλάγαμε για το μωρό του σωλήνα ίσως συμφωνούσαν), καθώς και το απανταχού πολιτικό κατεστημένο.

Βαλόμαστε, λοιπόν, από παντού και σαν άλλοι «ελεύθεροι πολιορκημένοι» διατρανώνουμε την πίστη μας σε αξίες πέρα του γήινου χώρου και χρόνου.

«Με τα διαστημικά ταξίδια», έγραφε ο Όπενχάιμερ, «ο άνθρωπος ψάχνει να βρει το λίκνο της καταγωγής του».

Χρήστος Λάζος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σπύρος Άλεβιζόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χρήστος Λάζος
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
Δημήτρης Κουτσούκης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Ντίνος Γαρουφαλιάς
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
Γιώργος Μπαλάνος
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Δανάη Άρνέλλου-Λάζου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Μάνια Φιλιππίδου
ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΕΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ
Άντρεας Τσάρας
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Άγγελος Ελεύθερος
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
Δημήτρης Πετρακόπουλος

ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τα περιοδικά: «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» και «ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ» καθώς και τα βιβλία των εκδόσεων «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» μπορούν να νά τα προμηθευθούν οι αναγνώστες μας από τα εξής βιβλιοπωλεία.

ΑΘΗΝΑ

Κεντρική διάθεση: Πανεπιστημίου 56, 3ος όροφος. Τηλ. 36.00. 059.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μπαρμπουνάκης: Βιβλιοπωλεία, Αριστοτέλους 4, τηλ. 228.682 - 264-609, Έγνατίας 150, τηλ. 235.916.

Π. Ραγιάς: Τσιμισκή 41, τηλ. 229.010.

Χ. Παπαδάκης: Βασιλίσσης Όλγας 125, Ντεπό, τηλ. 835.176.

Γιαννίκος Κορυδάκης: Κωνσταντίνου Μελενίκου 34, τηλ. 212.610.

ΚΑΒΑΛΑ

Δημ. Κελαϊδίτης: Όμονοίας 94, τηλ. 226.166.

ΛΑΡΙΣΑ

Βιβλιοπωλείο «Κέραμος»: Μαρίας Κόρακα, Κούμα 34, τηλ. 255.554.

ΠΑΡΓΑ

Πέτρος Γιούργας: Πάργα Ήπειρου.

ΠΑΤΡΑ

Άντρεας Φιλιπάτος: Ζαΐμη 22.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Αφοι Μποστανόγλου Ο.Ε.: Κολοκοτρώνη 92-94, τηλ. 41.12.258.

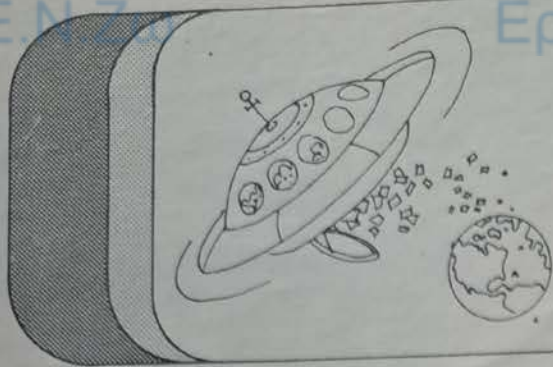
ΠΕΥΚΗ (κάτω)

Ίωάννης Μερκάτης: ΤΗΛ. 80.29.119 - 80.28.425.

ΣΑΜΟΣ

Κων. Α. Βούλγαρης: Βιβλιοχαρτοπωλείο Σάμος Σάμου, τηλ. 27.406.

Επίσης, τα περιοδικά οι αναγνώστες μας μπορούν να τα προμηθευτούν και απ' όλα τα περίπτερα όλης της Ελλάδας.

οι αναγνώστες μας γράφουν

Αγαπητέ κ. Κουτσαρής,

Και να πού το κενό του σύφολογικού χώρου στον τοπο μας ήρθε να καλυφτεί από μία σοβαρή και έγκυρη έκδοση που ασχολείται επιτέλους με ενθουσιασμό με το καυτότερο σύγχρονο πρόβλημα, τα UFO's.

Η συμβολή των απαραίτητων ειδικών συνεργατών σε ένα τέτοιο περιοδικό είναι αναμφισβήτητη μεγάλη, κι έτσι με μεγάλη χαρά είδα το όνομα σας ανάμεσα στους πρώτους εργαζόμενους του περιοδικού.

Ανήκω κι εγώ στον χώρο των ενδιαφερομένων για το φαινόμενο των ιπτάμενων δισκίων εδώ και 3 χρόνια. Είμαι τελειόφοιτος λυκείου και ασχολούμαι ερασιτεχνικά με τα ηλεκτρονικά. Δυστυχώς, οι έλλειψεις γνώσεις μου στα αγγλικά δεν μου επέτρεψαν να έχω έπαφή με ξένες πηγές, κι έτσι οι γνώσεις μου πάνω στο θέμα περιορίζονται στην Έλληνική Βιβλιογραφία.

Αυτό που πραγματικά με εξέπληξε και ταυτόχρονα με γέμισε με αισιοδοξία, ήταν η ανακοίνωση της ύπαρξης της ομάδας ΦΑΕΘΩΝ που, όπως ειπώθηκε, έχει και συνεχίζει να κάνει σημαντικές έρευνες στον ελληνικό χώρο. Αναφέρθηκε μάλιστα ότι μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα «Αόρατο Κολέγιο» του τοπου μας. Αυτό που θα ήθελα να σας ρωτήσω, είναι να μου εξηγήσετε το όρο «ΑΟΡΑΤΟ ΚΟΛΕΓΙΟ» — μια που δεν τυχαίνει να έχει πεσει στην αντίληψή μου — καθώς και αν υπάρχουν και άλλα «Αόρατα κολέγια» στο εξωτερικό και ποιά είναι αυτά.

Επίσης θα ήθελα να ζητήσω ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τον «ΦΑΕΘΩΝ» (όσες φυσικά μπορούν να δοθούν): όπως θα φανταζομαι, οι ερευνητές της ομάδας αυτής θα χρησιμοποιούν ορισμένα μηχανήματα ηλεκτρονικά ως επί το πλείστον για τις έρευνές τους. Θα ήθελα λοιπόν να μου πείτε τι μηχανήματα είναι αυτά, και να παρακαλέσω αν είναι δυνατόν να δημοσιευτούν τα σχέδια ορισμένων απ' αυτά (των απλούστερων φυσικά), έτσι ώστε και εγώ, και ο κάθε ερασιτέχνης ερευνητής που θέλει να ασχοληθεί με το θέμα, να βοηθηθεί στην προσπάθειά του αυτή — έστω και με τα φτωχά του μέσα.

Πιθανώς να θεωρηθεί κάπως γελοία η πρότασή μου — τι μπορεί εξάλλου να κάνει ένας ερασιτέχνης ηλεκτρονικός — αλλά πιστεύω στην καλή πρόθεση και διάθεση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ζητήσω μια προσωπική επαφή μαζί σας, σε περίπτωση που το περιοδικό έχει στα χέρια του τα σχέδια που ζητώ ή άλλες βοηθητικές λεπτομέρειες, και δεν σκοπεύει να τα δημοσιεύσει, ώστε να συζητήσω μαζί σας το θέμα, γιατί ενδιαφέρονται πολύ και έχω πάρει πολλές ελπίδες απ' αυτό.

Φιλικά

Γ.Σ.

ΤΣΙΛΛΕΡ 59 Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑ

Αγαπητέ φίλε,

Η ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ» αποτελεί αυτή τη στιγμή, με τη μορφή που λειτουργεί, τον προπομπό μιας ευρύτερης και πληρέστερα οργανωμένης οργάνωσης ερευνητών των UFO στην Ελλάδα, για την οποία έγινε ειδική ανακοί-

νωση-πρόσκληση στο τεύχος Νο 1. Για τα ηλεκτρονικά μηχανήματα που ρωτάς θα πρέπει να κάνεις λίγη υπομονή μέχρι την επίσημη σύσταση της οργάνωσης αυτής. Σχετικά με το «Αόρατο Κολέγιο» σε παραπέμπω στη συνέντευξη του Α. Χάινεκ που δημοσιεύτηκε στο 1ο τεύχος του UFO.

Αγαπητό μου περιοδικό UFO σου εύχομαι καλή επιτυχία στον δρόμο μιας τόσο δύσκολης πορείας που διάλεξες.

Είναι πραγματικά δύσκολη γιατί αυτή την πορεία διάλεξα και εγώ και ξέρω τις δυσκολίες.

Θα έρθεις αντιμέτωπο με τους φανατικούς «χριστιανούς» που θέλουν σώνει και καλά ο Θεός να έχει φτιάξει μόνο τον «εύφυη» άνθρωπο. Θα σάς πούν τρελούς, θλάκες, συκοφάντες, αντίχριστους..... Ονομάζομαι Ι.Δ. είμαι 15 χρόνων και πιστεύω μέχρι θανάτου στους ιπτάμενους δίσκους.

Ζώ στο χωριό του Αγρινίου. Πολλοί με θεωρούν τρελό και αντίχριστο γιατί δεν πιστεύω στην Παλαιά Διαθήκη όχι γιατί έτσι θέλω αλλά γιατί δεν βρίσκω απάντηση σε μερικά έρωτήματα που μου γεννήθηκαν καθώς διάβασα την Γένεση.

Να μερικά απ' αυτά:

«Εν αρχή η γη ην άορατος και άκατασκεύαστος και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος».

Αφού η γη είναι άορατη και άκατασκεύαστη, πού βρέθηκε το νερό; η την πρώτη μέρα φτιάχνει το φως και την τέταρτη τους φωστήρες. Βέβαια δεν έχει δοθεί ο τελικός ορισμός του φωτός αλλά όμως δεχονται οι επιστήμονες ότι διάφορα φαινόμενα προέρχονται από μικρές ή και μεγάλες ακτινοβολίες. Πώς γίνονταν ακτινοβολία δίχως ήλιο;

Πιστεύω απόλυτα όσα γράφετε γιατί βλέπω ότι συνδέονται και με άλλα γεγονότα που έχω διαβάσει. Θα ήθελα να αφιερώσετε ένα τεύχος σας στις περιπτώσεις εμφανίσεων κατά τα αρχαία χρόνια (Ατζίκοι, Μάγια, Άτλαντις, Ίνκα) καθώς και για τις πυραμίδες της Αιγύπτου. Λένε ότι έχουν συμβολικές αποστάσεις μεταξύ τους, (Γκιζας, Χεφρήνου, και Μικερίνου).

Και πάλι σάς εύχομαι καλή επιτυχία και να ξέρετε ότι θα 'χεις πολλούς υποστηρικτές όσο και αντιπαλούς.

Ι. Δ.

Αγαπητέ φίλε,

Παρά τη μικρή σου ηλικία τό πάθος σου για τα UFO είναι μεγάλο. Πρόσχε μονάχα να μην περάσεις στην αντίπερα όχθη που λέγεται φανατισμός. Η σωστή έρευνα απαιτεί θέ- θαια ενθουσιασμό και τόλμη, αλλά τό (δίο απαιτεί και νηφαλιότητα, καλή πιστή και σω- στές γνώσεις.

Τό άν πρέπει ή όχι νά πιστεύεις στην Παλ. Διαθήκη δέν είναι της παρούσης στιγμής νά συζητηθεί. Έκείνο πού πρέπει νά μάθεις είναι νά διαβάξεις ά ν ά μ ε σ α από τις λέξεις. Για θέματα «άρχαιων άστροναυτών» έχουμε ετοιμάσει ένα ειδικό αφιέρωμα πού θά είναι τό διπλό τεύχος 'Ιουλίου-Αυγούστου.

Σού συνιστώ νά διαβάξεις τό περιοδικό ΑΙ- ΝΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ, θά βρεις πολλές άπαντήσεις σε μερικά έρωτήματα σου. Τό περιοδικό θά πρέπει ή νά τό αγοράξεις μόνος σου ή νά έγγραφεις συνδρομητής.

Κύριε Διευθυντά,

Κατ' άρχήν συγχαρητήρια γιά τό περιοδικό, τό όποίο όμολογουμένως έλειπε από την χώρα μας. Ένα περιοδικό, τό όποίο εύχομαι νά έχει την ποιοτική έπιτυχία πού έχει και τό περιοδικό «Αινίγματα του Σύμπαντος». Ένα περιοδικό τό όποίο μπορεί κάλιστα νά προσφέρει τόσα πολλά, ά' αυτό τό τόσο τεράστιο θέμα πού άσασχολεί όλόκληρη την ανθρωπότητα. Αλλά, καλύτερα άς έρθω στό θέμα.

Χρόνια τώρα άσχολούμαι με τόν κινηματογράφο — πίο πολύ θεωρητικά. Με αυτή την «ειδικότητα» παίρνω τό θάρρος νά σας ζητήσω, νά κρατάω στό περιοδικό μία στήλη με κριτικές των ταινιών, πού πραγματεύονται τόν χώρο του άγνώστου, του μέλλοντος ή έστω της 'Επιστημονικής Φαντασίας. Νομίζω ότι σ' ένα σύγχρονο περιοδικό μία τέτοια στήλη είναι άπαραίτητη και είμαι θέβαιος ότι σ' αυτή τή στήλη (έφόσον φυσικά επέλθει συμφωνία), θά τό καταφέρω.

Θά τελειώσω τό σύντομο γράμμα μου, άφού σάς συγχαρώ και πάλι γιά τό περιοδικό και άφού σάς παρακαλέσω νά μου άπαντήσετε γρήγορα, όσον άφορά τό αίτημά μου.

Μετά τιμής

Α.Τ.

Βύρων Νέα Έλβετία Άθήνα

Αγαπητέ κύριε Λάζο,

Σας στέλνω γιά δεύτερη φορά γράμμα στό όποιο σάς άπευθύνω τά συγχαρητήριά μου γιά τό περιοδικό των UFO, άν και δέν έχω λάβει ακόμα άπάντηση από τό πρώτο μου γράμμα.

Διάβασα στό 3ο τεύχος, ότι ζητάτε συνεργάτες ή ανθρώπους πρόθυμους νά δουλεύουν (ό καθένας με τόν τρόπο του) γιά την ύπόθεση της έρευνας πάνω στό ά-UFO. Προσωπικά στό γράμμα πού σας είχα άποστείλει — και δέν ξέρω άν τό λάβατε (περιμένω παρακαλώ νά με πληροφορήσετε γι' αυτό) — είχα ένδιαφερθεί γι' αυτό τό θέμα. Σας είχα πει άν είναι δυνατόν νά κρατησω στήλη με θέμα τις ταινίες φαντασίας, έπιστημονικής φαντασίας, και γενικά ταινίες πού θά είναι απόλυτα προσαρμοσμένες στό πνεύμα του περιοδικού. Νομίζω ότι θά τό καταφέρω (άσχολούμαι θεωρητικά με τόν κινηματογράφο εδώ και τέσσερα χρόνια). Όσο γιά την πρώτη συνάντηση πού προτείνεται από τό περιοδικό, όλων των ενδιαφερομένων σοβαρά γι' αυτό τό θέμα στην Ελλάδα, νομίζω ότι πρέπει νά γίνει πολύ γρήγορα. Γι' αυτό τό θέμα, είμαι στην διάθεσή σας.

Περιμένοντας — σίγουρα αυτή τή φορά — άπάντησή σας.

Μετά τιμής

Α.Τ.

Αγαπητέ φίλε,

Ευχαριστούμε γιά τά καλά σου λόγια. Τό θέμα της παρουσίαισης και κριτικής σχετικών με τό περιεχόμενο του περιοδικού ταινιών,

δεν είναι κάτι πού, προς το παρόν τουλάχιστον πρέπει να μάς απασχολεί. Ο λόγος είναι απλός: ταινίες με θέματα UFO (αποκλειστικά) δεν προβάλλονται παρα μονάχα μία ή δυο το χρόνο (έννοούμε σοβαρές ταινίες κι όχι επισημονικής φαντασίας). Ταινίες με παρεμφερές περιεχόμενο παρουσιάζονται στα «Αινίγματα του Σύμπαντος».

΄Ασχολούμαι από καιρό με την συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με το θέμα UFO. Πιστεύω στην ύπαρξη τους όπως επίσης και στο ότι τα πάντα μπορούν να εξηγηθούν τόσο απλά όσο το $1+1=2$. Σας στέλνω όρισμένο φωτογραφικό υλικό μαζί με όρισμένες από τις παρατηρήσεις και διασταυρώσεις που έχω κάνει.

Θά ήθελα, αν θεθείς μπορείτε, να διατηρήσουμε αλληλογραφία και ανταλλαγή πληροφοριών.

Φιλικάτα Α.Κ.

Άρτας 10 Άμπελόκηποι Αθήνα

Αγαπητέ φίλε,

Ευχαριστούμε για το υλικό που μάς έστειλες. Διαφωνούμε με την απλότητα εξήγησης που πιστεύεις ότι ισχύει για τα UFO. Άλλωστε το $1+1=2$ ισχύει στο δεκαδικό σύστημα μόναχα.

Κύριε Κουτσούκη,

Είμαι ένας από τους πολλούς αναγνώστες του περιοδικού σας. Δεν είμαι παρά ένας απλός τεχνίτης τερναδορός.

Διαβάζοντας με ενδιαφέρον τα όσα αναφέρετε για τα UFO πήρα το θάρρος να γράψω μερικές παρατηρήσεις μου για το θέμα.

Ίσως ο ιπτάμενος δίσκος δεν αποτελείται από τη γνωστή δική μας ύλη. Κατά τη γνώμη μου ίσως να είναι κάτι ουδέτερο μεταξύ ύλης και αντιύλης. Καί κύριο καυσίμό του να είναι η τρομερή ενέργεια που προκαλεί η σύγκρουση ύλης-αντιύλης. Γι' αυτό έχουμε μπροστά μας γεγονότα που μάς δείχνουν ότι οι γνωστοί μας νόμοι θαρύτητας δεν ισχύουν όποτε έχουμε μαρτυρία για εμφάνιση UFO. Έξαλλοι έχουμε μαρτυρίες που αναφέρουν για στάχτη από ιπταμένους δίσκους. Τι υλικό είναι αυτό που γίνεται στάχτη σε μία σύγκρουση;

Επίσης ποιο υλικό γνωστό θα άντεχε σε μία πρόσκρουση με τεράστια ταχύτητα με το θαλάσσιο νερό;

Γιά να μη μακρηγορώ το γράμμα μου, σας ξαναλέω ότι αυτά που σας γράφω είναι απλές σκέψεις, που μου ήρθαν στο νου μου διαβάζοντας το τόσο ενδιαφέρον περιοδικό σας.

Σας εύχομαι κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο σας.

Μετα τιμής

Εμμανουήλ Σεμίζογλου

Αγαπητέ κ. Σεμίζογλου,

Κάνετε πολύ καλά που εκφράσατε τις απόψεις σας πάνω στο θέμα των UFO. Έκτός απ' ότι είναι εύπρόσδεκτες στα πλαίσια ελεύθερης ανταλλαγής γνώμων, είναι και χρήσιμες από άποψη γενικότερου προβληματισμού. Όπωδήποτε δεν είναι — τολμώ να πω, ακόμα — διαθέσιμη η λύση στο μεγάλο ερώτημα: από τι είναι κατασκευασμένα τα UFO; Θεωρίες υπάρχουν αρκετές: εξακολουθούν όμως να παραμένουν αναπόδεικτες.

Αγαπητέ Χρήστο Λάζο

Δημήτρη Κουτσούκη

Γιώργο Μπαλάνο

Θέβαια δεν πρόκειται να δώσω και γώ συγχαρητήρια για το «ωραίο», «αξιόλογο» κ. ά. περιοδικό που εκδίδεται, όχι γιατί δεν έχει τα παραπάνω χαρακτηριστικά αλλά το σωστό που θά 'πρεπε να ειπωθεί είναι έντελώς διαφορετικό. Δηλαδή θά 'πρεπε να τονιστεί η

διαφοροποίηση του ελληνικού UFO σε σχέση με τρία παρόμοια περιοδικά του εξωτερικού που κυκλοφορούν τούτη τη στιγμή στον ελληνικό χώρο. Μιλώ θέβαι για το UFO Report για το Official UFO και το UFO Update. Η διαφοροποίηση κατά τη γνώμη μου έγκειται στο ότι τα έν λόγω περιοδικά κινούνται από διάφορους μυστικιστικούς κύκλους, μυστικές υπηρεσίες και άλλα τέτοια προσπαθούν να μάς παρουσιάσουν τα UFO και τους επιβάτες τους κάτι σαν τους δράκοντες των παιδικών παραμυθιών και μάς δίνουν διάφορα ξόρκια ή οδηγίες όπως τώρα λένε τα ξόρκια για να φυλαχτούμε από τούτους τους διαβολικούς εξωγήινους επιδρομείς, θυμήσου και το άρθρο των ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ — ανάδιδμοσιση από το Report — «Ημουν ένα Ίνδικό Χοιρίδιο...». Θά 'θελα σ' αυτό το σημείο να σταθώ για λίγο και να τονίσω ότι δεν θά 'πρέπει τόσο εύκολα ή διεύθυνση του περιοδικού σας να απορρίπτει την ιδιαίτερη κατηγορία των «επαφικών». Γιατί μία τέτοια άβασανιστη απόρριψη μπορεί να σας εμποδίσει να δείτε κάποια πράγματα πολύ ενδιαφέροντα. Θέβαια δέχομαι ότι το 99% των «επαφικών» λένε ότι λένε για να έντυπωσάσουν, γιατί όπως ο Μπαλάνος σημειώνει στο τέλος της ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ, τέλος που με άφησε έκπληκτο γιατί πρώτη φορά έβλεπα τον Μπαλάνο να γράφει με φανερό άγχος έχοντας χάσει την αίσθηση του καυστικού σατιρικού χιούμορ, «πέρα από ένα σημείο, οι πληροφορίες δεν είναι μεταδόσιμες» όμως πιστεύω ότι κάποιος επαφικός πρώτα δεν μπορεί να τεκμηριώσει τις πληροφορίες του — και άς μή ξεγελιάσαστε το άρθρο για το χοιρίδιο είναι πολύ σωστά τεκμηριωμένο και πολύ πειστικό — και από την άλλη στην Αμερική υπάρχει ένα ολόκληρο κίνημα μυστικιστών, προσέξετε όχι «επαφικών», που σε συνάρτηση με θρησκευτικές οργανώσεις στέρεα εδραιωμένες μες στον διεθνή κρατικό μηχανισμό προετοιμάζουν το έδαφος για μία ένδεχόμενη... «στενή» επαφή που... ίσως και να 'χει γίνει για να προασπίσουν τα δικά τους τοπικά θρησκευτικά συμφέροντα. Κοιτάχτε δεν μιλά καθόλου μυστικιστικά και ούτε θρησκευόμενοι είμαι όπως και σεις άλλωστε αλλά δεν πρέπει άβασανιστά να απορρίπτονται κάτι τέτοιες «επαφικές» δραστηριότητες, αν τώρα δεν άγνοούνται έχει καλώς... Ποιά είναι η διαφοροποίηση του Έλληνικού UFO; Ε! νομίζω ότι εύκολο είναι να έννοηθεί.

Κάτι άλλο τώρα. Ίσως να μην πήρατε είδηση για κίνηση πολυεθνικής τετρακίκης εταιρείας που γίνεται διεθνώς, από ό,τι ξέρω, για την μετέπειτα αποπλάνηση του κόσμου κείνου που «θλέπει» τα UFO's. Στους καταγάλανους ουρανούς λοιπόν πετούσε ένα τεράστιο διαφημιστικό ZEPPELIN με τα γράμματα της MOBIL πάνω του. Και λοιπόν; Ίσως θά μου πείτε. Ναι, αλλά το ZEPPELIN αυτό είχε κάποια χαρακτηριστικά που όμολογώ με ξένισαν και με κάνανε να σκεφτώ διάφορα πράγματα. Πρώτα το ZEPPELIN πετούσε τη νύχτα φέροντας πολύχρωμα φώτα που συνέχεια αναδόσθηναν ενώ η πινακίδα της MOBIL αναδόσθηνε κάθε πέντε λεπτά περίπου. Δεύτερο το ZEPPELIN όπως και όλα τα σκάφη του τύπου τούτου είχε σχήμα πούρου. Τρίτο η παρουσιάστρια εταιρεία η MOBIL, μέσω του ZEPPELIN σκέφτηκε και πραγματοποιήσε ένα κερδοφόρο παιχνίδι... δηλ. διαγωνισμό φωτογραφίας του φωτισμένου σκάφους στη νύχτα. Έλπιζω τα τρία αυτά πράγματα να σας λένε αρκετά και να μη χρειάζεται να προσθέσω τίποτα. Μόνο ότι πολλά πράγματα ίσως γίνονται στις ανοιχτές κεινες εκτάσεις που λέγονται πεδιάδες....

Τέλος θά 'θελα να σας πω λίγα λόγια για ένα βιβλίο που διεκδικεί τον τίτλο του ντοκυμανταίρ δηλ. της γνησιότητας, λέω για το «Εναλλακτική Λύση 3» που κυκλοφορεί στα

Έλληνικά από τον Δεκέμβρη του περασμένου χρόνου και το οποίο βάφτηκε από όλα σχεδόν τα έντυπα με εξαίρεσεις (,) το «Περικόπιο» και τα «Αινίγματα του Σύμπαντος» με κριτική του Λάζου αρκετά σωστή αλλά πολύ συγκρατημένη και προσεγγμένη λές και θά μπορούσε να βίξει κάποιον... Κατά τη γνώμη μου αν σε αυτό το βιβλίο δεν λέγεται η αλήθεια είναι όχι γιατί είναι άπιθανολογικό αλλά γιατί οι δυο υπερδυνάμεις που το «αφ η σ α ν» να κυκλοφορήσει πρέπει να 'χουν ήδη προχωρήσει σε Έναλλακτική Λύση 4 και είμαι σχεδόν σίγουρος γι' αυτό. Θέλω να πω ότι και αυτό το βιβλίο πρέπει να το 'χετε υπόψη σας. Ακόμα άκουσα ότι γίνονται προσπάθειες να 'ρθει το ντοκυμανταίρ πάνω στο οποίο στηρίχτηκε το βιβλίο από το Λονδίνο όπου είναι μπλοκαρισμένο. Μήπως άραγε θά μπορούσατε να επεμβαίνατε δημιουργικά σαν εκδότες δυο περιοδικών σ' αυτό;

Κλείνοντας θά 'θελα να σας πω γιατί σας τά γράφω όλα αυτά, τα φαινομενικά ασύνδετα μεταξύ τους. Είναι πολύ απλό διάβολο. Όταν περπατάς στον δρόμο και αισθάνεσαι όλο τον γύρω σου χώρο να κάνει ΤΙΚ ΤΑΚ κάπου θέλεις να πεις αυτά που σε απασχολούν, κάπου που ι σ ω ς εισακουστούν. Αυτά και ελπίζοντας σε μία σχετικά μακροήμερευση του περιοδικού σας — άφούτου παράσουμε το «κατώφλι» δεν πιστεύω να χρειάζεται πλέον σας χαιρετώ.

Δικό σας

Βαγγέλης Κοτρώνης

Σκηνοθέτης-Δημοσιογράφος

Άγιου Άνδρεου 8

Νέα Σύμρνη-Αθήνα

Αγαπητέ κ. Κοτρώνη,

Ανέλαβα σαν υπεύθυνος σύνταξης να απαντήσω στο γράμμα σας. Α' πάρουμε λοιπόν τα θέματα που θίγεται με τι, σειρά.

Δεν ξέρω αν τα τρία ξένα περιοδικά στα οποία αναφέρεστε κινούνται από μυστικιστικούς κύκλους ή μυστικές υπηρεσίες, όπως ισχυρίζεσθε, και όμολογώ ότι δεν με έντυπωσιάζει τόσο πολύ η σιγουριά σας γι' αυτό. Έκείνο που μπορώ να σας διαβεβαιώσω πάντως είναι ότι το ελληνικό, το δικό μας και δικό σας περιοδικό «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ», δεν άπτεται τέτοιων «κύκλων» (και το ξέρετε αυτό πολύ καλά), και επομένως, σ' αυτό είδικά το σημείο, δεν θλέπω να ποιά λόγο θά 'πρεπε να άνηυχείτε. Δεν γίνεται λοιπόν καν θέμα για «διαφοροποίηση».

Προχωρώ στο θέμα των «επαφικών». Γράφετε ότι η διεύθυνση του περιοδικού απορρίπτει την κατηγορία αυτή των μαρτύρων. Θα άφησω το ίδιο το περιοδικό να σας διαψεύσει: δεν υπάρχει τεύχος (από τα πέντε που έχουν μέχρι τώρα εκδοθεί) που να μην περιέχει άρθρο με «επαφικούς». Πέρα απ' αυτά σας διαβεβαιώνω και προσωπικά ότι πιστεύουμε απόλυτα στις «στενές έπαφές τρίτου βαθμού» — έννοείται όχι και στις «φαιδρές φαντασίες κάθε βαθμού». Και σ' αυτόν, λοιπόν, το τομέα δεν γίνεται λόγος για «διαφοροποίηση».

Το τρίτο και πολύ ενδιαφέρον θέμα που θίγεται με βρίσκει σύμφωνο με τις απόψεις σας. Υπάρχει θλέπετε μεγάλη ποικιλία στις μεθόδους αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης για τα UFO. Πιστεύω πάντως ότι ένα ZEPPELIN δεν φέρνει την άνοιξη· ίδιως όταν παίρνει τόση δημοσιότητα.

Το τέταρτο και τελευταίο θέμα, που άφορά το βιβλίο «Εναλλακτική Λύση 3», δεν άφορά άμεσα — άφήνω ένα μικρό παραθυράκι για το «έμμεσα» — τον χώρο του περιοδικού «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ». Νομίζω δε ότι όποιος θέλει να το προμηθευτεί δεν χρειάζεται να κάνει αρχαιολογικές ανασκαφές.

Στην αλληλογραφία

άπαντά ό Δημήτρης Κουτσούκης.

Ρόναλντ Ντράκερ

ΚΡΙΣΗ UFO ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ

Χιλιάδες άνθρωποι στέκονταν σιωπηλά στις όχθες του ποταμού Γάγγη, μέσα στο θαμπό φως, λίγο πριν την αύγή. Όπως πάντοτε, στην πόλη Βαράνσι (ή Μπενάρες), θρησκευτική πρωτεύουσα της ινδουιστικής πίστης, χιλιάδες άνθρωποι άρχισαν τη μέρα τους λουόμενοι στα ιερά νερά και γεμίζοντας πλούσια διακοσμημένα μπρούτζινα δοχεία για να τα πάρουν στα σπίτια τους, πέρα από τα πλατιά, πέτρινα σκαλιά ή «γκάτς» της πόλης.

Σε άλλα σημεία, ανάμεσα στις μάζες των 620.000 ανθρώπων, κάτω από μινιαρέδες και πυργίσκους, άγιοι άνθρωποι έψελναν με λαρυγγισμούς και μονότονες τραγουδιστές φωνές, γυναίκες με βαριά ρούχα ανέβαιναν τα απότομα «γκάτς», άπλοϊ άνθρωποι πήγαιναν στις δουλειές τους και σ' ένα δωμάτιο του Ξενοδοχείου Κλάρκ ξυπνούσε ένας τουρίστας με το όνομα Ρόμπερτ Σήγουελ. Ήταν 6.05 π.μ., ημέρα Πέμπτη, 11 Ιανουαρίου του 1977, άλλη μία συνηθισμένη μέρα στο Βαράνσι.

Σαράντα δύο μίλια προς τα δυτικά, ένα μεταγωγικό αεροπλάνο της Ινδικής Πολεμικής Αεροπορίας αυλάκωσε τον ουρανό της αύγης. Ξαφνικά, ο πιλότος πρόσεξε μπροστά του τρία στρογγυλά φώτα. Λαμπερά, με χρυσαφιά απόχρωση, τα φώτα μεγάλωναν σε μέγεθος, μέχρι που φάνηκαν σαν αντίκειμενα σε σχήμα δίσκων, με ξεκάθαρα χαρακτηριστικά, ανάμεσα στα οποία συμπεριλαμβανόνταν και κυρτά φινιστρίνια, που έμοιαζαν με εξόδους προώσεως. Ο πιλότος, Μ. Χ. Τσιταμπάι, είπε, όπως έγραψε αργότερα η εθνική εφημερίδα The Hindu ότι, «αυτοί οι ιπτάμενοι δίσκοι με προσπέρασαν, έκαναν έναν κύκλο γύρω μου, σά νά επιθεωρούσαν το αεροπλάνο μου και μετά συνέχισαν να πετούν ανατολικά προς το Βαράνσι...»

Σε μία χώρα όπου η άρχαία κοσμολογία και η σύγχρονη επιστήμη συνυπάρχουν, όπου οι εμφανίσεις UFO χρονολογούνται από αιώνες ολόκληρους και όπου οι ιπτάμενοι δίσκοι αντιμετωπίζονται πολύ σοβαρά από τους υπαλλήλους και τους πιλότους των αεροπορικών γραμμών και από τους στρατιωτικούς και από τους κυβερνητικούς υπαλλήλους, ήταν έτοιμος να ξεσπάσει «πανικός» για τα UFO. Το μεγάλο κοινό στην Ινδία δεν συγκινείται ακριβώς από τα UFO — ή πλειοψηφία των κατοίκων δεν θα άναγνώριζε καν τον όρο — αλλά οι άρχες άνησυχούν άνοιχτά και δημόσια.

«Κάτι πρέπει να γίνει», δήλωσε πρόσφατα ένα μέλος του νομοθετικού σώματος από το Βαράνσι. «Αυτοί οι άπρόσκλητοι επισκέπτες στους ουρανούς αποτελούν ξεκάθαρα μιάν άπειλή...»

Στις 6.11 π.μ., οι τρεις ιπτάμενοι δίσκοι στάθηκαν πάνω από τον ποταμό Γάγγη και μετά ξεχύθηκαν προς τα περίχωρα του Βαράνσι.

Στις 6.12 π.μ., ο Μπόμπ Σήγουελ κοιτάξε από το δωμάτιο του ξενοδοχείου του και είδε τους τρεις δίσκους να περνούν από μπροστά του άθόρυβα, στο ίδιο ύψος που βρισκόταν κι αυτός. «Είναι άπίστευτο!» φώναξε στη γυναίκα του, τη Νόρα, που κοιμόταν ακόμα κι αργότερα δεν θυμόταν τίποτα απ' όλ' αυτά. Ο Σήγουελ ντύθηκε σαν τρελός, άρπαξε τον σάκο με τη φωτογραφική του μηχανή, κατέβηκε πεδώντας τα σκαλιά, έτρεξε έξω και σχεδόν συγκρούστηκε με ένα σαντού ή «άγιον άνθρωπο» που παρακολουθούσε τους τρεις δίσκους.

οι οποίοι έκαναν στροφή για να ξαναπεράσουν πάνω από την πόλη.

Ο Σήγουελ άρχισε να τραβάει φωτογραφίες, χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι το φίλμ του ASA-25 δεν θα «τράβαγε» με το λιγοστό φωτισμό. Ήταν πολύ ταραγμένος. «Είδα τρεις λευκοκίτρινους δίσκους που πέρασαν πάνω από τον ποταμό και ξαναγύρισαν πίσω από το δρόμο που είχαν έρθει. Ξέρω από αεροπλάνα και ελικόπτερα και κατάλαβα άμέσως ότι αυτά δεν ήταν ούτε το ένα ούτε το άλλο, κι ότι δεν ταίριαζαν με καμία έτοιμη εξήγηση. Θα μπορούσαν να προέρχονται από το διάστημα; Νομιζώ πως αυτό είναι πολύ πιθανό».

Μέχρι τις 6.30, πάνω από τον ποταμό κυριαρχούσε πανδαιμόνιο. Οι άνθρωποι είχαν φοβηθεί από τα δισκοειδή αντικείμενα που περνούσαν από πάνω τους με άστραπιαία ταχύτητα και πολλοί γύρισαν κι έτρεξαν για τα σπίτια τους, παρατώντας πίσω τα υπάρχοντά τους. Κάποιος που βρισκόταν σε μία θάρκα με εξωλέμβια μηχανή, προσπαθούσε να ακολουθήσει τα UFO, καθώς αυτά έκαναν από πάνω ελιγμούς. Οι νυχτερινοί υπάλληλοι της δημαρχίας άρχισαν να παίρνουν τηλεφωνήματα για τους δίσκους, τους οποίους «έπιασε» και το ραντάρ του Αεροδρομίου Luck-Now.

Ενώ ο Μπόμπ Σήγουελ συνέχιζε να παρακολουθεί τα UFO καθώς έστριβαν για να ξαναπεράσουν πάνω από την πόλη, ο 26χρονος Σαντίκ Άλι, εργάτης σε οικοδομές, παρακολουθούσε τους δίσκους από ένα υπερυψωμένο μονοπάτι, που συνήθως ήταν γεμάτο κόσμος που έκανε τή μουγάδα του — έρημωμένο όμως από την ώρα που έφτασαν οι παρείσακτοι. Ο Άλι, απόφοιτος του γυμνασίου και βετεράνος του στρατού, παρακολουθούσε τους δίσκους ακριβώς από κάτω τους. Στο κάτω μέρος τους είδε έξογκώματα και μίαν έγκοπή στο σχήμα του γράμματος M.

Και τού συνέβει και κάτι άλλο.

«Όταν αυτά τα αντικείμενα ήταν πολύ κοντά μου, ένιωσα στο μυαλό μου μία περίεργη δέγερση, που δεν μπορώ να την εξηγήσω. Ένιωσα σά να προσπαθούσε να μπει μέσα στο μυαλό μου μία εξωτερική δύναμη».

Στις 6.51 π.μ., οι δίσκοι πέρασαν πάνω από το Βαράνσι για ένατη φορά και μετά πέταξαν προς την ανατολή, όπου ο ήλιος άρχισε να ξεπροβάλλει πάνω από τον ορίζοντα, στα σύνορα του Μπάνγκλαντές.

Ο «πανικός» από τα UFO είχε κρατήσει 46 λεπτά. Χιλιάδες ανθρώπων είχαν δει τους δίσκους από πάνω τους. Την άλλη μέρα, η Indian Express είχε την εμφάνιση των παράξενων αντικειμένων στον ούρανό στην πρώτη σελίδα. Το ίδιο και η The Hindu κι όλες οι αξιόπιστες εφημερίδες. Έκατοντάδες μίλια μακριά, στο Νέο Δελχί, το γεγονός θα προκαλούσε το ενδιαφέρον του Μπίλ Ντρέντελ, ενός εκπαισμένου Αμερικανού, που ενδιαφερόταν σοβαρά για τα UFO.

Κατά την άποψη του Ντρέντελ, αυτή ήταν μία ακόμα απόδειξη ότι η Ινδία αποτελεί για τα UFO ιδιαίτερο στόχο. Οι εμφανίσεις στο άπεραντο αυτό κράτος πολλαπλασιάζονται και η ανησυχία όλο και μεγαλώνει, παρόλο που η Ινδία δεν έχει ούτε μία ιδιωτική ομάδα έρευνών — ούτε APRO, ούτε MU-FON, ούτε NICAP. «Η ανησυχία είναι μεγαλύτερη στους κυβερνητικούς κύκλους», λέει ο Ντρέντελ, ένας 38χρονος πολιτικός μηχανικός. «Αρχίζουν όμως να ανησυχούν και οι απλοί άνθρωποι. Να ανησυχούν πολύ.....»

Ενδιαφέρον είναι και το γεγονός ότι το Βαράνσι ήταν η τοποθεσία όπου ο Στήβεν Σπήλμπεργκ είχε κινηματογραφήσει, μόλις λίγες βδομάδες πριν, τις σύντομες σκηνές από την Ινδία για το φίλμ του Στενές *Επαφές Τρίτου Τύπου*. Ο Σπήλμπεργκ διάλεξε έπιτηδες το πνευματικό κέντρο του ινδουισμού για να δώσει στο έργο της πρώτης έπαφής του ανθρώπου με έξωγήινες διάνοιες μίαν ατμόσφαιρα μυστικισμού.

Κανένas απ' όσους έχουν σχέση με το φίλμ δεν μπορεί να πεί αν ο Σπήλμπεργκ γνώριζε την ανθηρή δραστηριότητα των UFO στην Ινδία. Ένας σκηνοθέτης όμως δεν άποφασίζει να πάει στην άλλη άκρη του κόσμου, σχεδόν, και να ξοδέψει γύρω στο 1 εκατομμύριο δολάρια για να γυρίσει μία σκηνή δυό λεπτών, χωρίς να το σκεφτεί πολύ καλά. Ο Μπίλ Ντρέντελ λέει: «Είμαι σίγουρος ότι ο Σπήλμπεργκ και ο σύμβουλός του, Δρ Τζ. Άλλαν Χάυνεκ γνώριζαν καλά την "είσοδολή" των UFO στην Ινδία.....»

Ο έργένης Μπίλ Ντρέντελ συνεχίζει να ασχολείται δραστήρια με το φαινόμενο των UFO, από το διαμέρισμά του της οδού Κίτσενερ, στο Νέο Δελχί, λές και η αποφασιστικότητά του τον αποζημιώνει κατά κάποιον τρόπο για την απομόνωσή του από τους έρευνητές των

UFO σε άλλα μέρη του κόσμου. Ο Ντρέντελ δεν μπόρεσε να βρει κανέναν Ινδό που να έρευνά τακτικά τις εμφανίσεις των UFO. Διατηρεί μία γόνιμη αλληλογραφία με έρευνητές στις Ήνωμένες Πολιτείες και σε άλλα μέρη του κόσμου, πιστεύει όμως ότι μόνο αυτός μελετάει το φαινόμενο των UFO στην Ινδία.

Ο Ντρέντελ λέει ότι αναφορές με παράξενα «πλοία στον ούρανό» μπορούν να βρεθούν σε ιστορικά αρχεία κάθε είδους. Από την εποχή του ινδικού πολιτισμού στην τρίτη χιλιετία π.Χ., η ινδική μυθολογία είναι πλούσια σε ιστορίες, ζωγραφίες και αγάλματα που δείχνουν μίαν έξωγήνη έπιρροή — τους αρχαίους αστροναύτες του Έριχ φόν Νταϊνικεν. Στον τοίχο ενός αρχαίου χαλάσματος κοντά στο Νέο Δελχί, υπάρχει μία τοιχογραφία που χρονολογείται από το 2000 π.Χ., και που φαίνεται να απεικονίζει ένα όν ανθρωποειδές, που φοράει διαστημικό κράνος και αναπνευστικό έξοπλισμό. Ένας Βούδας από ατόφιο χρυσάφι, κοντά στο Μαντράς, διαφορετικός απ' όλους τους άλλους της περιοχής, μοιάζει να έμπνέεται από κάτι ξένα πλάσματα με ανθρώπινα σχεδόν χαρακτηριστικά.

Αλλά, τον Μπίλ Ντρέντελ δεν τον έμπνέουν μόνο οι θεωρίες για τους αρχαίους αστροναύτες και τα μυστικά των ινδικών θρύλων. Αυτό που δεν τον αφήνει να ησυχάσει είναι το πρόσφατο κύμα της δραστηριότητας των UFO στην Ινδία εδώ και τώρα.

Ο Ντρέντελ έχει συγκεντρώσει φακέλους για 117 ανεξάρτητα περιστατικά UFO, από τα οποία τα περισσότερα έχουν συμβεί αφότου πήγε ο ίδιος στην Ινδία, το 1974. Έχει πάρει συνεντεύξεις από εκατοντάδες μάρτυρες, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι Μπόμπ Σήγουελ και Σαντίκ Άλι, από το επεισόδιο που προκάλεσε το «μικροπανικό» στο Βαράνσι. Έχει μιλήσει σε ανθρώπους αξιόπιστους, ανάμεσα στους οποίους ήταν και αξιωματικοί της Ινδικής Πολεμικής Αεροπορίας, και βρίσκει πολλούς απ' αυτούς ανησυχούς.

Τόν Ντρέντελ τόν στενοχωρεί το γεγονός ότι — εκτός από το ξακουστό περιστατικό του Μπόιγκ 747 στην Καλκούτα, που θα το συζητήσουμε αργότερα — καμία σχεδόν από τις εμφανίσεις UFO δεν γίνεται γνωστή έξω από την Ινδία. Και να μερικά παραδείγματα:

Ο Μπίλ Ντρέντελ, αμερικανός ερευνητής των UFO, που ζει στην Ινδία.

• Στην παλιά Μαχαμπαλεσθάρ, ένα χωριό με ναούς κοντά στη Βομβάη, περισσότερα από 200 άτομα είδαν παράξενα φώτα να χοροπηδούν τρελά από πάνω τους, το σούρουπο της 16ης Μαΐου του 1974. Μικρά σφαιρικά κόκκινα και πράσινα φώτα φαίνονται να φεύγουν και να ξαναγυρίζουν σ' ένα μεγαλύτερο κιτρινωπό δίσκο, που κρεμόταν ακίνητος στον αέρα για περισσότερο από 40 λεπτά. Ο τύπος έδωσε πολύ λίγη προσοχή στο περιστατικό αυτό, και δεν είναι γνωστό αν έγινε κανενός είδους έρευνα.

• Την 1η Ιουλίου, 1976, μία γυναίκα στο Μαντράς, που έφευγε μόνη από μιάν έξοχική στάση λεωφορείου, είδε φευγαλέα στο φεγγαρόφωτο ένα ανθρωποειδές πλάσμα με όχτώ πόδια ύψος και «άστραφτερό δέρμα» να τρέχει μέσ' από τα δέντρα. Λίγα λεπτά αφότου άθηκε το πλάσμα αυτό, ή κατάπληκτη γυναίκα είδε ένα λαμπερό αντικείμενο που υψώθηκε στον ούρανό από κάτι μακρινά κορφοβούνια. Πολυάριθμα άλλα άτομα είδαν αυτό το κιτρινοκόκκινο αντικείμενο, που άλλοι είπαν ότι είχε «σχήμα πούρου» κι άλλοι ότι ήταν «στρογγυλό και στενόμακρο», να κατευθύνεται προς τα πάνω, χωρίς να κάνει κανέναν απόλυτως θόρυβο. Αφού υψώθηκε αρκετές χιλιάδες πόδια, το αντικείμενο ανέπτυξε ταχύτητα κι εξαφανίστηκε.

Τή νύχτα της 11ης Ιουλίου 1976,

μόλις μία βδομάδα μετά το περιστατικό στο Μαντράς, δυο αεριωθούμενα MIG-21 της ινδικής Πολεμικής Αεροπορίας απογειώθηκαν βιαστικά κοντά στα πακιστανικά σύνορα, για να αναχαιτίσουν αυτό που στην αρχή πίστευαν πως ήταν ένα πακιστανικό αεροσκάφος που έκανε επιδρομή. Καθώς τα MIG όρμούσαν προς τον στόχο τους, το ΕΑΕ (έλεγχος αναχαίτισης εδάφους) είπε στους πιλότους ότι κατέγραφαν την ταχύτητά του στα 2.600 μίλια την ώρα! Οι δυο πιλότοι είδαν ένα φαιοκίτρινο, δισκοειδές σκάφος, που απομακρύνθηκε προτού προλάβουν να το πλησιάσουν.

Βέβαια, μερικά απ' αυτά τα περιστατικά δεν είναι καλά τεκμηριωμένα. Όπως κι άλλου, έτσι και στην Ινδία είναι δύσκολο να μαζέψει κανείς «αποδείξεις» για τα UFO που θα ικανοποιούσαν τα στάνταρ αποδείξεων που γίνονται συνήθως αποδεκτά. Ο Π. Κ. Τζαϊν, πιλότος στο Νέο Δελχί, το βλέπει μ' αυτό τον τρόπο: «Όλοι ξέρουν ότι μέσα από τους ουρανούς μας πετάνε μυστηριώδεις επισκέπτες, κανέναν όμως δεν θέλει να είναι αυτός εκείνος που θα παραδεχτεί τη σημασία τους».

Μετά έχουμε και το περιστατικό του Μπόιγκ 747.

Ήταν 11.15 μ.μ., ημέρα Κυριακή, 16 Ιουλίου 1977, μία σκοτεινή, ασυνέφιαστη νύχτα. Η πτήση της Air India, ένα επιβατικό Μπόιγκ 747, αριθμός πολιτικής καταχώρησης VT-EPB, χαμήλωσε μαλακά πάνω από την ακτή κι έστριψε προς βορρά, για μία κατευθείαν προσέγγιση στο Αεροδρόμιο Ντά-Ντάμ της Καλκούτας. Πολλοί από τους 132 επιβάτες, που είχαν λαγοκοιμηθεί από την ώρα που το αεροπλάνο απογειώθηκε από την Μπάγκόνγκ πριν από ώρες, άρχισαν να ξυπνούν. Η αεροσυνοδός Ναγκίνα Τζιντβάνι γύριζε στους διαδρόμους μαζεύοντας τα άδεια φλυτζάνια και ελέγχοντας τις ζώνες ασφαλείας. Ο σμηναγός Ρασμί Ντίνγκρα κατέβασε τα πτερύγια προσγείωσης, πήρε στροφή και γύρισε τον ασύρματο στη συχνότητα του πύργου ελέγχου. Στη θέση 33-A, ο αμερικανός επιχειρηματίας Τζέιμς Ού. Χουερς κάπνιζε βιαστικά ένα τελευταίο τσιγάρο.

Στην αίθουσα ελέγχου του Αεροδρομίου Ντά-Ντάμ, οι χειριστές του ραντάρ που εργαζόνταν στο μισοκόταδο πάνω σε φωτεινές οθόνες, ανάκαλυψαν πως ένα δεύτερο αντικείμενο, που πέτανε με 400 μί-

λια την ώρα, πλησίαζε από πίσω το Μπόιγκ 747. Ένας επόπτης ρωτάει βιαστικά τους ελεγκτές της έναερίας συγκοινωνίας, οι άντρες αρχίζουν να κάνουν συγκρίσεις. Άλλα δεν ξέρουν καν ότι βρίσκεται στην περιοχή κανένα άλλο αεροπλάνο!

Τώρα πιά, αρκετά άτομα από το έδαφος και σε διαφορετικές τοποθεσίες έχουν δει ένα δισκοειδές αντικείμενο να ορμάει προς το 747. Ένας μάρτυρας υπέθεσε πως το αντικείμενο ήταν σε μέγεθος ίδιο με το αεροπλάνο (που έχει μήκος 231 πόδια, με άνοιγμα φτερών 195 πόδια) και στην περιγραφή του είπε πως είχε «κόκκινο χρώμα σε λιωμένο μέταλλο...». Αυτό βέβαια είναι και το χρώμα ενός διαστημολοίου που γίνεται πυρακτωμένο κόκκινο από τη γρήγορη είσοδο του στην ατμόσφαιρα της Γης.

Μεσα στο επιβατικό, ο σμηναγός Ντίνγκρα χαμήλωσε το μηχανισμό προσγείωσης. Ο πρώτος που πήρε ειδηση το UFO ήταν ο 40χρονος Τζιμ Χουερς. Σκύβοντας μπροστά για να σθήσει το τσιγάρο του, ο Χουερς διάκρινε μία λάμψη ακριβώς πάνω από το παράθυρό του. Τρομαγμένος, έσκυψε περισσότερο και είδε το UFO καθαρά, να ακολουθεί πίσω από το δεξιό φτερό του αεροπλάνου, ούτε 500 πόδια μακριά.

«Είδα ένα στρογγυλό, ιπτάμενο σκάφος, που είχε την ίδια ταχύτητα και κατεύθυνση μ' εμάς και που φαινόταν καθαρά πως μάς ακολουθούσε με κάποια συνειδητή πρόθεση», είπε αργότερα ο Χουερς. «Ήταν φωτισμένο πολύ έντονα, μ' ένα φως που θυμίζει ροζ νέον, και δεν έμοιαζε με κανένα αεροσκάφος φτιαγμένο από τον άνθρωπο, που είδα ή άκουσα ποτέ μου. Οι καμπύλες του ήταν φτιαγμένες με μαθηματική ακρίβεια...»

Ξαφνικά, το UFO, που είχε πλησιάσει επικίνδυνα, έγινε ορατό στους περισσότερους επιβάτες του 747. Η χαρακτηριστική του λάμψη έριχνε ένα απόκοσμο φως μέσα στην καμπίνα του αεροπλάνου. Στην αρχή έγινε κάποια ανησυχία και σύγχυση και μετά άρχισε ο πανικός.

Μπροστά, ο σμηναγός Ντίνγκρα είχε δει κιόλας το μυστηριώδες σκάφος.

Γι' αυτόν, πρόκειτο για μία «παράξενη εμφάνιση, μιάν εμφανή αντανάκλαση φωτός στην αρχή, αλλά (όταν το ξανακοίταξε) ένα πράγμα με πραγματική υπόσταση.

Το 747 βρισκόταν τώρα σ' ένα

κρίσιμο σημείο της πτήσης του, πέντε μίλια από το τέλος του διαδρόμου προσγείωσης και χαμήλωνε με ταχύτητα. Ο πιλότος έπρεπε να αποφασίσει μέσα σε λιγότερο από ένα λεπτό αν ήθελε να μαζέψει το σύστημα προσγείωσης και να κάνει μια βόλτα· μετά απ' αυτό είναι υποχρεωμένος να προσγειωθεί. Συνήθως, δεν γίνεται προσγείωση όταν υπάρχουν κι άλλα σκάφη στην ίδια γραμμή — ή κατάσταση τώρα όμως, ήταν κάτι έξω από τα συνηθισμένα.

Τα αρχεία δεν λένε αν δίστασε ο Ντινγκρα.

Φαίνεται ακόμα πώς τα αρχεία δεν περιέχουν ούτε τη συζήτηση, πού πρέπει να έγινε σ' αυτό το σημείο, μεταξύ του πληρώματος του 747 και των παραζαλισμένων και φοβισμένων χειριστών εδάφους. Δημιουργήθηκε κανένας πανικός;

Ο Τζίμ Ήβερς θυμάται πώς είχε τρομοκρατηθεί. Το UFO δεν ήταν καθόλου «καλόδεχτο» και δημιουργούσε «άνησυχίες».

Τρία μίλια πριν από το σημείο προσεδάφισης, πέρα από τη στρο-

φή, το UFO έστριψε απότομα προς τα δεξιά, ύψώθηκε και απομακρύνθηκε. Στο ραντάρ όμως φαινόταν ακόμα. Παρόλο που η αεροσυνόδος Ναγκίνα Τζιτνβάνι το είδε να εξαφανίζεται τελείως, στις όθόνες του ραντάρ παρέμεινε γι' άλλα 17 λεπτά.

Το 747 προσγειώθηκε κανονικά — με 132 βαθιά παραγμένους επιβάτες, θύματα μιάς αθέλητης «στενής επαφής».

Μήπως αυτό το περιστατικό — που αναφέρθηκε με συντομία στον παγκόσμιο τύπο και μετά ξεχάστηκε γρήγορα — αποτελεί μιάν ακόμα απόδειξη πώς η Ίνδια είναι ο ιδιαίτερος στόχος των UFO; Μήπως μεγάλωσε την ανησυχία των αρχών της Ίνδιας; Μήπως στην Ίνδια γίνεται «εισβολή» από άγνωστα κατασκοπευτικά αεροσκάφη;

Καμία κατοπινή έρευνα δεν έχει αναφερθεί δημόσια, ούτε και καμία άλλη επίσημη ενέργεια. Η Αίρ Ίντια επιβεβαίωσε άμέσως το περιστατικό, αλλά έδωσε στη δημοσιότητα λίγες λεπτομέρειες — μερικές από τις οποίες αποκαλύπτονται εδώ για πρώτη φορά. Όταν ο

Μ. Π. Τζοντπούρ, διευθυντής της Αίρ Ίντια στο Νέο Δελχί, ρωτήθηκε σχετικά με το περιστατικό, όχτώ μήνες αργότερα, άφησε να εννοηθεί ότι είχε δοθεί «πάρα πολλή προσοχή» σ' ένα «μικροπεριστατικό». Ένας ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Μεταφορών είπε στο περιοδικό UFO Report: «Ο κόσμος έχει μία τάση να δραματοποιεί τις συνηθισμένες εμφανίσεις από τα φώτα στον ουρανό, όπως και άλλα φαινόμενα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι το περιστατικό της Καλκούτας προκάλεσε κινδύνους ή ζημιές...»

Ασφαλώς, κανένα σκοπό δεν εξυπηρετεί το να μεγαλοποιείται κάτι πού είναι, στο κάτω κάτω της γραφής, ένα ανεξήγητο φαινόμενο — παρόλο που οι λαϊκές εφημερίδες της Ίνδιας έκαναν ακριβώς αυτό. Μία απ' αυτές μάλιστα, η Upper Pradhar Courier, αποκάλυψε το UFO «καθαρό διαστημικό σκάφος».

Αλλά, ακόμα και τα πιο ψύχραιμα μυαλά στην Ίνδια έπαψαν να είναι αδιάφορα μπροστά στην ανησυχητική αλήθεια ότι τα UFO κυριαρχούν όλο και περισσότερο στους ουρανούς της Ίνδιας.

Στην αρχή αυτού του χρόνου, εμφανίστηκαν UFO και στο κέντρο του Νέου Δελχί. Τον Ιανουάριο, ένα κοκκινοπράσινο φως φάνηκε να αιωρείται πάνω από το ξεκουστό Τάτζ-Μαχάλ. Το Τάτζ είχε ξαναγίνει και άλλοτε σκηνή εμφάνισης UFO — μία απ' αυτές, το 1950, αναφέρεται σχεδόν σε κάθε βιβλίο για ιπτάμενους δίσκους. Άλλες εμφανίσεις έχουν γίνει στη Βομβάη, τη Σενάρε και το Μαντράς.

Τέλος, ένας ανώτερος κρατικός υπάλληλος στο Νέο Δελχί είπε πρόσφατα στο UFO Report για την κρίση πού διαφαίνεται στη χώρα του. Κατά παράκληση του ίδιου, θα παραμείνει ανώνυμος, επειδή θέλει να «εξασφαλίσει περισσότερη υποστήριξη» πριν μιλήσει δημόσια.

Μπορεί να αντιμετωπίζουμε μιάν εισβολή από τα άστρα», δηλώνει, καθαρά ο ίδιος. «Είναι ακόμα πιθανό να θέλουν να έρθουν σ' επαφή μαζί μας επισκέπτες από κάποιο άλλο πολιτισμό στο σύμπαν μας. Μερικοί από μάς αντιμετωπίζουμε μεταξύ μας αυτή την πιθανότητα και συζητάμε τι θα 'πρεπε να προτείνουμε...»

Μέσα σ' όλα αυτά, δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι η Ίνδια, πού είναι ήδη μία πυρηνική

συν. στη σελ. 47

Το ξεκουστό Τάτζ Μαχάλ, η σκηνή πολλών εμφανίσεων UFO.

UFO ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Τὰ UFO ανακατεύτηκαν πολλές φορές σέ αποστολές βομβαρδιστικών πάνω στο Βόρειο Βιετνάμ στην διάρκεια του πολέμου, σύμφωνα με τόν άποστράτο σμήναρχο Τζώρτζ Άντερσον, πού πέρασε 7 χρόνια αιχμάλωτος στο Άνόι. «Στις πρώτες αερομαχίες συναντήσαμε αυτά τὰ δισκοειδή αντικείμενα, πού έκοθαν βόλτες γύρω από τὰ αεροπλάνα μας με μεγάλη περιέργεια αλλά δίχως νά μάς επιτιθενται», είπε ο Άντερσον. Ο σμήναρχος αποκάλυψε ότι είχε πληροφορηθεί γιά τις πρόσφατες μαρτυρίες ένώπιον του Κογκρέσου, κατά τις όποιες ο έπικεφαλής του Μικτού Έπιτελείου στρατηγός Τζώρτζ Μπράουν άνέφερε ότι «τά UFO μάς προκάλεσαν ένα σωρό μπελάδες στο Βιετνάμ»

καί είχε απόλυτο δικίο. «Στήν άρχή, νομιζαμε ότι οι δίσκοι αυτοί ίσως νά ήταν κομμουνιστικά όπλα, αλλά σύντομα έγινε σαφές ότι κι από την άλλη πλευρά δέν ήξεραν τίποτα».

Ο Άντερσον λέει ότι παρατήρησε του λαιπερούς, πορτοκαλόχρωμους δίσκους σέ αρκετές πολεμικές αποστολές προτού νά καταριφτεί ο ίδιος από έχθρικά άντιεροπορικά στις 2 Ιανουαρίου 1966. «Αργότερα οι φρουροί μου στο στρατόπεδο έλεγαν ότι οι βορειοβιετναμέζοι ήταν τό ίδιο έκπληκτοι μ' έμάς. Ένας από τούς φρουρούς μου είπε ότι έβλεπαν επί χρόνια όλόκληρα τὰ αντικείμενα αυτά και δέν έβρισκαν καμία άπολύτως έξήγηση».

Ο στρατηγός Τζώρτζ Μπράουν: «Τα UFO μάς προκάλεσαν ένα σωρό μπελάδες στο Βιετνάμ».

Άμερικανικά αεροπλάνα πάνω από τό Βόρειο Βιετνάμ, όπου θεάθηκαν τά UFO.

ΕΡ.Ε.Ν.Ζω ΟΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ...

ΜΕ ΤΟΝ ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΚΡΕΪΤΟΝ

Ο Γκόρντον Κρέιτον αποκαλεί με συντομία τον εαυτό του «άσιανολόγο και αποκρυφιστή». Έχει περάσει περισσότερα από 30 χρόνια σαν διπλωμάτης του Βρετανικού Διπλωματικού Σώματος, ειδικός επί των υποθέσεων της Κίνας.

Ο Κρέιτον άρχισε να έρωτοτροπεί με το Παράδοξο όταν βρισκόταν στην Κίνα, όπου έγινε μέλος του Βρετανικού Συλλόγου Ψυχικών Έρευνών.

Σήμερα, παρόλο που δεν είναι πιά δημόσιος υπάλληλος, ο Κρέιτον ασχολείται ακόμα με εργασία για λογαριασμό της κυβέρνησης, σαν έρευνητής για το πρόγραμμα χαρτογράφησης της ασιατικής ήπειρου, της Βασιλικής Γεωγραφικής Έταιρείας. Πριν ακόμα τα UFO καταλάβουν τη φαντασία του κοινού, ο Κρέιτον είχε την πρώτη του έπαφή με το μυστήριο των ιπτάμενων δίσκων, όταν είδε έναν για πρώτη φορά στην πόλη Τσάνκιν της Κίνας. Σήμερα είναι ένας από τους κορυφαίους εκφραστές της θεωρίας που υποστηρίζει την πολύ-διάστατη, εναλλακτική πραγματικότητα της προέλευσης των UFO.

ΕΡΩΤ.: Είδατε ένα UFO για πρώτη φορά όταν βρισκόσαστε στην Κίνα;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι, ήταν τό 1941. Ήμουν μαζί με δύο άλλους μάρτυρες ένα φωτεινό καλοκαιριάτικο απόγευμα, όταν πέταξε πάνω από την πόλη Τσάνκιν ένας άσπρος δίσκος. Δεν έκανε κανένα θόρυβο και πέταγε πολύ γρήγορα. Σίγουρα δεν είπα «νά ένας ιπτάμενος δίσκος», γιατί τότε δεν είχε έπινοηθεί ακόμα αυτή η λέξη. Έπρεπε να περιμένουμε ως τό 1947, όποτε ο Κέννεθ Άρνολντ στις Ήνωμένες Πολιτείες, έπλασε αυτό τον όρο. Μερικά χρόνια αργότερα, είχαμε μιάν επίσκεψη από τό δρ Τζ. Άλλαν

Χάυνεκ, που μάς έδωσε μιά φωτοκόπια από μιά παλιά αμερικάνικη έφημερίδα, την Denison Daily News του Τέξας. Είχε χρονολογία Ίανουάριος 1875 και ανέφερε την ιστορία ενός γεωργού με τό όνομα Μάρτιν, που έλεγε ότι, στις 8 Ίανουαρίου 1875, είδε να πετάει πάνω από τό αγρόκτημα του ένα αντικείμενο. Όταν ο δημοσιογράφος τον ρώτησε με τί έμοιαζε, αυτός απάντησε πώς έμοιαζε με «δίσκο». Στην πραγματικότητα, λοιπόν, η έκφραση ιπτάμενος δίσκος υπάρχει τουλάχιστον έδώ και εκατό χρόνια. Τό δικό μου ενδιαφέρον γι' αυτά τά θέματα άρχισε όταν είδα ένα UFO. Κι αργότερα, χάρη σ' αυτό τό συνεχές μου ενδιαφέρον και κυ-

ρίως έπειδή μπορούσα να διαβάσω σέ πολλές γλώσσες, άρχισα να μεταφράζω ξένες αναφορές.

ΕΡΩΤ.: Τι πιστεύετε πώς είναι τά άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα, κατά την προσωπική σας γνώμη; Και από πού έρχονται;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Στην αρχή πίστευα πώς ήταν έξωγήινα. Δεκαπέντε χρόνια πριν θεβαιώθηκα πώς δεν ήταν.

ΕΡΩΤ.: Τι πιστεύετε πώς είναι;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Πιστεύω πώς προέρχονται από ένα άλλο χωροχρονικό συνεχές, από κάποιο άλλο σύστη-

μα, μιάν άλλη διάσταση, και κατά κάποιον τρόπο πολύ κοντά μας, αλλά όπωςδήποτε όχι εξωγήινα.

ΕΡΩΤ.: Τι σάς κάνει να το πιστεύετε αυτό;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Πρώτ' απ' όλα, το μέγεθος του φαινομένου αυτού και μόνο. Τα αντικείμενα αυτά έρχονται εδώ σε τεράστιους αριθμούς. Πιστεύω πως, ακόμα και για την εξελιγμένη τεχνολογία μιάς εξωγήινης φυλής, οι διακινήσεις και οι υπολογισμοί ενός διαστρικού ταξιδιού θα ήταν κάτι το εξαιρετικά δύσκολο.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε πως αυτοί οι υπεργίγαντες έχουν επάνω μας κάποιο κεκμημένο δικαίωμα;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Αυτό είναι πολύ πιθανό. Πιστεύω επίσης πως είναι πολύ πιθανό να μας αναγνωρίζουν σαν δικούς τους, κατά κάποιο τρόπο. Μπορεί να είναι ήδη εδώ, μέσα σ' αυτό που αποκαλούμε άλλη διάσταση.

ΕΡΩΤ.: Έννοείτε δηλαδή ότι απλώς προβάλλονται όταν θέλουν;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι! Εκείνο που με άνησχυε έτούτο τον καιρό είναι το μεγάλο ερώτημα — τι είναι αυτό που ελέγχει τον άνθρωπο; Είναι θετικές ή αρνητικές αυτές οι δυνάμεις; Αν γυρίσουμε στις αρχές της Χριστιανοσύνης, υπάρχει εκείνο το πολύ μυστηριώδες δόγμα ότι ο άνθρωπος είναι ένα όν ξεπεσμένο. Πρόκειται για το μύθο του Κήπου της Έδεμ. Σ' αυτόν γίνονται υπαινιγμοί ότι ο άνθρωπος ήταν κάποτε διαφορετικός απ' ό,τι είναι τώρα, κι αυτό μπορεί να το βρεί κανείς σε όλη την ιστορία της θρησκείας. Στην ουσία, ο άνθρωπος προοριζόταν να γίνει ένα όν ευγενές, ο αντιπρόσωπος του Θεού πάνω στη Γη. Είναι όμως; Αυτός λεηλατεί, ρημάζει και δηλητηριάζει ολόκληρο τον πλανήτη. Λένε πως ο άνθρωπος έχει αποπροσανατολιστεί, πως δεν ελέγχει πια τον εαυτό του και πως δεν ενεργεί όπως θα 'πρεπε. Δεν υπηρετεί πια το Θεό, και η Γη έχει χάσει τώρα την ισορροπία της. Εγώ πιστεύω πως πράγματι ο άνθρωπος, σε κάποια παλιότερη εποχή έχασε το δρόμο του και, κατά κάποιον τρόπο, βρέθηκε κάτω από δυσάρεστες επιδράσεις. Βλέπει κανείς απ' όλη την ιστορία ότι μπορεί να έγιναν αυτές

οι εκρήξεις κάποιας δαιμονικής δύναμης από το άριστερό μονοπάτι, όπως θα 'λεγε κι ένας βουδιστής, που συνεχώς προσπαθούν να παρσύρουν τον άνθρωπο*.

Αυτό είναι το κυριότερο συμπέρασμα στο οποίο κατέληξα, μετά από 40 χρόνια μελέτης όλων των θρησκειών και όλων των παραψυχολογικών φαινομένων. Μπορεί να πρόκειται να συμβεί κάτι πολύ συνταρακτικό. Μπορεί να δοθεί μία ευκαιρία στον άνθρωπο να ξαναβρεί το δρόμο του. Αυτή μπορεί να είναι, συμβολικά, η Δεύτερη Παρουσία..... μία ευκαιρία για να ξανάρθει ο άνθρωπος σ' επαφή με την πραγματική του προέλευση. Στην εργασία μας γύρω από τα UFO έχουμε βρεί στοιχεία ενός τηλεπαθητικού υπεργίγαντος ελέγχου που δεν είναι πάντοτε για καλό. Αν μπορείς να επηρεάσεις κάποιον με την τηλεπάθεια, όπως φαίνονται να είναι σε θέση να κάνουν αυτά τα όντα, τότε μπορείς να επηρεάσεις και μία κυβέρνηση ή ένα ολόκληρο κράτος.

ΕΡΩΤ.: Μπορεί να δεχτεί ο άνθρωπος πνευματικές κατευθύνσεις απ' αυτή τη δαιμονική δύναμη;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι, θυμάμαι ένα βιβλίο του Μάξ Χιντελ — ενός πολύ μεγάλου μέντιουμ — στο οποίο αφιερώνει ένα κεφάλαιο στο ζήτημα της αστάθειας πάνω στη Γη. Κοιτάζει τον 20ο αιώνα, το σημείο όπου έχουμε φτάσει σαν φυλή — σαν κόσμος — και προλέγει ότι το χάσιμο των ανθρωπίνων αξιών και ο όλο και μεγαλύτερος υλισμός θα γίνουν μία χιονοστιβάδα. Το αποτέλεσμα της μαζικής παρακμής θα είναι να αντιμετωπίσει κάτι πολύ σοβαρό το ανθρωπινό γένος. Έχετε ακούσει τη σύγκριση του πλανήτη Γη αυτής της εποχής και της Ατλαντίδας. Κι έτσι γίνεται όταν ένας πολιτισμός αρχίσει να σαπίζει. Εκείνος που εξαπολύει αυτή τη δαιμονική δύναμη είναι ο ίδιος ο άνθρωπος.

ΕΡΩΤ.: Ακούσαμε φήμες ότι μερικές κυβερνήσεις έχουν στην κατοχή τους νεκρούς «εξωγήινους» — απ' όσο γνωρίζετε εσείς — είτε από τη δουλειά σας με ξένες κυβερνητικές υπηρεσίες είτε απλώς από φήμες που ακούσατε — μέχρι

Το «άριστερό μονοπάτι» δεν έχει βέβαια καμία πολιτική χροιά. Ή εννοιά του αφορά τις δυνάμεις του κακού, τις αρνητικές δυνάμεις.

ποιο σημείο πιστεύετε πως είναι αληθινές αυτές οι αναφορές;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Πιστεύω πως είναι αληθινές πολλές απ' αυτές. Έργαστηκα με τη Βρετανική Υπηρεσία Πληροφοριών, όπως επίσης και για τη CIA — και συχνά συζητήσαμε μαζί τους το «πρόβλημα» των UFO. Ακόμα και τη δεκαετία του '50, όταν οι άλλοι γελούσαν μ' αυτές τις ιστορίες — αυτοί τις αντιμετώπιζαν σοβαρά! Ανακάλυψα ότι πολλοί υπάλληλοι της CIA ήταν πολύ καλά πληροφορημένοι πάνω σ' αυτό το θέμα και τελικά κατέληξα με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι γνώριζαν πολλά και για τη θεωρία των «συλληφθέντων εξωγήινων». Νομίζω ότι οι Έγγλεζοι φέρθηκαν σ' αυτό το ζήτημα πολύ πιο έξυπνα από τους Αμερικανούς. Εμείς κάναμε ελάχιστες επίσημες δηλώσεις. Η Αμερικανική Πολεμική Αεροπορία, όμως, έχει μία τάση να κάνει άτυχεις δηλώσεις, όπως για παράδειγμα: «Τα UFO δεν υπάρχουν» — και φυσικά άμέσως μετά ακολουθεί κάπου στις Ήνωμένες Πολιτείες, κάποιο τρομερό ξέσπασμα δραστηριότητας των UFO.

ΕΡΩΤ.: Υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που έχουν δει UFO στη Μεγάλη Βρετανία, και πιο συγκεκριμένα στο Γουωρμίνστερ.

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι! Ή υπόθεση του Γουωρμίνστερ παρουσίασε για ένα διάστημα πολύ ενδιαφέρον. Πιστεύουμε όμως πως χάλασε προς το τέλος.

ΕΡΩΤ.: Γιατί;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Νομίζουμε πως έγιναν φάρσες. Στην πραγματικότητα, γνωρίζουμε πως έγιναν οι φάρσες. Όταν γίνουν τέτοιες «ομαδικές» εμφανίσεις, είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς τις γνήσιες από τις φανταστικές ή τις φτιαχτές. Συνεχίζουν όμως να γίνονται πολλά εκεί. Το Γουωρμίνστερ μπορεί να είναι μία απ' αυτές τις περιοχές που ο Τζων Κήλ αποκαλεί «τοποθεσίες παράθυρα», και όπου συμβαίνουν παράξενα πράγματα.

ΕΡΩΤ.: Εσείς τι νομίζετε πως συμβαίνει; Μήπως πρόκειται για κάποια πύλη προς ένα άλλο χρονικό συνεχές, προς μιάν άλλη διάσταση;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Υποψιάζομαι πως δεν

Ερ.Ε.Ν.Ζω

έχουμε το κατάλληλο λεξιλόγιο για να το περιγράψουμε, και γι' αυτό χρησιμοποιούμε λέξεις όπως διάσταση, και συνεχές χρόνου-χώρου — γιατί το μυαλό μας δεν έχει την ικανότητα να το συλλάβει. Έγώ προτιμώ να χρησιμοποιώ τον όρο «εναλλακτική πραγματικότητα». Παίρνω σαν προϋπόθεση το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχει μία ολοκληρωμένη σειρά από εναλλακτικές πραγματικότητες. Δυστυχώς, μερικές μπορεί να βρίσκονται σε πολύ ψηλότερο επίπεδο από εκείνο στο οποίο βρισκόμαστε μείς ή σε μίαν ανοδική κλιμάκωση επιπέδων. Και φυσικά, μερικές μπορεί να βρίσκονται πολύ χαμηλότερα από μάς. Μπορεί να υπάρχουν αυτές που εγώ θα έλεγα «δαιμονικές» πραγματικότητες, και μπορεί να γίνονται επιδρομές από όλες αυτές. Έγώ πιστεύω πως όλες τους προέρχονται από δω — από τη Γη κι όχι από το διάστημα. Έδω είναι που διαφωνώ με πολλούς από τους θαυμαστές των UFO, που πιστεύουν ακόμα ότι έρχονται όντα από τεράστιες αποστάσεις έτών φωτός για να μάς έξετάσουν. Έγώ το βρίσκω αυτό πολύ δύσκολο ώστε να το παραδεχτώ.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε πως υπάρχει κάποιου είδους πνευματική σχέση «αίτίας και αποτελέσματος» μεταξύ της Γης και άλλων διαστάσεων;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Έμένα μου φαίνεται πως όλα αυτά μαρτυρούν κάτι πολύ έντυπωσιακό που πρόκειται να έρθει. Στο τέλος του περασμένου αιώνα, ή έπιστήμη αναφερόταν στο σύμπαν σαν ένα είδος «νευτονικής μηχανής», που λειτουργούσε πολύ απλά και που η ανθρωπότητα ήταν έτοιμη ν' ανακαλύψει και τα τελευταία της μυστικά. Αν συγκρίνετε τη στάση του ανθρώπου σήμερα απέναντι στο σύμπαν, μ' αυτή τη στάση του τέλους του περασμένου αιώνα, βλέπετε μίαν εκπληκτική διεύρυνση γνώσεων.

Η όρθόδοξη πνευματιστική άποψη είναι ότι υπεύθυνοι για όλα τα φαινόμενα που δεν έρμηνεύονται από τούς φυσικούς νόμους είναι οι αποκαλούμενοι νεκροί (πνεύματα). Έγώ δεν πιστεύω αυτό. Πρέπει να υπάρχει ένας τεράστιος αριθμός πλασμάτων με άλλη φύση. Πλάσματα που δεν υπήρξαν ποτέ άνθρωπινα και που υπάρχουν σ' αυτά τα άλλα επίπεδα. Υπάρχουν θεία όντα* φυσικά πνεύματα, κάθε είδους

Σημ. Μεταφρ. Deva: ινδική θεότητα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

νεράιδες, καλικάντζαροι και δαιμονες, πολλά από τα όποια μπορεί να είναι τα πλάσματα που εμφανίζονται τώρα σε σχέση με τα UFO. Για παράδειγμα, υπάρχει κάποιος παραλληλισμός ανάμεσα στους δαιμονες και μερικά από τα όντα των UFO. Πλάσματα με μεγάλες, γαμψές μύτες και μυτερά αυτιά. Ζούμε σ' ένα άπεραντο συνεχές ζωής, όπου υπάρχουν κάθε είδους πλάσματα. Ο Έντγκαρ Κέης είπε ότι οδηγούμαστε προς μία μεγάλη κρίση, όπως τρομαχτικοί πόλεμοι και τρομαχτικές θεομηνίες στη Γη.

ΕΡΩΤ.: Ποιό νομίζετε πως θα είναι το αποτέλεσμα;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Πιστεύω πως τελειώνει ένα κεφάλαιο της ιστορίας του ανθρώπου.

ΕΡΩΤ.: Πιστεύετε πως ή αλλαγή θα είναι περισσότερο ψυχική παρά φυσική;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Μπορεί να είναι και όλ' αυτά. Δεν ξέρω! Στη Βραζιλία υπάρχει ένα καταπληκτικό μέντιουμ, που γράφει με το όνομα Ράματος. Κι αυτός επίσης λέει ότι στο τέλος

αυτού του αιώνα θα συμβεί μία τρομαχτική καταστροφή. Νομίζω όμως πως οραματίζεται κάποιο άλλο σώμα που πλησιάζει τη Γη και επηρεάζει μαγνητικά τούς ανθρώπους κατά τρόπο δυσμενή.

ΕΡΩΤ.: Υπάρχει καμία πιθανότητα να μπορούν αυτά τα υπεργίγαντα πλάσματα να κάνουν αστρική προβολή μέσα στο δικό μας χρονικό συνεχές;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ρωτάτε δηλαδή αν τα όντα των UFO βρίσκονται πραγματικά έδω. Αυτή είναι μία έρώτηση που αξίζει 64 εκατομμύρια δολάρια. Γνωρίζουμε πως οι άνθρωποι ισχυρίζονται ότι βλέπουν διάφορα όντα γνωρίζουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που έχουν εξαφανιστεί και που προφανώς έχουν άπαχθει από τα όντα αυτά. Γνωρίζουμε επίσης πως φαίνεται ότι έχουν προσεδαφιστεί διάφορα σκάφη, που άφησαν βαθιά σημάδια πάνω στο έδαφος. Αυτό όμως που δεν γνωρίζουμε ακόμα είναι αν τα σκάφη ή τα όντα είναι πραγματικά αυτό που οι μάρτυρες ισχυρίζονται πως είναι.

ΕΡΩΤ.: Θα μπορούσε ή εμφάνιση των σκαφών ή των «έξωγήινων» να

είναι μία προβολή του μυαλού των ιδίων αυτών των όντων;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Δεν ξέρουμε πόση προβολή μπορεί να υπεισέρχεται μέσα σ' αυτό. Έχουμε πάρα πολλά να έρευνήσουμε ακόμα. Συμφωνώ ότι οι χειριστές των UFO είναι απόλυτα ικανοί να προβάλλουν πάνω σ' ένα φιλμ οτιδήποτε. Ξέρουμε ότι αν θέλουν μπορεί να καταστρέψουν ένα φιλμ. Και τα στοιχεία που έχουμε δείχνουν ότι εμποδίζουν σκόπιμα τους ανθρώπους να πάρουν φωτογραφίες. Μπορούν να σέ κάνουν να ξεχάσεις πώς έχεις τη φωτογραφική σου μηχανή. Άναμφισβήτητα, λοιπόν, υπάρχει κάποια παρεμπόδιση, κάποια παρεμβολή, ένας πνευματικός έλεγχος.

ΕΡΩΤ.: Θα μπορούσαν τα UFO να είναι αποτέλεσμα των παραψυχολογικών ικανοτήτων ενός συγκεκριμένου ατόμου, ή δική του ασυνείδητη προβολή, που μοιάζει με την εκδήλωση ενός πολτεργκάιστ (Poltergeist);

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι, θα μπορούσαν. Σύμφωνα με τους έπιστήμονες, ή επίσημη άποψη γι' αυτές τις επιδράσεις είναι ότι υπάρχει κάποια εξαιρετική ενέργεια που οι άνθρωποι εκπέμπουν ορισμένες στιγμές και που δημιουργεί αυτά τα φαινόμενα. Είναι μία ενέργεια που εκπέμπει περισσότερο το νεαρό θηλυκό παρά το νεαρό αρσενικό, συχνά ένα κορίτσι που μόλις αρχίζει να έμμηνορροεί. Αυτό θεωρείται το βασικό σημείο αυτού του φαινομένου. Παρ' όλα αυτά, δεν είμαστε βέβαιοι. Πώς ξέρουμε ότι δεν το προκαλούν αυτά τα πλάσματα κι ότι δεν χρησιμοποιούν με κάποιο τρόπο την ενέργεια που τυχαίνει να έχει το κορίτσι; Η απάντηση είναι πώς δεν γνωρίζουμε.

ΕΡΩΤ.: Ποιά είναι ή προσωπική σας γνώμη;

ΚΡΕΪΤΟΝ: Έχω, φαντάζομαι, μία παλιάς μόδας άποψη. Πιστεύω πώς υπάρχουν πολλά πλάσματα στον άορατο κόσμο και άορατα πλάσματα πέρα από τα φαινόμενα των poltergeist.

ΕΡΩΤ.: Ο Τρέβορ Τζέιμς Κόνσταμπλ, ένας λαμπρός έπιστημονικός συγγραφέας και έρευνητής, είπε πώς υπάρχουν διάνοιες, πλάσματα από το διάστημα, που βρίσκονται πέρα από το πεδίο όρατό-

τητας του ανθρώπου. Πού γίνονται αντίληπτά μόνο στο υπέρυθρο φάσμα.

ΚΡΕΪΤΟΝ: Έγώ προσωπικά έτρεφα πάντοτε μεγάλη εκτίμηση για τον Τρέβορ Τζέιμς Κόνσταμπλ. Έχοντας υπόψη μου τό βιβλίο του, που διέγειρε τόσο τη φαντασία, έγραψα σέ μερικούς έρευνητές στη Ρουμανία, με την υπόδειξη ότι θά ήταν πολύ σκόπιμο ν' αρχίζουν να φωτογραφίζουν τα UFO σέ υπέρυθρο και να δούν τι θά συνέβαινε. Μερικές από τις φωτογραφίες που μάς έστειλαν δείχνουν υποτιθέμενα όντα. Μερικές από τις φωτογραφίες δείχνουν πολύ παράξενα πλάσματα, που φαίνονται να είναι λίγο-πολύ διαφανή. Μπορεί κανείς να δει από πίσω τους την έξοχή, τά ίδια όμως μοιάζουν με καλικάντζαρους, με μακριά χέρια και πόδια και πολύ μεγάλα κεφάλια. Δεν ξέρω αν είναι πνεύματα της φύσης ή άλλα πλάσματα από τό υπέρυθρο φάσμα ή άλλες διαστάσεις. Άλλά τά φωτογραφικά τεκμήρια από τη Ρουμανία δείχνουν ότι στον κόσμο μας συμβαίνει κάτι πολύ παράξενο.

ΕΡΩΤ.: Τι έχετε να πείτε για τά αρχαία τεχνουργήματα που υπάρχουν σ' όλο τον κόσμο — όπως τό Στόουνχεντζ, τό Γκλέιστονμπερυ, τό Έθμπερυ, τις Πεδιάδες της Νάζκα και τις πυραμίδες; Όλα αυτά τά σημάδια και τά οικόδομήματα στην επιφάνεια της Γης μοιάζουν με γιγάντιες αποδείξεις που όλοι μπορούν να τις δούν.

ΚΡΕΪΤΟΝ: Έδώ πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι δεν είμαι θαυμαστής του Έριχ φόν Νταινικεν. Δεν συμφωνώ με τη βασική του θέση ότι ο άνθρωπος «σπάρθηκε» στη Γή από ξένους. Νομίζω ότι ο φόν Νταινικεν έχει την τάση να προσπαθεί να βλέπει έξωγήνους στά πάντα, όπως στο νησί του Πάσχα και στο Στόουνχεντζ. Κοιτάει τό Στόουνχεντζ και λέει αυτό είναι μυστήριο. Κοιτάζει τί Γραμμές της Νάζκα και τις πυραμίδες και να άλλο ένα μυστήριο. Και τότε λέει πολύ πρόχειρα: «Πρέπει να έχουν σχέση μεταξύ τους» Έγώ δεν νομίζω πώς χρειάζεται να έχουν καμιά απολύτως σχέση! Είναι πολύ πιθανό να είναι τελείως διαφορετική και ή φύση και ή έρμηνεία τους.

ΕΡΩΤ.: Κάτι που πέτυχε ο φόν Νταινικεν ήταν να ξεσηκώσει μία διαμάχη και να κάνει τους ανθρώπους να σκεφτούν.

ΚΡΕΪΤΟΝ: Ναι, συμφωνώ. Απ' αυτή την άποψη ήταν κάτι πολύ καλό. Προσωπικά πιστεύω ότι ή Βίβλος είναι ένα από τά ενδιαφέροντα βιβλία που έχουμε. Φυσικά, όλα τά παλιά θρησκευτικά βιβλία είναι σημαντικά, άσχετα με τό αν είναι καθαρά κοινωνικά, ανθρωπολογικά ή ιστορικά. Όλα τά παλιά άρχαία είναι σημαντικά, και είναι φανερό πώς ή Βίβλος είναι μία άπέραντη συλλογή γνώσεων, κι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι τεκμηρίωσης. Και είναι άξιοσημείωτο ότι ακόμη και στη Σοβιετική Ένωση, όπου συνήθως δεν περιμένει κανείς να διαβάσουν τη Βίβλο, ένας σημαντικός αριθμός έπιστημόνων και άστρονόμων, καθώς και άλλοι που ενδιαφέρονται για τά UFO, βρήκαν στη Βίβλο πολύ ενδιαφέροντα αποδεικτικά στοιχεία για πάρα πολλά φαινόμενα που δεν έρμηνεύονται με τους φυσικούς νόμους. Τό βιβλίο είναι γεμάτο απ' αυτά! Και φυσικά, υπάρχουν πολύ ισχυρές αποδείξεις πώς υπάρχουν άλλα νοήμονα όντα, εκτός από τον άνθρωπο. ■

Η σύνταξη του περιοδικού έκρινε σκόπιμη τη διατύπωση όρισμένων απόψεων σχετικά με τη συνέντευξη του Γκ. Κρέιτον πός άποφυγήν λαθεμένων τυχόν έντυπώσεων των άναγνωστών. Βασική άρχή του περιοδικού, που άπορρέει από τη σφαιρικότητα που παρουσιάζει τό τεράστιο θέμα των UFO, είναι ή παρουσία ΟΛΩΝ των απόψεων, θεωριών και εύρημάτων. Πιστεύουμε άλλωστε ότι οι τωρινές μας γνώσεις δεν μάς επιτρέπουν να άπορρίπτουμε ή να παραγκωνίζουμε τίποτε απολύτως απ' όσα λέγονται ή συμβαίνουν.

Δεν σημαίνει, λοιπόν, ότι ταυτιζόμαστε με θέσεις όρισμένων έρευνητών αν δημοσιεύουμε τις προσωπικές τους ιδέες. Έκείνο όμως που πρέπει να ξεκαθαριστεί με σαφήνεια είναι ότι δεν έχουμε καμιά σχέση με «πνευματικά τραπέζακια», «έπικλήσεις πνευμάτων απ' τό υπέρπεραν» και τά τοιαύτα. Τό ίδιο και ο διαπρεπής UFOλόγος Γκόρντον Κρέιτον του όποιου δημοσιεύουμε τη συνέντευξη. Κάθε, λοιπόν, προσπάθεια «έξαγωγής συμπερασμάτων» που θά ήθελε να τυλίξει την καθαρά Έπιστημονική Έρευνα στά σαγηνευτικά δίχτυα άποκρυφιστικών ή άλλων διαθέσεων είναι όχι μονάχα άσκοπη αλλά και παιδαριώδης.

Αυτά έκ των προτέρων πός άποφυγήν παρεξηγήσεων. ■

UFO ΣΤΗΝ

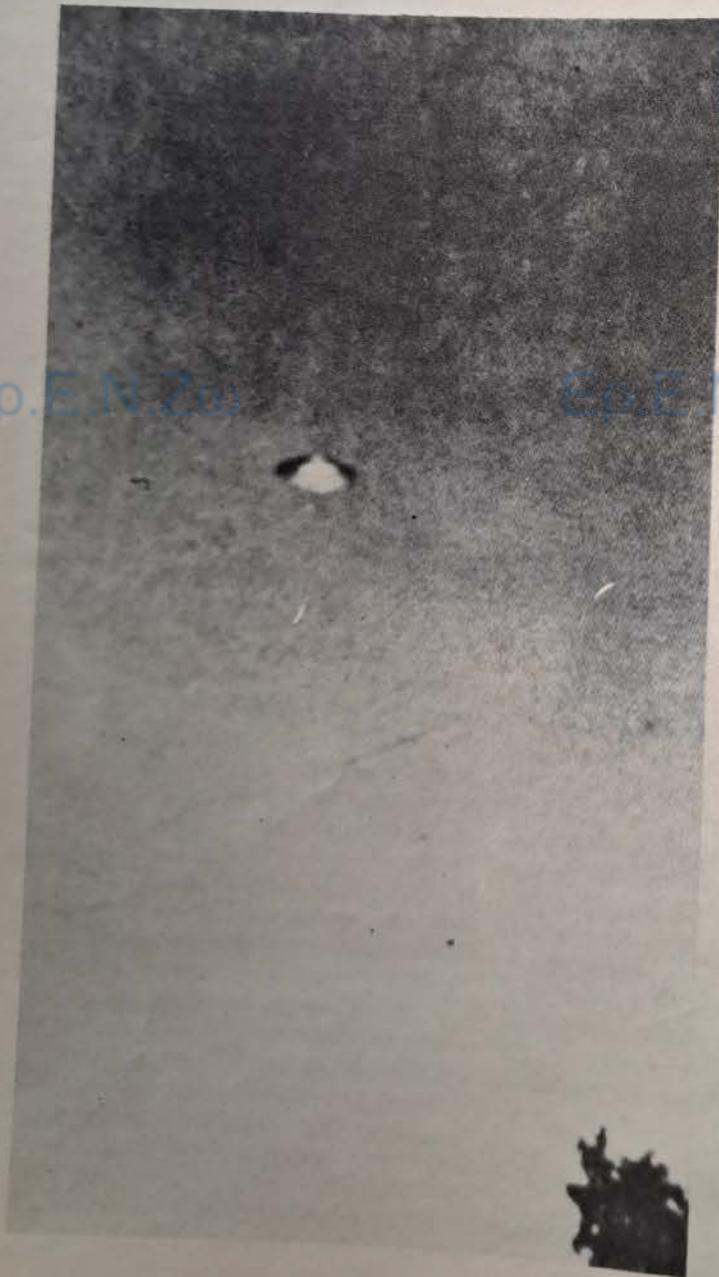
ΚΟΡΣΙΚΗ

Γουέντελ Στήβενς

Γύρω στις 16.00 της 12ης Φεβρουαρίου 1971, ο κ. Στράμπε φόν Όλμο, από την Κορσική, παρατήρησε στον ουρανό μια παράξενη φωτεινή κουκίδα. Πήρε τη φωτογραφική του μηχανή και τράβηξε τρεις θαυμάσιες έγχρωμες φωτογραφίες ενός λαμπερού μεταλλικού αντικειμένου, που κινιόταν σιωπηλά και αργά κατά μια καμπύλη, κατερχόμενη τρο-

χιά, στον καταγάλανο απογευματινό ουρανό. Στην αρχή ήταν πολύ φωτεινό και δύσκολα το παρατηρούσες, όσο όμως κατέβαινε, φαινόταν να χάνει λίγη από τη λαμπερότητά του. Είχε σχήμα δίσκου, με ένα μικρό θόλο στο πάνω μέρος του και πάνω σ' αυτόν ένα είδος μικρότερης κορυφής. Ο θόλος φαινόταν να έχει πιο ανοιχτό χρώμα ή να ακτινοβολεί περισσότερο από

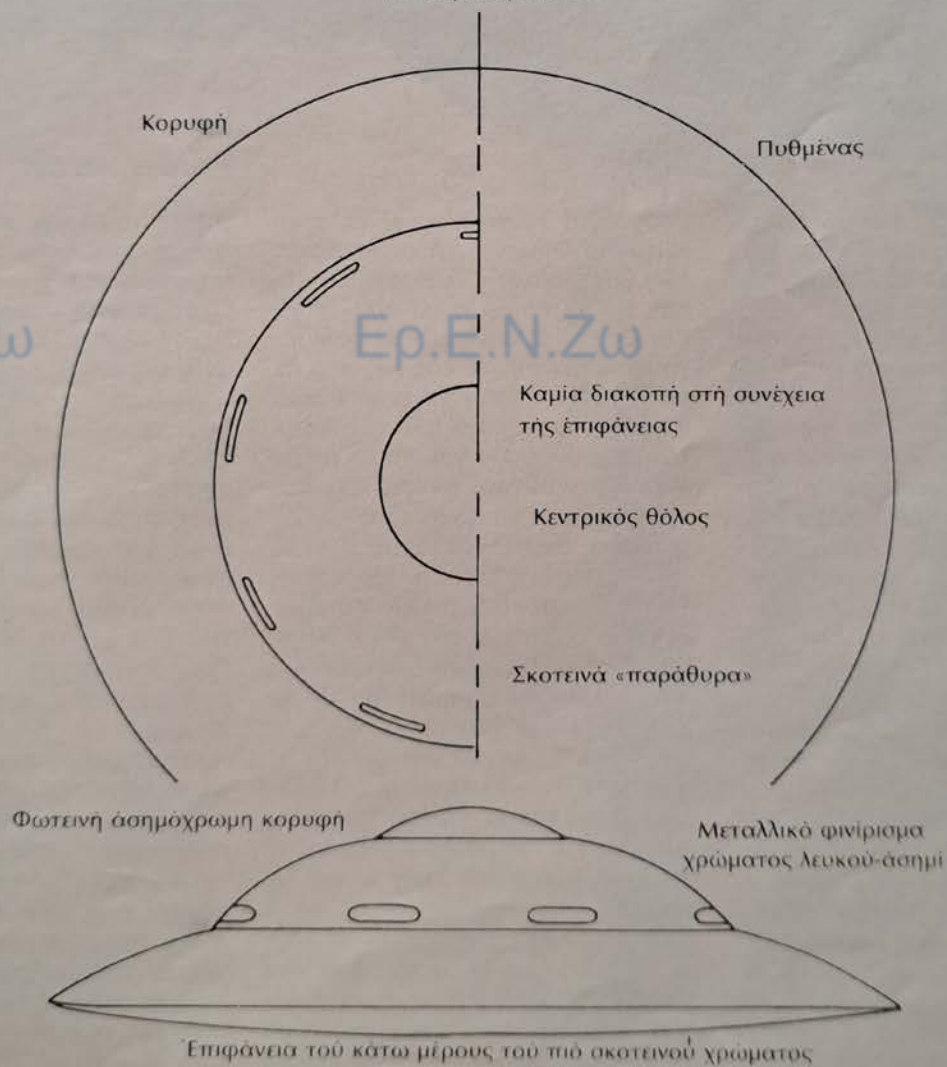
τό υπόλοιπο UFO. Οι γραμμές του φαινόταν να είναι λείες. Ύστερα από λίγο ίσιωσε την πορεία του, ανέβηκε κι εξαφανίστηκε προς την κατεύθυνση του αεροδρομίου (κάπου 20 χιλιόμετρα από το σημείο εκείνο). Οι γαλλικές αρχές, που εξέτασαν τις φωτογραφίες, δήλωσαν ότι δεν βρίσκουν κανένα ίχνος απάτης σ' αυτές.

Άγνωστο φαινόμενο (:), Γκρενόμπλ, Γαλλία

Βάσια Κοροϊκή
12 Φεβρουαρίου 1971

Κινιόταν σιωπηλά και άργα κατά μια καμπύλη, κατερχόμενη τροχιά. Άντανακλούσε τό φώς και δύσκολα τό παρατηρούσες. Ύστερα από λίγο ανέβηκε ψηλότερα κι εξαφανίστηκε προς την κατεύθυνση του αεροδρομίου Μπαστιά.

Παράξενα μουγκρητά, αλλόκοτες μορφές και μυστηριώδεις υπόγειοι λαβύρινθοι είναι όλα τα στοιχεία μίας από τις πιο εκπληκτικές ανακαλύψεις που έγιναν εδώ και χρόνια γύρω από τα UFO.

Στους λαϊκούς μύθους που έχουν επιζήσει μέσα στους αιώνες, υπάρχουν κάτι μικρά πλάσματα που υποτίθεται πως ζούν κάτω από το έδαφος — ζιζάνια, καλικάντζαροι, νεράιδες, έξωτικά, τελώνια, κακοποιά πνεύματα και άγερικά. Έχουν πολλά όνόματα σ' όλο τον κόσμο. Συχνά, τα αποκαλούσαν «άνθρωπάκια» και οι περιγραφές τους τα έδειχναν συνήθως ζαρωμένα και άσχημα και κάτι λιγότερο από ανθρώπινα.

Ποιούς, λοιπόν, σας θυμίζουν τώρα; Ναι — τα μικροσκοπικά ανθρωποειδή που θγαίνουν από τους ιπτάμενους δίσκους, όπως περιγράφονται σε πολυάριθμες αναφορές προσεδάφισης UFO. Στην ιστορία όλου του κόσμου υπάρχουν «άνθρωπάκια» που έρχονται από κάτω — και σήμερα, «μικρά ανθρωποειδή» που πετάνε με δίσκους.

Υπάρχει καμία σχέση ανάμεσα τους;

Υπάρχουν όλο και πιο σημαντικές ένδειξεις ότι οι θρυλικοί νάνοι και οι «θρυλικοί» διαστημάνθρωποι

μπορεί να είναι ένα και το αυτό. Αυτό θα σήμαινε ότι οι επιβάτες των UFO έχουν εγκατασταθεί εδώ και πολύ καιρό κάτω από τη γη. Και μπορεί οι σύντομες εμφανίσεις τους πάνω από το έδαφος στο πέρασμα των αιώνων να είναι η αιτία που δημιούργησε σ' όλο τον κόσμο τα «παραμύθια» για τους μικροσκοπικούς αυτούς ανθρωπάκους.

Ίσως όμως να είναι καθόλου παραμύθια, αν στοχαστούμε τι έγραψε ο αείμνηστος δρ Μόρρις Κ. Τζέσσαπ, στο βιβλίο του *Το Διευρυνόμενο Ζήτημα των UFO*. Υπάρχουν στην Εύρωπη σπηλαιο που ίσως να έχουν σχηματιστεί με τεκτονικές μεθόδους. Η ηλικία τους είναι 10.000 ως 20.000 χρόνια. Οι αίθουσες και τα περάσματά τους είναι πολύ μικρά για ένα σύγχρονο ενήλικα με κανονικό ύψος και τα χρησιμοποιούν τα παιδιά για να παίζουν.

Με την ευκαιρία, πρέπει να πούμε άμεσα πως αυτό το θέμα των διαστημάνθρωπων που ζούν κάτω από τη γη δεν έχει καμία σχέση με τις θεωρίες διάφορων συγγραφέων που υποστηρίζουν ότι η Γη είναι κούφια ή με τις απέραντες κατακόμβες όπου ζούν οι «καλικάντζαροι», σύμφωνα με μίαν άλλη θεωρία.

Μιλάμε μονάχα για σπηλαιο και

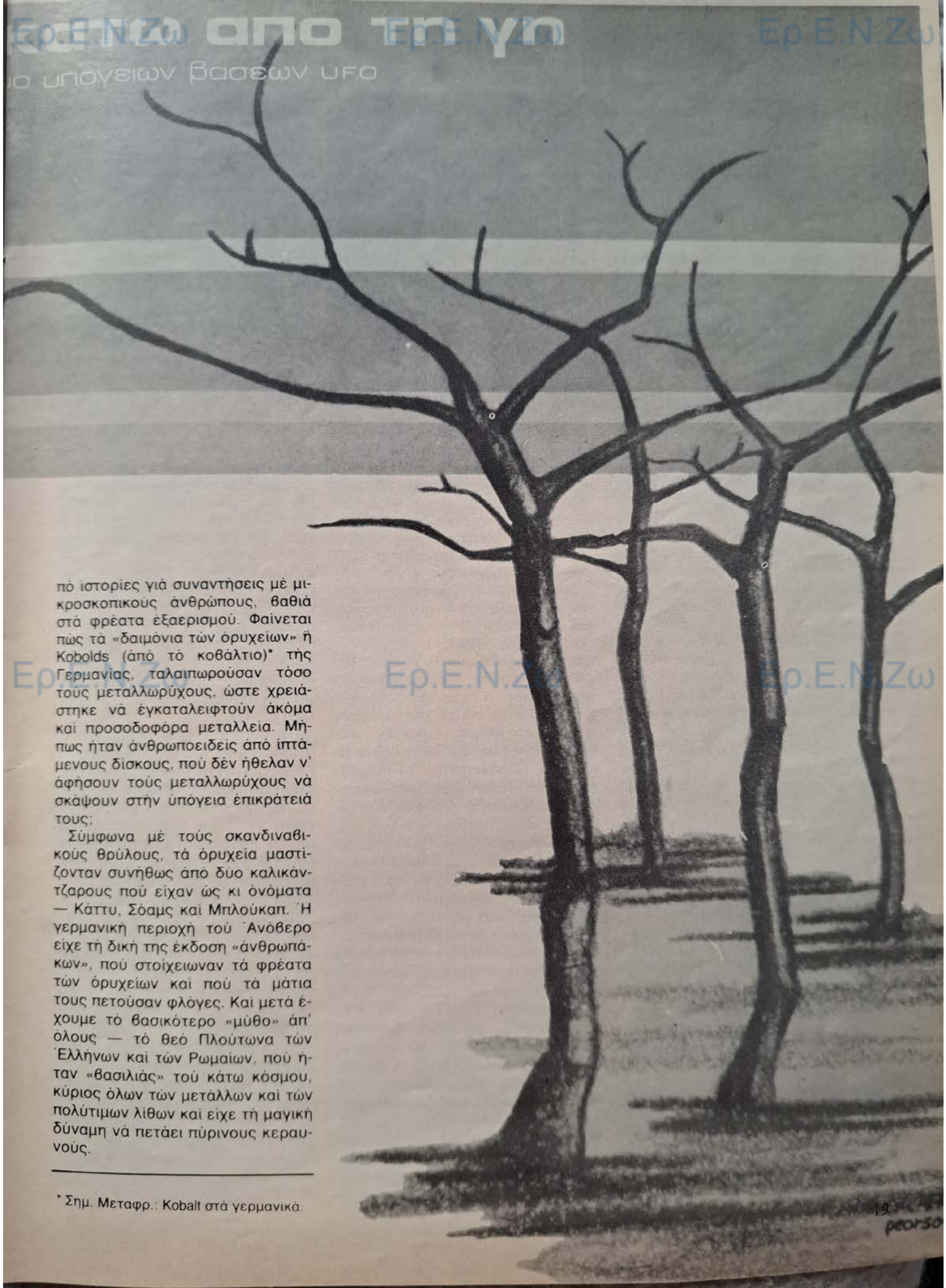
Ρέυμοντ Μπόντ

βαθιές πέτρινες αίθουσες — ίσως πιο έκτεταμένες απ' ό,τι φανταστήκαμε ποτέ — που μπορεί να είναι τα «υπόστεγα» και τα καταλύματα για χιλιάδες UFO και τους ανθρωποειδείς χειριστές.

Ο Τζέσσαπ ανέπτυξε επίσης τη θεωρία ότι οι λίγες φυλές πυγμαίων που απομένουν σήμερα στη Γη μπορεί να αντιπροσωπεύουν ένα παρακλάδι των αρχαίων «ανθρωπάκων» - ανθρωποειδών που ήρθαν εδώ αιώνες πριν. Οι πυγμαίοι, π.χ. σήμερα ζούν μονάχα σε τρία μέρη της Γης — τη Μαλαισία, τη Νέα Γουινέα και την Αφρική — που φτάνουν κατά μέσον όρο στα τεσσεράμισι με πέντε πόδια ύψος, πράγμα που συμφωνεί εξαιρετικά με το ύψος πολλών ανθρωποειδών, που έχουν αναφερθεί σε πολλές περιπτώσεις ιπτάμενων δίσκων.

Το μεγαλύτερο εθνολογικό αίνιγμα απ' όλα, είπε ο Τζέσσαπ, είναι ότι ο πυγμαίος δεν αποτελεί ένα χάσμα στην ανθρώπινη εξέλιξη, αλλά ένα πλήρως εξελιγμένο ανθρωπινό όν, που δεν έχει καμία γενετική σχέση με την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Αν όμως δεν είναι προϊόν της γήινης εξέλιξης, τότε από πού ήρθε;

Για να ξαναγυρίσουμε στους μύθους, οι θρύλοι των περιοχών όπου υπάρχουν όρυχεία είναι γεμάτοι α-

πό ιστορίες για συναντήσεις με μικροσκοπικούς ανθρώπους, βαθιά στα φρέατα εξερισμού. Φαίνεται πως τα «δαιμόνια των όρυχείων» ή Kobolds (από το κοβάλτιο)* της Γερμανίας, ταλαιπωρούσαν τόσο τους μεταλλωρύχους, ώστε χρειάστηκε να εγκαταλειφτούν ακόμα και προσοδοφόρα μεταλλεία. Μήπως ήταν ανθρωποειδείς από ιπτάμενους δίσκους, που δεν ήθελαν ν' αφήσουν τους μεταλλωρύχους να σκάψουν στην υπόγεια επικράτειά τους;

Σύμφωνα με τους σκανδιναβικούς θρύλους, τα όρυχεία μαστίζονταν συνήθως από δύο καλικάντζαρους που είχαν ως κι ονόματα — Κάττυ, Σόαμς και Μπλούκαπ. Ή γερμανική περιοχή του Άνσπερο είχε τη δική της έκδοση «άνθρωπάκων», που στοίχειωναν τα φρέατα των όρυχείων και που τα μάτια τους πετούσαν φλόγες. Και μετά έχουμε το βασικότερο «μύθο» απ' όλους — το θεό Πλούτωνα των Ελλήνων και των Ρωμαίων, που ήταν «βασιλιάς» του κάτω κόσμου, κύριος όλων των μετάλλων και των πολύτιμων λίθων και είχε τη μαγική δύναμη να πετάει πύρινους κεραυνούς.

* Σημ. Μεταφρ.: Kobalt στα γερμανικά.

Στις σύγχρονες εμφανίσεις UFO αναφέρονται πολλά ανθρωποειδή όντα, που σημαδεύουν με σωληνοειδείς συσκευές και εξαπολύουν «άκτινες» που κάποτε-κάποτε προκαλούν εγκαύματα στο δέρμα του παρατηρητή. Ο Πλούτωνας μετενσαρκωμένος!

Και συλλογιστείτε λίγο αυτή την εμφάνιση UFO, που έγινε στις 13 Ιουνίου 1967, στην Καληδονία του Καναδά. Στις 2.30 π.μ. περίπου, η Κάρμεν Κουνέο είπε πως είδε δύο UFO κοντά-κοντά, στο σημείο απόρριψης των μπάζων ενός όρυχείου. Το ένα είχε σχήμα πούρου και μήκος 36 περίπου πόδια, με τέσσερα παράθυρα από τη μία πλευρά και άντενα με βραχίονα. Το άλλο ήταν ένας δίσκος με διάμετρο 15 πόδια. Μετά, η Κουνέο είδε κατάπληκτη να θγαίνουν τρία μικροσκοπικά ανθρωπάκια, με καπέλα παρόμοια με αυτά που φορούν οι μεταλλωρύχοι. Το κάθε καπέλο είχε στο γέισο τέσσερα μικρά φαιοκίτρινα φώτα. Η Κουνέο έτρεξε ταραγμένη να φέρει κι άλλον ένα μάρτυρα, αλλά μέχρι τότε το σκάφος και οι «μίνι-μεταλλωρύχοι» είχαν εξαφανιστεί.

Περισσότερες έπιστημονικές αποδείξεις για τους ανθρωποειδείς των σπηλαίων ήρθαν στά χέρια μας πριν από 26 περίπου χρόνια, όταν κινέζοι αρχαιολόγοι βρήκαν σε σπήλαια των συνόρων Κίνας και Θιβέτ μια πολύ αξιοπρόσεχτη συλλογή πέτρινων δίσκων. Οι δίσκοι, που είχαν τρύπες και ραβδώσεις, έμοιαζαν με τους δίσκους του φωνογράφου και ανακαλύφτηκε πως, όταν τούς ηλεκτροδοτούσαν, αυτοί πάλλονταν. Μήπως είναι «άρχεια» από κάποιο αρχαίο κρυσφήγετο ανθρωποειδών, που χρονολογείται πριν από 12.000 χρόνια; Γιατί, μαζί με τους δίσκους, βρέθηκαν και τὰ κόκαλα μικροκαμωμένων ανθρώπων με «τεράστια κρανία και υπανάπτυκτους σκελετούς». Μ' άλλα λόγια, μικρά ανθρωποειδή όντα.

Τὰ αρχαιολογικά αρχεία περιέχουν κι άλλες αναφορές για εκπληκτικές ανακαλύψεις, που δεν ταιριάζουν με την εικόνα που έχουμε για τούς προϊστορικούς χρόνους. Στη Σαχάρα, ο Άνρύ Λότ, ένας Γάλλος, βρήκε σπήλαια που τὰ τοιχώματά τους ήταν διακοσμημένα με τοιχογραφίες που απεικόνιζαν καθαρά κάτι που έμοιαζε με ανθρώπους με διαστημικές στολές. Μία παρόμοια ανακάλυψη έγινε και στην Ιαπωνία, όπου τὰ αρχαία σχέδια των Ντόγκον ήταν τόσο λεπτο-

μερή, ώστε να δείχνουν στρογγυλά και έρμητικά κλεισμένα κράνη, με κάτι που θυμίζει ενσωματωμένο σύστημα φορητού πομποδέκτη. Και υπάρχουν σχέδια «διαστημανθρώπων» — ή τουλάχιστον ανθρώπων ντυμένων με στολές που θυμίζουν ύποπτα στολές για τὸ διάστημα σε σπήλαια της Βάλ Κομονίκ των Έλβετικών Άλπεων, της Αυστραλίας και της Σοβιετικής Κεντρικής Ασίας.

Για άλλη μία φορά, όπως οι πυγμαίοι, έτσι κι αυτά τὰ εικονογραφημένα αρχεία είναι διασκορπισμένα σ' όλο τὸν πλανήτη μας, δείχνοντας πως τὸ πρωτότυπο γι' αυτά ήταν κάποιο κοινό «μοντέλο». Τι θὰ ταίριαζε καλύτερα από ανθρώπους σε ιπτάμενους δίσκους, που μπορούσαν νὰ πάνε σε κάθε μέρος τῆς Γῆς; Πως αλλιώς θὰ εξηγούσατε δεκάδες απομονωμένων πρωτόγων κοινότητων — από την Αρκτική ως την Άνταρκτική και σ' όλα τὰ μέρη ανάμεσα, — που, χωρίς ραδιόφωνο ή αεροπλάνο, απεικόνισαν, στην αύγῃ του πολιτισμού, τὰ ίδια ή παρόμοια «όντα»; Η αρχαιολογία δὲν κατόρθωσε νὰ δώσει μία λογική «έπιστημονική» εξήγηση που νὰ περιλαμβάνει τὰ UFO και τούς εξωγήινους επισκέπτες.

Ακόμα πιὸ έντυπωσιακή — και πολύ μεγαλύτερος πονοκέφαλος για τῖς έπιστημονικές μαρτυρίες που δὲν παραδέχονται τὰ UFO — ήταν ή ανακάλυψη μίας μούμιας, τὸ 1932 κοντά στους πρόποδες τὸν Όρέων Πέντρο, τὸν Γουιόμιν. Δὲν πρόκειται για τὴ συνηθισμένη αἰγυπτιακή μούμια, τυλιγμένη και ξαπλωμένη μέσα σε μία χρυσή σαρκοφάγο. Πρόκειται για τὸ μουμιοποιημένο σώμα ενός μικροσκοπικού «ανθρωποειδούς» που είχε ύψος μόνο 14 ίντσες.

Όπως όμως οι κυνηγοί κεφαλῶν μπορούσαν νὰ κάνουν τὰ κεφάλια νὰ πάρουν μικρές διαστάσεις, μπορούμε νὰ υποθέσουμε ότι, είτε φυσικές αίτιες είτε μία ανθρώπινη τεχνική, έκαναν αυτό τὸ ανθρωποειδές όν νὰ συσταλεί από τὸ αρχικό τους ύψος τὸν τεσσεράμισι ποδιών ίσως, που είχε ένόσω ζούσε.

Όπως κι αν έχει τὸ πράγμα, οι άκτινολογικές έξετάσεις και άλλα τέστ απέδειξαν πως δὲν πρόκειται για φάρσα και πως ήταν πράγματι τὸ απολιθωμένο σώμα ενός ανθρώπου, 65 περίπου χρόνων, που είχε πεθάνει πριν από χιλιάδες χρόνια. Οί έπιστήμονες δὲν μπόρεσαν νὰ καταλήξουν σε συμπέρασμα αν ήταν «ανθρώπινος» ή όχι και τὸ αἰ-

νιγμα παραμένει άλυτο μέχρι σήμερα.

Μιάν άλλη πιθανή άπάντηση μας δίνει μία ακόμα πολύ περιεργή ανακάλυψη, που δὲν έχει σχέση με ανθρωποειδή όντα. Η σοβιετική έφημερίδα Κομσομόλ Πράβντα έγραψε ότι ρώσοι έπιστήμονες είχαν έξερευνήσει ένα ανθρακωρυχείο πάνω από τὸν Αρκτικό Κύκλο και βρήκαν τὰ απολιθώματα αρχαίων ζώων, που χρονολογούνται από τὴν Παλαιολιθική Έποχή, κάπου 330 εκατομμύρια χρόνια πριν. Κατά περιεργο τρόπο, περιέγραφαν τὴν περιοχή σαν ένα πραγματικό «υπόγειο ζωολογικό κήπο», όπου φαίνεται πως είχε κλειστεί ένας τεράστιος αριθμός ζώων. Αναγνώρισαν ακόμα ότι υπήρχαν ζῶα που ήταν έχθρικά τὸ ένα πρὸς τὸ άλλο και ποτέ δὲν συγκεντρώνονταν πάρα πολύ κοντά. Ποιός, λοιπόν, μάζεψε μαζί αυτά τὰ ζῶα; Είναι παράλογο νὰ σκεφτούμε ότι πριν από πολλά χρόνια, ανθρωποειδείς από τὰ άστρα που ζούσαν κάτω από τὴ γῆ, ίσως για ν' αποφύγουν τὰ άγρια θηρία που ζούσαν πάνω σ' αυτή, έπιασαν μερικά για ένα ζωολογικό κήπο; Η για έπιστημονικές μελέτες; Η για τροφή;

Υπάρχουν κι άλλες ένδειξεις που ένισχύουν πολύ τὴ θεωρία για ανθρωποειδή όντα, που ζουν κάτω από τὰ πόδια μας σε απόκρυφους καταυλισμούς. Υπάρχουν πολλές ιστορίες για αλλόκοτους ήχους, άπόκοσμους θορύβους, ακόμα και για φωνές και ψιθύρους σε σπήλαια με ήχώ.

Για παράδειγμα, οι σπηλαιολόγοι (έξερευνητές τὸν σπηλαίων) έχουν αναφέρει ότι στο σπήλαιο τὸν Κρυστάλλων Φλουντ Κόλλινς άκουσαν παράξενες φωνές που άλλοτε φώναζαν κι άλλοτε ψιθύριζαν, και τῖς όποιες ακολουθούσε ό ήχος δημάτων. Οί σπηλαιολόγοι ήταν πολύ πεπειραμένοι για νὰ «φαντάζονται πράγματα» και είπαν πως άπλούστατα οι φωνές αυτές δὲν μπορούσαν νὰ έχουν φυσική προέλευση. Ο άρχηγός άκουσε επίσης μία φορά νὰ τούς πλησιάζουν φωνές που ψέλλιζαν κάτι, ξαφνικά όμως οι φωνές σταμάτησαν και δὲν παρουσιάστηκε κανένας.

Στὴν περιοχή Ταμπίκο τὸν Μεξικού ύψώνεται έπιβλητικά τὸ Όρος Σομπρέρο, που μέχρι τὴν κορυφή του είναι διάτρητο από σπήλαια. Από αυτά τὰ σπήλαια θγαίνουν πρωτάκουστοι θόρυβοι που, σύμφωνα με τούς ντόπιους, μοιάζουν με τὸ θόρυβο που κάνουν οι

υδροηλεκτρικές γεννήτριες. Μέσα στο Όρος Σομπρέρο, όμως, δεν υπάρχει κανένα υδροηλεκτρικό εργοστάσιο. Σημειώστε, όμως, ότι οι μάρτυρες που έχουν δει UFO είπαν συχνά ότι έκαναν ένα θουητό σαν ηλεκτρικά μηχανήματα.

Τα σπήλαια παρουσιάζουν ακόμα μυστήριο, γιατί μερικές φορές οι άνθρωποι που μπαίνουν σ' αυτά δεν ξαναβγαίνουν ποτέ. Είναι πολύ πιθανόν να χάθηκαν ανεπανόρθωτα ή να σκοτώθηκαν σε δυστυχήματα. Δεν είναι εξίσου πιθανό όμως να έχουν απαχθεί τα θύματα από τους υπόγειους ανθρώπους των δίσκων;

Μερικά σπήλαια, ιδιαίτερα στην Ευρώπη, έχουν γίνει η αιτία τόσων πολλών εξαφανίσεων, ώστε να λένε πως είναι «καταραμένα» και κατοικούνται από κάποιο πνεύμα ή

τι σκάφη σαν άχιβάδες (δίσκους;) που είχαν φανταστικές ταχύτητες. Ίσχυριζόταν πως είχαν έρθει από τα άστρα και είχαν δημιουργήσει ένα απέραντο δίκτυο σπηλαίων, χρησιμοποιώντας για ενέργεια την έσωτερική θερμότητα της Γης.

Ο Άρμονικός έλεγε ότι οι εισοδοί γι' αυτό τον απόκρυφο κόσμο βρίσκονταν στο Όρος Σάστα της Καλιφόρνιας, σ' ένα σημείο των Άνδεων της Νότιας Αμερικής και στην Ανταρκτική, καθώς και σ' άλλα σημεία ανάμεσα σ' αυτά. Κατά αρκετά περιεργο τρόπο, όλα τα σημεία που ονόμασε βρίσκονται πάνω στη Μεγάλη Σεισμογενή Ζώνη ή στο μεγάλο κυκλικό τεκτονικό ρήγμα, που οι έπιστήμονες γνωρίζουν τώρα ότι προκαλεί τους σεισμούς. Θά ήταν λογικό να υπάρχουν κατά μήκος αυτής της ζώνης τεράστιες

σαν ένα λαβύρινθο από τεράστιους διαδρόμους, που ήταν φανερό πως είχαν ανοιχτεί με τεχνητά μέσα. Ξαφνικά, επιτέθηκε στους αρχαιολόγους μία ομάδα γιγαντιαίων ανθρώπων, με άσπρα μαλλιά και έφτά πόδια ύψος. Ένας αρχαιολόγος σκοτώθηκε, ένας άλλος βρισκόταν μήνες στο νοσοκομείο και όλα τα μέλη της ομάδας πληγώθηκαν σοβαρά. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει άλλη απόπειρα να ξαναμπούν σ' αυτό το σπήλαιο και να λύσουν το μυστήριο.

Αυτοί οι μαλλιαροί γίγαντες θυμίζουν πολύ το θρύλο του Γιέτι, του άπαισιου χιονάνθρωπου, ή του Sasquatch, του Πιθηκάνθρωπου, στη Σιέρρα της Καλιφόρνιας. Προσέξτε όμως: οι θρύλοι για πνεύματα και τα παρόμοια δεν μιλούσαν πάντοτε για μικροσκοπικά ανθρωπάκια, αλλά συχνά ανέφεραν και τεράστιους «τερατώδεις ανθρώπους», με 7 ως 10 πόδια ύψος.

Οι θρύλοι για τα γιγαντιαία όντα που ζούν κάτω από τη γή αποδείχτηκαν τόσο γόνιμοι όσο κι οι θρύλοι για τους μικρόσωμους ανθρώπους. Οι αρχαιολόγοι έχουν ξεθάψει αρχαίες υπόγειες κατοικίες, που οι διαστάσεις τους δείχνουν πως μόνο τεράστιοι άνθρωποι θα μπορούσαν να έχουν ζήσει εκεί. Ο διάσημος αρχαιολόγος Τζώρτζ Χάντ Ουίλλιαμσον, στο βιβλίο του, Δρόμος στον Ουρανό, μιλάει για κάποιον ντέ Βάιντα, που ανακάλυψε έφτά σκελετούς γιγάντιων αντρών και γυναικών, με ύψος ανάμεσα στα 8 και 9 πόδια και για ένα μεξικάνικο θρύλο, που λέει για ένα γίγαντα με το όνομα Ξελχούα, που «βγήκε από ένα βουνό».

Ο Ουίλλιαμσον αναφέρει επίσης ότι το βουνό Κιλιμάντζαρο, ή ψηλότερη κορυφή της Αφρικής, έχει γίνει το σκηνικό αναρίθμητων εμφανίσεων UFO. Σύμφωνα με τα λεγόμενα των ιθαγενών, υπάρχουν «γιγάντιοι λευκοί άνθρωποι» που ζούν μέσα στο βουνό. Και είναι γεγονός ότι συχνά οι εξερευνητές παρατήρησαν αλλόκοτα φώτα που τριγύριζαν γύρω από τις κορφές.

Η απόδειξη για μιάν αρχαία φυλή γιγάντων βρίσκεται σε μία φυλή μαύρων που ζούν κοντά στο Κιλιμάντζαρο, και που τα μέλη της έχουν ύψος μέχρι και 8 πόδια! Πρόκειται για τους πασιγνωστους Βατούσι. Μήπως είναι ό,τι έμεινε από τους υπόγειους γίγαντες, που περιπλανήθηκαν κάποτε στην επιφάνεια της Γης και έμειναν εκεί;

Ακόμα και η Βίβλος συμφωνεί

δαίμονα. Μία πιο σύγχρονη έκδοση αυτών των ιστοριών θα μπορούσε να είναι η άποψη ότι μέσα σ' αυτά τα σπήλαια περιπολούν αυτά τα υπόγεια όντα, που συλλαμβάνουν ή επιβάλλουν σιωπή σε κάθε άνθρωπο που πέφτει κατά λάθος πάνω στις μυστικές τους επικράτειες. Αν οι σημερινοί χειριστές των UFO φροντίζουν ν' αποφεύγουν τους ανθρώπους με κάθε τρόπο, τότε μπορούμε να υποθέσουμε ότι αυτή ήταν και η τακτική τους στα πέραςμα των αιώνων, μέσα στον υπόγειο κόσμο τους.

Ο έρευνητής των UFO Λούσιους Φάρις διηγείται μία περίεργη ιστοριούλα. Βρήκε ένα μέλος του Συλλόγου Fortean που είχε γνωρίσει κάποτε ένα γέρο-καπετάνιο, με το παράξενο όνομα Άρμονικός. Ο γέρο-θαλασσινός συνήθιζε να «διηγείται ιστορίες», πολλές απ' αυτές για τους Παλιούς που ζούσαν κάτω από τη γή και περιφέρονταν με κά-

ρωγμές, σαν πύλες προς τα έγκατα της Γης.

Ο Άρμονικός διηγόταν τις ιστορίες του με σοβαρότητα, σά να ήταν αληθινές. Ο ακροατής του από τον Σύλλογο Fortean δεν μπορούσε να φέρει καμία απόδειξη, εκτός του ότι ο γέρο-καπετάνιος — που ήταν κοντός και είχε γενειάδα σαν καλικάντζαρος — δεν γέρασε καθόλου μέσα σε τριάντα χρόνια. Και οι ιστορίες του έλεγαν για «δίσκους» που έμοιαζαν πολύ πριν από τον Κέννεθ Άρνολντ και την ξακουστή εμφάνιση που είχε στο Όρος Ραίνιερ.

Δέν είναι όμως μόνο τα «ανθρωπάκια» που παραμονεύουν μέσα στα σκοτεινά σπλάχνα της Γης. Στις αρχές του 1968 μία ομάδα αρχαιολόγων εξερευνούσε κάτι αρχαία τούνελ και θαμένες αίθουσες, σ' ένα απομακρυσμένο σημείο της Τουρκίας. 900 περίπου πόδια κάτω από το έδαφος της Γης συνάντη-

λέγοντας: «Και τώ καιρώ εκείνω υπήρχαν επί Γης γίγαντες». Οι άνθρωπολόγοι παραδέχονται πως έχουν ανακαλύψει γνήσια απολιθώματα πλασμάτων ψηλότερων από τους κανονικούς ανθρώπους. Όλα τα είδη των «ανθρώπων-πιθήκων», όπως αποκαλούνται, μέχρι και τον πιθηκάνθρωπο, έχουν ύψος πάνω από 8 πόδια.

Φαίνεται πως κι άλλες τοποθεσίες σ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα όρεινες περιοχές, είναι κέντρα δραστηριότητας των UFO. Σ' αυτές συγκαταλέγονται το Όρος Άρτζεντάριο της Ιταλίας, το όροπέδιο Μαρκαχουάζι των Άνδεων και τα Όρη Όζαρκ των Ηνωμένων Πολιτειών. Μία άλλη περιοχή είναι το Όρος Ραϊνιερ στην Πολιτεία της Ουάσινγκτον, όπου ο Άρνολντ αντίκρισε τους έννιά δίσκους του και εγκαίνιασε τη σύγχρονη εποχή των εμφανίσεων των δίσκων.

Υπάρχουν κι άλλες πιθανές εξοδοί στις κατοικίες των ανθρώπων των δίσκων — για παράδειγμα, κάτω από το νερό. Υπολογίζεται ότι το 40% των εμφανίσεων UFO συμβαίνουν κοντά σε ποτάμια, λίμνες, κόλπους, δεξαμενές, όπως και στον ανοιχτό ωκεανό. Σ' ένα σημαντικό αριθμό απ' αυτές τις εμφανίσεις, οι δίσκοι ή μπαίνουν ή βγαίνουν από το νερό, όπως δείχνουν και τα ακόλουθα παραδείγματα:

• 13 Δεκεμβρίου 1959: Το σουηδικό πλοίο Dorthemaersk παρατήρησε, ενώ πλησίαζε την ακτή της Βενεζουέλας, ένα παράξενο σκάφος σέ σχήμα κώνου, που άφηνε μία πυρακτωμένη λάμψη και βούτηξε κατευθείαν στη θάλασσα.

• 23 Μαρτίου 1957: Ο Λούις Πετριέρα και αρκετοί φίλοι του παρατήρησαν ένα λαμπερό UFO, που βούτηξε στη λίμνη Μαρακάμπο της Βενεζουέλας. Φαίνεται πως οι άκτες της Βενεζουέλας, όπως και οι λίμνες και τα ποτάμια της στο έσωτερικό, γίνονται κατά καιρούς οι σκηνές δραστηριότητας «θαλάσσιων δίσκων». Το 1967 έγιναν τρεις διαφορετικές αναφορές για ιπτάμενους δίσκους, που είτε βούταγαν στο νερό είτε αναδύονταν απ' αυτό. Ή μία ήταν πολύ θεαματική εμφάνιση, με το νερό στην αρχή να κοχλάζει βίαια, και μετά τρεις δίσκους να πετάγονται σφυρίζοντας στον αέρα, ο ένας μετά τον άλλο, και να εξαφανίζονται με ταχύτητα.

• 29 Απριλίου 1961: Ο Τζών Π. Γκάλλαγκερ, μαραγκός από το Νι-

ουπορτ, ανέφερε πως είδε μία κόκκινη σφαίρα να ξεπετάγεται μέσα στον κόλπο, να πλέει μέχρι τη θάλασσα και ξαφνικά μετά να πετάει μακριά.

• 12 Σεπτεμβρίου 1963: Δεκαενιά εργάτες που βρίσκονταν πάνω στο Τέξας Τάουερ 11, λίγο πιο έξω από το Άκρωτήριο Κόντ (ένα σταθμό ραντάρ για την εντόπιση πυρηνικών βλημάτων) παρατήρησαν επί 20 λεπτά ένα αντικείμενο άρχισε να βγάζει κάτι ατμούς σαν όμιχλη και μετά βυθίστηκε απότομα. Άργότερα, οι λέμβοι της Άκτοφυλακής δεν βρήκαν σημάδια ούτε από το σκάφος ούτε από κανένα ναυάγιο.

• Οκτώβριος 1967: Μέσα σε μία και μόνο βδομάδα, αρκετοί δίσκοι βούτηξαν πολλές φορές στο Σάγκ Χάρμπορ της Νέας Σκωτίας. Ή πιο αξιοσημείωτη εμφάνιση έγινε όταν ένα «πύρινο» αντικείμενο βούτηξε μέσα στα νερά του λιμανιού κι εξαφανίστηκε. Ή έρευνα των βατραχανθρώπων δεν αποκάλυψε ίχνη από βυθισμένο σκάφος.

Στο πέρασμα των χρόνων έχουν γίνει πολλές αναφορές για «καταδυόμενους δίσκους», που είτε πετάνε μέσα είτε αναδύονται από τα νερά των ακτών. Το Δεκέμβριο του 1967 διάφοροι ψαράδες παραπονέθηκαν για «τρύπες» στον Κόλπο του Μεξικού, «όπου το νερό κοχλάζει σε κύκλους». Αυτό το φαινόμενο συνέπεσε με τις εμφανίσεις πολλών θαλάσσιων δίσκων, κατά τις οποίες τα σκάφη άφηναν συχνά τον αέρα και εξαφανίζονταν μυστηριωδώς μέσα στη θάλασσα.

Ο Κόλπος του Μεξικού υπήρξε η σκηνή πολλών αλλόκοτων περιστατικών. Το Δεκέμβριο του 1968 δύο άντρες σε μία θάρκα 21 ποδιών πέρασαν ένα τρομερό Σαββατοκύριακο μέσα στην τρικυμισμένη θάλασσα, γιατί η πυξίδα τους «τρελάθηκε».

Ένα παρόμοιο περιστατικό συνέβει όταν ο Άλφρεντ Στάνφορντ, συνταξιούχος πλοίαρχος του Ναυτικού, είδε την πυξίδα του να περιστρέφεται επί 10 λεπτά παράξενα, κατά τη διεύθυνση που έχουν οι δείκτες του ρολογιού, ενώ έκανε με το κότερό του μία βόλτα λίγο πιο έξω από το Μίλφορντ, του Κονέκτικατ.

Πολλά πλοία έχουν αναφέρει πως οι πυξίδες τους κάνουν «σαν τρελές» πάνω από όρισμένες υδάτινες εκτάσεις, ιδιαίτερα όταν έχουν παρατηρηθεί στην περιοχή UFO. Μία θεωρία λέει ότι αυτό που

έπηρεάζει τις πυξίδες είναι το ισχυρό ηλεκτρομαγνητικό πεδίο των UFO, ακριβώς όπως σταματάει στην ξηρά τις μηχανές των αυτοκινήτων ή σθηνει τα ραδιόφωνα και τα φώτα τους.

Αυτό όμως μάς οδηγεί στους πιο θεαματικούς θαλάσσιους δίσκους απ' όλους, που έχουν και τη μεγαλύτερη σημασία — αυτούς που έγιναν αντιληπτοί ενώ καταδύονταν. Αυτά τα ΑΤΚΑ — Άγνωστης Ταυτότητας Καταδυόμενα Αντικείμενα — έχουν προβληματίσει πολλά πληρώματα πλοίων. Για παράδειγμα:

• 5 Ιουλίου 1965: Ο δρ Ντιμίτρι Ρεμπκόφ, έκανε μελέτες μ' ένα μονοθέσιο υποβρύχιο σκάφος έξω από την ακτή της Φλόριδας, όταν είδε ένα ασυνήθιστα συμμετρικό σχήμα που κινιόταν με ταχύτητα 3 1/2 κόμβους. Στην αρχή νόμισε πως ήταν κάποιος παράξενος καρχαρίας, σύντομα όμως αντιλήφθηκε πως πρόκειτο για κάποιο είδος μηχανής. Ο δρ Ρεμπκόφ είπε πως ήταν το πιο άπιθανο υποβρύχιο μηχανήμα που είχε δει ποτέ του.

• 12 Ιανουαρίου 1965: Μία άνω-νυμη αναφορά από τη Νέα Ζηλανδία έδινε την περιγραφή ενός υποβρύχιου «σκάφους», που κινιόταν σε βάθος 30 πόδια, σε ύδατα που κανένα συνηθισμένο υποβρύχιο δεν θά μπορούσε να μπει με ασφάλεια. Αυτό το μυστηριώδες ΑΤΚΑ είχε μήκος τουλάχιστον 100 πόδια.

Από τη Νέα Ζηλανδία προερχόταν και η αναφορά των Ρ. Ντ. Χάννιν και Ου Τζ. Τζόνσον από το Ε-λεονεαί. Ενώ έπλεαν έξω από τις Τραχιές Νήσους, είδαν ξαφνικά ν' αναδύεται στην επιφάνεια του νερού ένα τεράστιο κατασκευάσματα. Και οι δυο άντρες είπαν πως δεν έμοιαζε καθόλου με τα συμβατικά υποβρύχια και ότι αυτή η εμφάνισή τους τάραξε πολύ και τους δυο.

• Το 1966, επιστήμονες που έπεβαιναν σ' ένα σκάφος έρευνών, γεμάτο ηλεκτρονικό αντι-υποβρύχιο πολεμικό εξοπλισμό, συνέλαβαν στον ήχητικό εντοπιστή αλλόκοτα διακεκομένα σήματα, που προερχονταν από βάθος 30.000 πόδια. Ανίκανοι να προσδιορίσουν το αντικείμενο που τα προκαλούσε, οι επιστήμονες το ονόμασαν χιουμοριστικά ζώο των «180 περιστροφών ανά λεπτό», γνωρίζοντας πως δεν πρόκειτο για κάποια μορφή θαλάσσιας ζωής, αλλά για κάποιο άψυχο αντικείμενο, που περνούσε πολύ

βαθιά κάτω απ' αυτούς.

● 29 Αυγούστου 1964: Αυτό ήταν πραγματικά ένα αληθινό σόκ. Τό 'Ελτάνιν, ένα ωκεανογραφικό σκάφος εξοπλισμένο με μίαν υποβρυχια φωτογραφική μηχανή, πού μπορούσε νά κατέβει σέ πολύ μεγάλα βάθη, πήρε φωτογραφίες σέ βάθος 13.500 πόδια, σέ μιά τοποθεσία 1.000 μίλια δυτικά από τό 'Ακρωτήριο Χόρν, τής Νότιας 'Αμερικής. Κι όπως απέδειξε τό φίλμ πού εμφανίστηκε στ' αλήθεια ένα πολύ «μεγάλο ψάρι». Στή φωτογραφία ήταν ορατό θαμπά, αλλά χωρίς καμία αμφιβολία, ένα εκπληκτικό μηχανήμα, σκεπασμένο από βέργες πού προεξείχαν και θύμιζαν κεραίες τηλεόρασης. Οί επιστήμονες παραδέχτηκαν πώς ήταν αδύνατο νά πρόκειται γιά κάποιο θαλάσσιο φυτό σ' αυτό τό βάθος όπου δέν έφτανε κανένα φώς, κι ούτε θά μπορούσε νά ήταν κάποια μορφή κοραλιών. Όταν ρωτήθηκαν τί ήταν τελοσπάντων, δέν μπορούσαν ν' απαντήσουν, ένας έπιστήμονας όμως είπε πώς ήταν τεχνητό και δέν μπορούσε νά καταλάβει πώς μπορούσε κανείς νά τό έχει κατεβάσει εκεί κάτω.

Ύστερα, κατά τή διάρκεια του 1965-66, ό ξακουστός Ζάκ-Υβ Κουστω και τό τεχνικό του πλήρωμα άρχισαν νά έξερευνούν με υποβρύχια τά βάθη τής Λίμνης Τιτικάκα του Περού. Η λίμνη είναι ψηλότερη του κόσμου, σέ ύψόμετρο 12.000 πόδια.

Φαινομενικά ό Κουστώ εργαζόταν πάνω σ' ένα κινηματογραφικό έργο του Ούώλτ Ντίσνεϋ, κυκλοφορούσαν όμως φήμες ότι είχε έξουσιοδοτηθεί ν' ανακαλύψει γιατί είχαν γίνει συχνά αντίληπτά UFO πού πετούσαν μέσα στή λίμνη. Τό Ναυτικό του Περού είχε αναφέρει έπίσημα 36 UFO πού είχαν χαθεί μέσα στά νερά τής Λίμνης Τιτικάκα μέσα σέ μιά περίοδο τεσσάρων μόνο εβδομάδων.

Ο Κουστώ δέν βρήκε τίποτα στον πυθμένα τής λίμνης, — τουλάχιστον τίποτα δέν έγινε γνωστό στο κοινό.

Τό Περού, ιδιαίτερα η περιοχή τής Λίμνης Τιτικάκα, είναι τό σκηνικό πολλών παμπάλαιων θρύλων πού μιλούν γιά «υπόγειους γίγαντες» και τόν πολιτισμό τους. Μέσα στά βουνά έχουν ανακαλυφτεί τά χαλάσματα μερικών από τά εγκαταλειμμένα τους κρυσφύγετα, των όποιων η γνησιότητα επικυρώθηκε και από τούς αρχαιολόγους.

Υπάρχει ένα ακόμα θαλασσινό περιστατικό, πού μπορεί ν' αποτε-

λει έναν κρίκο στή μυστηριώδη άλυσιδα των εμφανίσεων θαλάσσιων δίσκων. Όπως είναι πασίγνωστο, οί εμφανίσεις UFO είναι συχνές στις Άντιλες, καθώς έπίσης και στή Φλόριδα. Τόν Αυγουστο του 1968, ό αρχαιολόγος δρ Μάνσον Βαλεντάν άνάγγειλε μίαν ανακάλυψη-βόμβα, κοντά στήν ακτή των Μπαχάμας — χαλάσματα ναών και μαρμάρινες στήλες κάτω από έξι μόνο πόδια νερού. Τά χαλάσματα είχαν μήκος 100 και πλάτος 75 πόδια.

Ο δρ Βαλεντάν προσπάθησε με επιφύλαξη ν' αποδώσει τά ορατά αυτά αρχιτεκτονικά μνημεία στους προ-κολομβιανούς 'Ινδιάνους Άραβακ, ή, ίσως και στους πολύ άρχαιότερους Μάγιας. Υπάρχει όμως ή ύποψια πώς είναι πολύ προγενέστερα — και ίσως νά χρονολογούνται από τήν εποχή τής Άτλαντίδας, κάπου 25.000 χρόνια πριν.

Πού οδηγούν όλα αυτά τά φαινόμενα των θαλάσσιων δίσκων; Σ' αυτό απλούστατα: ότι τά περισσότερα απ' αυτά είναι εμφανίσεις πού γίνονται κοντά σέ παραλίες, όπου μπορεί νά υπάρχουν κάτω από τό νερό σπήλαια.

Κι αυτά τά σπήλαια μπορεί νά οδηγούν στους καταυλισμούς των ανθρώπων των δίσκων πού βρίσκονται κάτω από τή γή. Γιά παράδειγμα, είναι γνωστό πώς οί έκτεταμένες ακτές τής Φλόριδας είναι γεμάτες από άμέτρητα σπήλαια πού βρίσκονται κάτω από τό νερό. Τά UFO πού βυθίζονται μέσα στο νερό μπορεί νά μπαίνουν άπλώς σ' αυτά τά κρυφά ανοίγματα, πού θά μπορούσαν νά συνδέονται μ' ένα υπόγειο σύστημα σπηλαίων, πού τά δημιούργησε είτε η φύση είτε οί άνθρωποι.....δηλαδή οί άνθρωποι από τούς δίσκους.

Σκεφτείτε ακόμα κι αυτό. Η Φλόριδα βασανίζεται συνέχεια με τήν ξαφνική εμφάνιση από «ρουφήτρες» και καθιζήσεις, πού μερικές αποδείχτηκαν καταστρεπτικές. Γιά παράδειγμα, στις 17 Δεκεμβρίου, 1968, η γέφυρα του ποταμού Άνκλोट, στήν Έθνική Οδό 19, θόρεια του Τέρπον Σπρίνγκς, κατέρρευσε ξαφνικά, έπειδή κάτω απ' αυτή εμφανίστηκαν απότομα καταθόθρες.

Αυτά τά κοιλώματα πού προκαλούν οί καταθόθρες είναι καμιά φορά μεγάλα σαν ποδοσφαιρικά γήπεδα, πού καταπίνουν σπίτια, άγέλες ζώων και μικρά δάση. Τώρα, οί γεωλόγοι γνωρίζουν ότι κάτω από ένα μεγάλο τμήμα τής Φλόριδας υπάρχει μιά πραγματική κυψέ-

λη από λάκους και σπήλαια. Η έπιστημονική έξήγηση είναι ότι σχηματίστηκαν σέ πολύ παλιούς χρόνους, όταν η Φλόριδα ήταν ακόμα βυθισμένη, και μέσα από τήν άσβεστολιτική της βάση στροβιλιζόνταν τά νερά τής θάλασσας.

Άλλά, οί καταθόθρες εμφανίζονται όλο και συχνότερα, λές και κάποιος σκάβει ακόμα πιό βαθιά σπήλαια — ποιός; Δέν μπορεί πιά νά είναι η φύση. Συνδυάστε τό αυτό με τόν τεράστιο αριθμό εμφανίσεων δίσκων στή Φλόριδα — και πάνω από τήν ξηρά και έξω από τίς ακτές — κι έχετε άμέσως δύο-σύν-δύο, πού μάς δίνει μίαν άνώτερη «άποικία» ανθρώπων των δίσκων πού ζούν υπόγεια, χωμένοι κάτω απ' αυτή τήν πολιτεία.

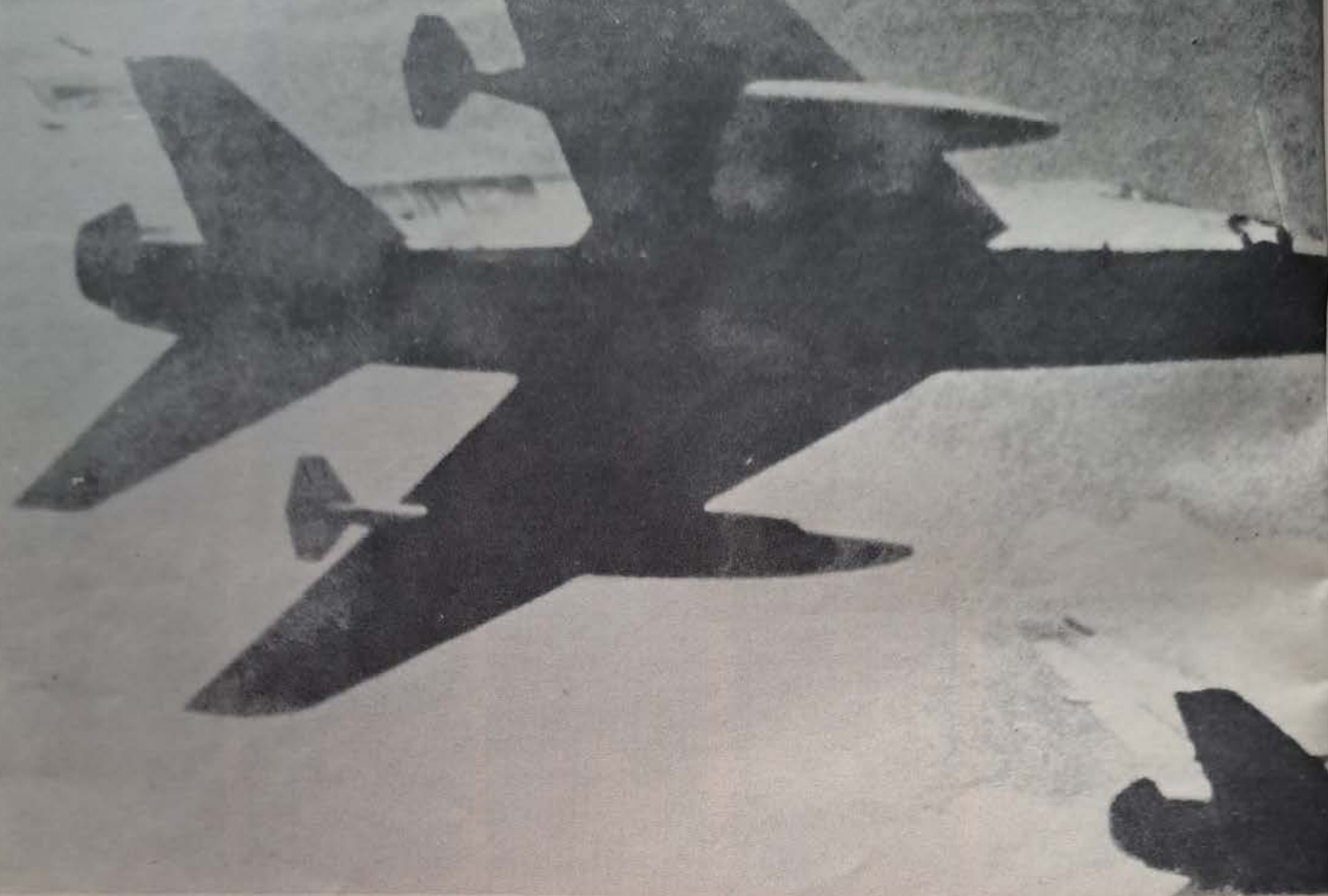
Υπάρχει ακόμα και κάποιο άλλο μυστηριώδες είδος γεωλογικού σχηματισμού — ό «σωλήνας τής λάβας», πού βρίσκεται σέ ήφαιστειογενείς περιοχές. Αυτά είναι εκπληκτικά ίσια και όμοιόμορφα στρογγυλά τούνελ, με μήκος 4.000 πόδια, κατά μέσον όρο, και γυαλιστερές πλευρές. Οί επιστήμονες τά αποδίδουν, χωρίς μεγάλη πειστικότητα, στο διαποτισμό του νερού μέσα από τόν άσβεστόλιθο. Ποιός όμως άκουσε ποτέ νά σχηματίζονται από τό στάξιμο συμμετρικά τούνελ, πού μερικές φορές έχουν 40 πόδια φάρδος και 8 1/2 μίλια μήκος;

Καταλαβαίνοντας ότι η θεωρία τους είναι αδύνατη, οί επιστήμονες παραδέχτηκαν ότι υπάρχουν «έπίμονοι λαϊκοί θρύλοι γιά μίαν άγνωστη φυλή πού ζεί πολύ, πάρα πολύ βαθιά. Μερικές απ' αυτές τίς τρύπες και τά σπήλαια δημιουργούν μίαν αίσθηση παράδοξου και φόβου.....και μερικά απ' αυτά (οί σωλήνες τής λάβας) είναι τόσο κανονικά πού νά μοιάζουν φτιαγμένα από χέρι ανθρώπου.....»

Ναι, οί σωλήνες τής λάβας πράγματι έμπνέουν μίαν αίσθηση παράδοξου — ίσως γιατί είναι μέρος από ένα πολύ πιό περίπλοκο και βαθύ σύστημα διόδων, τίς όποιες ποτέ δέν δημιούργησε η λάβα ή τό νερό πού στάζει. Και μπορεί νά είναι τά «όρια τής επικράτειας» ενός δικτύου σπηλαίων πού κατασκεύασαν οί άνθρωποι των δίσκων, από τά όποια άνεβαίνουν μερικές φορές στήν επιφάνεια.

Έχουν σχέση αυτά τά σπήλαια με τίς εμφανίσεις των UFO; Άναμφίβολα, ναι. Ένα μεγάλο ποσοστό

συν. στή σελ. 47

Παρά τις χιλιάδες αναφορές για UFO και για προσγειώσεις, δεν υπάρχει χειροπιαστή απόδειξη, που να μην προέρχεται βέβαια από φυσικά φαινόμενα ή από ανθρώπινες κατασκευές. Τό γεγονός αυτό απασχολεί για ολόκληρες δεκαετίες τους πιστούς των UFO. Ύστερα από μελέτες 30 χρόνων, κανένας δεν αποκόμισε χειροπιαστές αποδείξεις ότι τα UFO είναι σκάφη που οδηγούνται από εξωγήινες διάνοιες.

Από τό καλοκαίρι τού 1978, πάντως, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν πράγματι τέτοιες αποδείξεις. Με ένα προσεχτικά όμως καθοδηγούμενο κυβερνητικό πρόγραμμα, τά στοιχεία καλύπτονται με τή βοήθεια «ειδικών» στρατιωτικών ομάδων. Αυτό μάς αποκαλύπτει ο Λέοναρντ Στρίνγκφελντ συγγραφέας τού βιβλίου Situation Red: The UFO Siege, που άναψε τή φωτιά όταν ξεσκέπασε 22 αναφορές από πρώτο χέρι, που προέρχονταν από στρατιωτικό προσωπικό — μάρτυρες άκίνητοποιημένων UFO και σωμάτων έξωγήινων πληρωμά-

των. Ο Στρίνγκφελντ έκανε τήν άνακοίνωση αυτή στή διάρκεια τής διώρης διάλεξης που έδωσε στίς 29 Ιουλίου, στό ένατο έτήσιο συμπόσιο τής MUFON, στό Ντσίητον τού Όχάιο. Ο Στρίνγκφελντ, που συνεργαζόταν μεταξύ 1953 και 1957 με τήν άεροπορία των ΗΠΑ, είπε ότι τά σώματα των άνθρωποειδών τοποθετήθηκαν σέ όρισμένες στρατιωτικές εγκαταστάσεις.

Οί πληροφοριοδότες που προτιμούν τήν άνωθυμία από τό φόβο μήπως άντιμετωπίσουν πρόστιμα, φυλακίσεις ή και τό χάσιμο τής δουλειάς τους, δίνουν μιά τολμηρή εικόνα τού τί έκανε ή άεροπορία πίσω από τίς πλάτες μας όλα αυτά τά χρόνια. Ο Στρίνγκφελντ κατηγορεί τή CIA για άπόκρυψη τής άλήθειας σχετικά με τά UFO για ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Οί κυβερνητικοί αρμόδιοι αισθάνονται μεγάλη άμηχανία να παραδεχτούν ότι έχουν έξαπατήσει τόν κόσμο για πάνω από τρείς δεκαετίες, λέει. Τώρα, ύστερα από 31 χρόνια τεράστιων προσπαθειών, ή έκπληκτική όσο και σοβαρή απόδειξη έχει έπι-

τέλους βγει στό φώς.

Οί «Αποκρύψεις Τρίτου Βαθμού», όπως τίς άποκαλεί ο Στρίνγκφελντ, είναι οί αναφορές που είναι σχετικές με ένα UFO που είχε συντριβεί και με τά σώματα των πληρωμάτων που τό στρατιωτικό προσωπικό απομάκρυνε από τήν περιοχή. Έχοντας αυτό υπόψη, ο Στρίνγκφελντ συζητά ένα πλήθος από ενδιαφέρουσες συναντήσεις, αρκετές από τίς όποιες αξίζουν ιδιαίτερη προσοχή. Η πρώτη άναφορά περιγράφει ένα μεταλλικό δίσκο που συνεντρίβει στήν έρημική περιοχή τού Μεξικού τό 1948 και που έμεινε μυστικό από τίς άμερικανικές στρατιωτικές άρχές. Ο έρευνητής UFO Τόντ Ζέκελ, πρώην συνεργάτης τής NSA (Όργάνωσης Έθνικής Ασφάλειας) εντόπισε έναν έπικεφαλής στήν άεροπορική βάση Κάρογουελλ, ο οποίος είχε διαταγή να απομονώσει τήν περιοχή τής συντριβής. Στίς συζητήσεις μαζί του, αποκαλύφτηκε ότι ένας δίσκος με διάμετρο 90 πόδια είχε συντριβεί 30 μίλια μέσα από τά μεξικανικά σύνορα, από τό Λαρέντο

ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΡΑΪΤ - ΠΑΤΕΡΣΟΝ

Ο Συνταγματάρχης ανέφερε ότι και οι δύο, αυτός και ο δεύτερος πιλότος, παρακολουθούσαν στο ραντάρ τους το UFO να κινείται μέχρι που εξαφανίστηκε.

Λέοναρντ Στρίνγκφιλντ

τού Τέξας. Μέσα στο δίσκο υπήρχε ένα νεκρό άτριχο όν, ύψους 4,5 ποδιών. Τα χέρια του δεν είχαν δάχτυλα. Ο Ζέκελ εντόπισε έναν ακόμη μάρτυρα του περιστατικού, που ήταν τότε σμήναρχος και που είδε το UFO να πετά καθώς πιλόταριζε ένα καταδιωκτικό F-94 έξω από την αεροπορική βάση Ντίας. Ο σμήναρχος ανέφερε ότι τα ραντάρ έπιασαν το αντικείμενο μέχρι που αυτό εξαφανίστηκε, κάπου 30 μίλια από το Λαρέντο προς τα μεξικανικά σύνορα. Όταν γύρισε πάλι στη βάση, ξαναπέταξε ύστερα από λίγο, με το δεύτερο πιλότο του, με ένα μικρό αεροπλάνο προς την κατεύθυνση όπου είχε αναφερθεί το UFO για τελευταία φορά και είδε ότι υπήρχαν ήδη εκεί στρατιωτικές μονάδες. Το σκάφος ήταν σκεπασμένο με μια τέντα, φορτωμένο σε ένα στρατιωτικό όχημα. Οι μάρτυρες του περιστατικού είχαν όρκειστεί να κρατήσουν έχεμύθεια.

Σε ένα άλλο τέτοιο επεισόδιο, ο Στρίνγκφιλντ συγκεντρώνει όλα τα «κομμάτια» που συνθέτουν την πορεία ενός UFO που συνειρθεί, από

τή στιγμή που έγινε αντιληπτό από τις αρχές το 1952 μέχρι τον τελικό του προορισμό, στη βάση Ράιτ Πάτερσον, στο Όχαιο. Η αρχική αναφορά ήρθε από ένα σπεσιαλίστα στα ραντάρ της αεροπορικής βάσης Εντουαρντς, ο οποίος παρατήρησε πάνω στην οθόνη του ο άγνωστο σκάφος. Ανακάλυψε ότι επιβεβαιώθηκε πως ένας μεταλλικός δίσκος, διαμέτρου 50 ποδιών, με μία σειρά από «παράθυρα» γύρω του, συνειρθεί στην έρημο. Έβγαλαν απ' αυτόν νεκρά ανθρωποειδή, ύψους περίπου 4,50 ποδιών. Σύμφωνα με το χειριστή αυτόν, το καταστραμμένο UFO «αποθηκεύτηκε» προσωρινά στη βάση Εντουαρντς προτού μεταφερθεί με φορτηγό στη βάση Ράιτ Πάτερσον. Ένας αξιωματικός του αεροδρομίου Γκόντμαν, στο Κεντάκυ, ανέφερε ότι ένα μεγάλο στρατιωτικό όχημα έκανε μία στάση τη νύχτα εκεί. Ακούστηκε ότι στο όχημα υπήρχαν τα υπολείμματα ενός UFO που είχε συνειρθεί.

Οδηγώντας κοντά στη βάση Ράιτ Πάτερσον εκείνη την περίοδο, ένα ζευγάρι από το Σερκβίλλ του Όχαιο, έπεσε σ' ένα μποτιλιάρισμα που προκλήθηκε από ένα στρατιωτικό όχημα που κατευθυνόταν στη βάση με συνοδεία στρατιωτικής αστυνομίας. Τα γεγονότα αυτά ενισχύονται από τη μαρτυρία του φρουρού της πύλης της βάσης Ράιτ Πάτερσον. Το 1952 είδε ένα στρατιωτικό όχημα που έσερνε στη βάση ένα σκάφος σκεπασμένο με μουσαμά. Είπε ακόμα, ότι είδε νεκρά σώματα μέσα σε κάσες, που είχαν παρθεί από ένα UFO που είχε συνειρθεί κάπου στα νοτιοδυτικά.

Το 1953 ήταν μία ακόμα «μεγάλη χρονιά» για UFO που συνειρθήσαν. Ο Φρίτς Βέρνερ (όνομα υποθετικό, λόγω ανωνυμίας) υπέγραψε μία ένορκη κατάθεση στις 7 Ιουνίου 1973, σύμφωνα με την οποία, στη διάρκεια της συνεργασίας του με την αεροπορία των ΗΠΑ, στις 21 Μαΐου 1953, έρευνε ένα δίσκο που είχε συνειρθεί στην περιοχή Κίνγκσμαν της Αριζόνα. Το σχήματος οβάλ εκείνο σκάφος είχε χρώ-

Ο Λέοναρντ Στρίνγκφιλντ διάσημος ούφολόγος και συγγραφέας.

μα αλουμινίου και διάμετρο γύρω στα 30 πόδια. Μέσα σ' αυτό βρέθηκε το πτώμα ενός νεκρού όντος, ύψους περίπου 4 πόδια, με μιάν ασπρόχρωμη μεταλλική στολή. Ο επιβάτης δεν φορούσε κράνος. Ο Ραϊνμοντ Φόουλερ, που τώρα είναι διευθυντής του τμήματος έρευνών της MUFON, έρευνήσει προσωπικά την περίπτωση και ήταν παρών στην υπογραφή της κατάθεσης. Η φήμη του Βέρνερ δεν αμφισβητήθηκε καθόλου. Ο Φόουλερ αναφέρει ότι ο Βέρνερ εργάστηκε σε αρκετές θέσεις μηχανικού και διοίκησης από τον Ιούνιο 1949 μέχρι τον Ιανουάριο 1960, ενώ βρισκόταν στην αεροπορική βάση Ράιτ Πάτερσον. Την εποχή που συνέβει το περιστατικό, ο Βέρνερ εργαζόταν στην Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, στο πεδίο δοκιμών της Νεβάδας.

Δυό πιο ενδιαφέρουσες περιπτώσεις που αναφέρθηκαν από τον Στρίνγκφιλντ, προήλθαν από τον Τσάρλς Βίλχελμ, Διευθυντή της Ένωσης Έρευνητών των UFO στο Όχαϊο. Αυτός έλαβε αναφορές από δύο πληροφοριοδότες, που όμολογούσαν ότι, λίγο πριν πεθάνουν, αναμίχθηκαν στη «συγκάλυψη» ενός περιστατικού UFO που είχε συντριβεί. Η πρώτη είχε γραφεί από την κ. Τζ., που εργαζόταν στο Τμήμα Ξένων Υλικών της αεροπορικής βάσης Ράιτ Πάτερσον, στις δεκαετίες του '40 και '50. Λίγο πριν πεθάνει από καρκίνο, το 1955,

της είχαν αναθέσει να καταγράψει σε έναν κατάλογο τα υλικά από UFO που είχαν «εισαχθεί» στη βάση. Κατέγραψε λοιπόν 1.000 αντικείμενα. Άρκετά απ' αυτά, που φωτογραφήθηκαν και ταξινομήθηκαν, ήταν και τμήματα από τον έσωτερικό χώρο ενός UFO. Σε κάποια στιγμή, η κ. Τζ. είδε και δυό νεκρά σώματα ανθρωποειδών, διατηρημένα σε χημικά συντηρητικά, να μεταφέρονται από ένα δωμάτιο σ' ένα άλλο. Περιέγραψε τα όντα ότι είχαν ύψος 4 πόδια, με δυσανάλογα μεγάλα κρανία και σχιστά μάτια.

Παρόμοια κατάσταση εμφανίζεται στη δεύτερη περίπτωση που αφορούσε κάποιον επικεφαλής της ασφαλείας στη Ράιτ Πάτερσον, το 1953. Ο άνθρωπος αυτός, είπε πριν πεθάνει στο γιό του ότι είχε δει δύο δισκοειδή UFO που μεταφέρθηκαν στη βάση, καθώς και τέσσερα νεκρά όντα, που ήταν «πακεταρισμένα» μέσα σε ξερό πάγο. Είχαν ύψος 4-5 πόδια, μεγάλα κρανία και σχιστά μάτια.

Δυό τελικές αναφορές που έφερε στο φως ο Στρίνγκφιλντ περιλάμβαναν μία περίπτωση πάλης με έξωγήνινα όντα. Αποτέλεσμα της πάλης αυτής ήταν τραυματισμοί και θάνατος τόσο στους έξωγήνιους όσο και στους ανθρώπους.

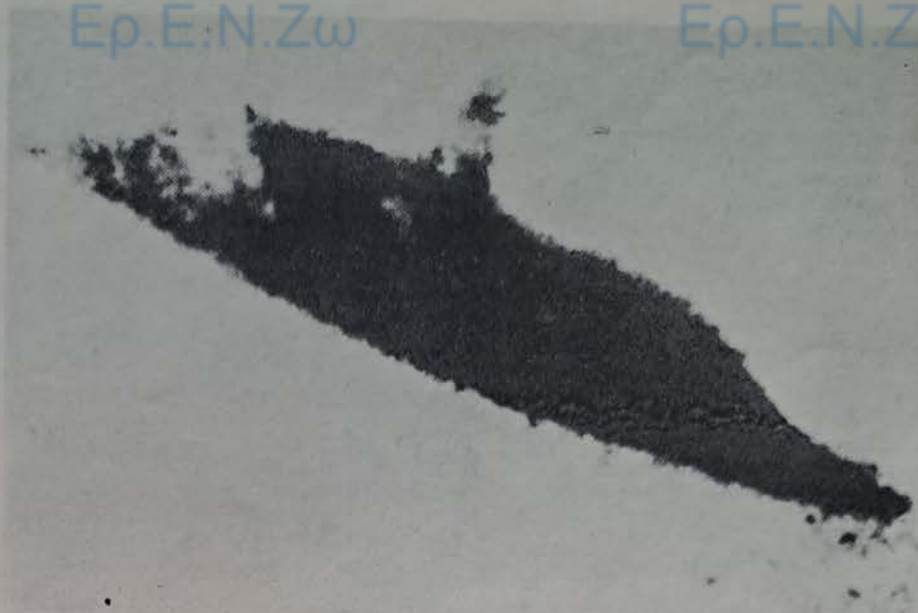
Η πρώτη απ' αυτές μιλούσε για περιστατικό που συνέβει σε μιάν έρημη περιοχή της Αριζόνας, όπου οι στρατιωτικοί έκαναν ασκήσεις. Μία ομάδα ανακάλυψε μερικά

έξωγήνινα όντα κοντά σ' ένα προσγειωμένο σκάφος. Ακολούθησε επιθεση και πάλη. Τα μέλη της στρατιωτικής ομάδας προσπάθησαν να αιχμαλωτίσουν τους έξωγήνιους και κάποιος «άρπαξε» έναν από αυτούς και τον άκίνητοποιησε. Όμως μιά ένεση ήρεμηστικού που του έκαναν προκάλεσε το θάνατό του. Οι υπόλοιποι έξωγήνιοι κατάφεραν να ξεφύγουν και απογειώθηκαν, αφήνοντας τον άκίνητοποιημένο «συνάδελφο» τους πίσω. Ακούστηκε ότι το σώμα του νεκρού έξωγήνιου μεταφέρθηκε στη βάση Ράιτ Πάτερσον, μέσα σε ξερό πάγο. Η ιστορία προήλθε απ' τους γιούς του Τζέιμς Μίτσελ, ενός ειδικού του Ναυτικού που εργαζόταν σε μιάν αεροπορική βάση του Ντάλας, Τέξας. Στα καθήκοντά του περιλαμβανόταν και η διαχείριση απόρρητων φίλμς. Κάποια μέρα του 1966, ο Μίτσελ έφερε στο σπίτι του μιά φωτογραφία ενός μικρού ανθρωποειδούς που είχε σκοτωθεί στη διάρκεια της παραπάνω πάλης με τις δυνάμεις των στρατιωτών στην Αριζόνα. Ένας από τους γιούς περιέγραψε το πλάσμα αυτό ότι είχε ύψος 3,50 πόδια, με ένα μεγάλο κρανίο σχήματος αχλαδιού, σχισμές στη θέση των ματιών και του στόματος και φορούσε μιά μεταλλική στολή.

Το δεύτερο και πιο βίαιο περιστατικό συνέβει στο νοτιοδυτικό Όχαϊο, την άνοιξη του 1977. Ήδη στρατιωτική περίπολος πλησίασε ένα προσγειωμένο σκάφος με επιβάτες. Αυτό που ακολούθησε μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μάχη, γιατί, σύμφωνα με τις φήμες, έντεκα μέλη του στρατιωτικού αποσπάσματος σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν. Αν και δεν αναφέρθηκε τίποτε σχετικό με τις απώλειες έξωγήνινων, ένας έρευνητής του Σινσινάτι έγραψε στον Στρίνγκφιλντ, υποστηρίζοντας ότι μιά πηγή από το Ράιτ Πάτερσον ανέφερε την άνοιξη ότι στρατιωτικό προσωπικό μετέφερε αρκετά φορεία με σώματα έξωγήνινων όντων στη βάση.

Νέα στοιχεία συνεχίζουν να μαζεύονται και οι έρευνητές των UFO εξετάζουν το θέμα των έξωγήνινων σκαφών που έχουν συντριβεί, κάτω από ένα καινούργιο φως. Όπως λέει ο Στρίνγκφιλντ: «Ελπίζω ότι το βάρος του υλικού θα ανοίξει τα μάτια του κοινού και ίσως οι αρμόδιοι συνεργαστούν αρμονικά μαζί μας μέχρι του σημείου να μάς πούν τι έγινε με τα σώματα των έξωγήνινων».

ΓΑΛΛΙΑ

χωροφυλακή και ιπταμενοι δισκοί

Κάρλ Γκαρρώ

Συνέβει πριν είκοσι χρόνια, στις 7 Σεπτεμβρίου του 1954. Ήταν μόλις 8 η ώρα. Δυό ποδηλάτες σταμάτησαν έμπρός από τη χωροφυλακή του Βιλλέρ-Μποκάζ, μιάς κωμόπολης της έπαρχίας Σόμμ, στη Γαλλία. Ήταν δυό χτίστες από το γειτονικό χωριό, το Άσε-εν-Άμιενουά: Ο Έμιλ Ρενάρ, είκοσι επτά χρόνων, και ο έργατης του, Υβ Ντεζιλεμπρώ, είκοσι τεσσάρων.

— Είδαμε να απογειώνεται από ένα χωράφι ένα καταπληκτικό μηχανήμα, έξηγούν στον ύπαξιωματικό.

— Μιά στιγμή, απαντάει αυτός, να καλέσω το διοικητή.

Λίγα λεπτά αργότερα, κι ενώ οι χωροφύλακες σχηματίζουν κύκλο γύρω του, γεμάτοι ενδιαφέρον, ο Έμιλ αρχίζει την αφήγησή του:

«Πηγαίναμε σέ μιάν οικοδομή, στη Λαουσουά, από το δρόμο RD 47. Ανάμεσα στην Άρπονβίλλ και στην Κονταί, ο Υβ σταμάτησε γιά να φουσκώσει το λάστιχό του. Σταμάτησα κι εγώ γιά να τού δανείσω την τρόμπα μου. Άσυναίσθητα, κοίταξα το ρολόι μου. Ήταν επτά και τέταρτο.

»Τήν ώρα πού φούσκωνε το λάστιχο, εγώ κοίταξα όλόγυρα το τοπίο. Ξάφνου, σέ απόσταση 200 μέτρα, μέσα σ'ένα χωράφι, βλέπω κά-

τι τό παράξενο. Έμοιαζε σάν ένα μεγάλο αναποδογυρισμένο πιάτο. Όπως τό παρατηρούσα, κατάλαβα πώς άλλαζε θέση άργά, μέ άπαλές κινήσεις. Φώναξα από την άπορία μου, χωρίς νά τό καταλάβω, και ο Υβ, πού μ'άκουσε, σκώθηκε και τό είδε κι αυτός. Αρχίσαμε νά τρέχουμε κι οί δυό πρós τό μυστηριώδες αντικείμενο. Έπρεπε νά διασχίσουμε πρώτα ένα άκαλλέργητο κομμάτι, κι ύστερα ένα χωράφι μέ πατζάρια. Τή στιγμή πού φτάναμε στό χωράφι, τό παράξενο μηχανήμα μετακινήθηκε κάπου δεκαπέντε μέτρα παράλληλα μέ τό έδαφος, κι ύστερα σκώθηκε κάθετα και χάθηκε στό σύννεφα. Κι όλα αυτά χωρίς τόν παραμικρό θόρυβο. Μάς δημιούργησε μόνο την έντύπωση πώς άφηνε πίσω του ένα σύννεφο από άχρωμο καπνό ή άτμό».

Συνεχίζοντας την αφήγησή του, ο Έμιλ Ρενάρ περιγράφει μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο τό παράξενο μηχανήμα. Ο ίδιος και ο έργατης του είχαν άρκετό καιρό νά τό παρατηρήσουν: τή στιγμή πού απογειώθηκε, βρίσκονταν σέ απόσταση 150 μέτρα:

«Μόλις απογειώθηκε έμοιαζε σάν αναποδογυρισμένο πιάτο. Τό χρώμα του ήταν γκριζό πρós τό μπλέ, μέ διάμετρο περίπου δέκα μέτρα και ύψος τρία μέτρα. Στο άριστερό

του μέρος, είχε κάτι πού έμοιαζε σάν πόρτα».

Η μαρτυρία αυτή επιβεβαιώθηκε τίς επόμενες μέρες, από άλλους κατοίκους, πού βρίσκονταν στην περιοχή τής Περόν, και είδαν ένα παρόμοιο αντικείμενο, ίδιο μέ τό πρώτο σέ όλα τά σημεία τής περιγραφής του.

Η ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΡΟΥΜΠΛ

Ο φάκελος αυτής τής υπόθεσης είναι ο παλαιότερος ανάμεσα σέ τόσους άλλους παρόμοιους πού υπάρχουν στά αρχεία τής χωροφυλακής. Γιατί, τό φθινόπωρο του 1954, συγκεντρώθηκαν πολλές μαρτυρίες, πού όλες μιλούν πλέον γιά τούς «ιπτάμενους δισκούς».

Όστόσο, οί τοπικές διευθύνσεις χωροφυλακής δέν έχουν καμιά σχετική διαταγή γιά την αντιμετώπιση τού φαινομένου. Πρόκειται γιά κάτι τό καινούργιο, γιά τό όποιο οί πάντες άγνοούν τή φύση και την προέλευσή του. Άλλά, ανάμεσα στίς υπόθέσεις πού γίνονται γιά νά εξηγηθεί τό φαινόμενο, μία υποστηρίζει την ύπαρξη ενός μυστικού επαναστατικού στρατού. Τό θέμα, θέβαια, άφορά άμεσα τή χωροφυλακή, έφόσον μέ ένα νόμο τής 20ής Μαΐου 1903, τό σώμα αυτό είναι υπεύθυνο γιά την έσωτε-

Η φωτογραφία της προηγούμενης σελίδας 27, πραγματοποιήθηκε από έναν πιλότο της πολεμικής γαλλικής αεροπορίας, πάνω από την πόλη Ρουέν, το Μάρτιο του 1954. Παρουσιάζει μία καταπληκτική ομοιότητα με το αντικείμενο που φωτογραφήθηκε το 1950, στο Μάκ Μινθιλλ (ΗΠΑ) και που θεωρήθηκε στην Αμερική σαν πλάστο UFO. Πάνω, ο Μαρριούς Ντεβίλντ αναφέρει σε ένα χωροφύλακα αυτό που του συνέβη στις 10 Σεπτεμβρίου του 1954.

ρική άμυνα της επικράτειας. Έτσι, χάρη στην πρωτοβουλία όρισμένων τοπικών διοικητών της χωροφυλακής, συγκεντρώθηκαν οι αναφορές για τις πρώτες προσγειώσεις των «ιπτάμενων δίσκων».

Αλλά, εφόσον δεν υπήρχαν σχετικές διαταγές, πολύ λίγες από τις αναφορές αυτές έφτασαν στην ανώτερη διοίκηση της χωροφυλακής. Παρέμειναν στα αρχεία των τοπικών σταθμών και τμημάτων, ανάμεσα στα συνηθισμένα ατυχήματα και στις ζωοκλοπές. Μόλις το 1974, είκοσι χρόνια αργότερα, οι αναφορές αυτές συγκεντρώθηκαν στα γραφεία μίας ειδικής υπηρεσίας, στη Γενική Διεύθυνση Χωροφυλακής.

Αλλά, το φθινόπωρο του 1954 έγιναν πάρα πολλές παρατηρήσεις. Τρεις μόνο μέρες μετά την υπόθεση του Κονταί, μία ανάλογη αναφορά έφτασε στη χωροφυλακή της Βαλενσιέν. Έπενέβει σύντομα και η αστυνομία αέρος, γιατί η ιστορία αυτή έφτασε τα όρια του φανταστικού: την προηγούμενη νύχτα, στην Καρούμπλ, ένας εργάτης της μεταλλουργίας, τριάντα τεσσάρων χρόνων, ο Μαρριούς Ντεβίλντ, αντίκρισε δύο μικρά όντα, που το ύψος τους — όπως ανέφερε — δεν ξε-

περνούσε το ένα μετρο, να περιφέρονται σ'έναν κήπο κοντά στο σπίτι του, μία παλιά κατασκευή που χρησίμευε κάποτε για φυλάκιο της γραμμής του τραίνου.

«Θά 'λεγε κανείς πώς ήταν παιδιά μασκαρεμένα σε δύτες, με τη διαφορά πώς δεν είχαν χέρια».

Λίγα δευτερόλεπτα νωρίτερα, ο Μαρριούς Ντεβίλντ είχε διακρίνει ένα σκοτεινό όγκο πάνω στη γραμμή του τραίνου. Δεν είχε δώσει όμως και τόσο σημασία, γιατί προσπάθησε να πιάσει τα δυό όντα, που στην αρχή νόμισε πώς ήρθαν να λεηλατήσουν τον κήπο του. Αλλά, τη στιγμή που όρμησε έναντιόν τους, μία ακτίνα από πράσινο φώς πετάχτηκε από το σκοτεινό αντικείμενο και τον κάρφωσε στη θέση του.

Παραλυμένος για μία στιγμή, νιώθοντας θελονιές σε όλο του το σώμα, ο Μαρριούς Ντεβίλντ δεν μπόρεσε ούτε να φωνάξει. Τα δυό μικρά όντα πέρασαν ήρεμα εμπρός του και πήγαν προς το παράξενο μηχανήμα. Αμέσως, έπειτα, έσβησε το φώς. Σιγά σιγά, ο Ντεβίλντ ξεμούδιασε. Ξεπέρασε το φόβο του και προχώρησε προς τη γραμμή. Αλλά, ήδη ο σκοτεινός όγκος σηκώθηκε από το έδαφος.

Μόλις έφτασε σε ύψος τριάντα μέτρα με κάθετη απογείωση, το παράξενο μηχανήμα στράφηκε προς τα δυτικά και χάθηκε γρήγορα κερδίζοντας ύψος συνεχώς.

ΣΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Μόλις άκουσαν την περιγραφή του Μαρριούς Ντεβίλντ, οι χωροφύλακες του σταθμού της Βαλενσιέν πήγαν στον τόπο εμφάνισης των παράξενων όντων. Παρατήρησαν καταπληκτικά πράγματα που γράφτηκαν με λεπτομέρειες στην αναφορά τους:

«.....Μιά από τις ράγες της σιδηροδρομικής γραμμής παρουσιάζει ίχνη που θα μπορούσαν να γίνουν από ένα μηχανισμό τη στιγμή της προσγειώσής του. Σε πέντε σημεία, τα ξύλινα δοκάρια της γραμμής έχουν ίχνη από μιά ισχυρή πίεση, σαν να ακούμπησε επάνω τους ένα βαρύ αντικείμενο. Τα ίχνη καλύπτουν μιά επιφάνεια έκτασης περίπου 4 τετραγωνικών εκατοστών. Όλα τα ίχνη παρουσιάζουν την ίδια μορφή. Οι αποστάσεις μεταξύ τους είναι συμμετρικές, πάνω στην ίδια ευθεία. Τα τρία κεντρικά από αυτά, χωρίζονται μεταξύ τους από μιά απόσταση 43 εκ. Τα υπόλοιπα δύο, απέχουν από τα κεντρικά κατά 67 εκ.»

Τι επόμενες μέρες, οι χωροφύλακες συνεχίζουν την έρευνά τους για να βρουν και άλλες μαρτυρίες. Πράγματι, διαπιστώνουν πως πολλοί κάτοικοι της περιοχής αντίληφθηκαν την ώρα που έντοπιζε ο Μαρριούς Ντεβίλντ μία κόκκινη λάμψη — που στη συνέχεια έγινε ροζ και τελικά άσπρη — να μετακινείται με μεγάλη ταχύτητα στον ουρανό.

Μία βδομάδα αργότερα, στις 20 Σεπτεμβρίου, οι χωροφύλακες της Μπουζονβίλ αντιμετώπισαν το ίδιο πρόβλημα: την προηγούμενη μέρα το βράδυ, μία σειρά από παρατηρήσεις έγιναν κατά μήκος των συνόρων της περιοχής.

Στο Βαντρεσίγκ, ένας ηλεκτρολόγος, ο Ρενέ Πώλ, είδε να περνάει ένα μακρουλό φωτεινό αντικείμενο. Σύμφωνα με τις γνώσεις του επαγγελματός του, το συγκρίνει με μιά σωληνωτή λάμπα από «νέον».

Μόλις έξι χιλιόμετρα από κει, ανάμεσα στο Όμπερντορφ και στο Τρομπόρν, ο αγροφύλακας του Όμπερντορφ, Λουί Μόλλ, βλέπει μιά παράξενη λάμψη ανάμεσα στους λόφους. Στη συνέχεια παρουσιάζε-

ται ένα αστραφτερό μηχανήμα, πού διασχίζει βιαστικά τόν ουράνιο θόλο μειώνει την ταχύτητά του, και τελικά προσγειώνεται στα ύψώματα, ανατολικά από τὸ Τρομπόρν.

«Είδα από μακριά τὸ ἀντικείμενο νὰ προσγειώνεται», ἀφηγείται στους χωροφύλακες τῆς Μπουζονβίλ. «Ἡ λάμψη του μειώθηκε. Οἱ διαστάσεις του ἐμοιαζαν μ'αὐτὲς ενός μικροῦ λεωφορείου. Μετὰ ἀπὸ μιὰ "μετακίνηση" περίπου σαρῶντα δευτερολέπτων, ἡ λάμψη ἐγινε κοκκινωπή. Σὲ κάποιο σημείο τῆς ὁψης του φάνηκε μιὰ μαύρη κηλίδα. Ἐπειτα, τὸ ἀντικείμενο ξαναπῆρε τὴν ταχύτητά του, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ ἔδαφος κι ἐγινε κατακόκκινο. Ἀπομακρύνθηκε γρήγορα πρὸς τὰ νοτιοανατολικά καί, πρὶν νὰ χαθεῖ ἀπὸ τὰ μάτια μου, ἐγινε πλατὺ σὰν μιὰ εὐθεῖα γραμμὴ».

Ὁ τέταρτος κατὰ χρονολογικὴ σειρά φάκελος τῆς Χωροφυλακῆς ἀφορᾷ τὴν ἐρευνα πού ὀργάνωσε ὁ διοικητὴς τῆς περιοχῆς τοῦ Σαιντ-Κλώντ, στὸ Ζυρά, ἔπειτα ἀπὸ μαρτυρίες τεσσάρων μικρῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ Πρεναμόν, ἓνα μικρὸ ὄρεινὸ χωριό, ἀνάμεσα στὸ Σαιντ-Κλώντ καὶ τὸ Μορέ.

ΟΛΟΦΑΝΕΡΑ ΙΧΝΗ

Ἦταν δασκάλα τῶν παιδιῶν, ἡ κυρία Ζενιγιόν, πού εἰδοποίησε τὴ χωροφυλακὴ, ὅταν ἀκούσε τὴν καταπληκτικὴ ἀφήγηση τοῦ μικροῦ δωδεκάχρονου μαθητῆ τῆς, Ραϋμόν Ρολλάντ. Ἡ κυρία Ζενιγιόν τὸν γνῶριζε καλά: τὸν εἶχε στὸ σχολεῖο τῆς ἐξὶ ὀλόκληρα χρόνια. Ξέρει πῶς εἶναι σοβαρὸ παιδί, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει καθόλου πῶς τῆς εἶπε τὴν ἀλήθεια σχετικὰ μὲ κάτι παράξενο πού εἶδε.

Τὸ βράδυ τῆς 27ης Σεπτεμβρίου, ὁ μικρὸς Ραϋμόν ἐπαναλαμβάνει τὴν καταπληκτικὴ ἱστορία του στὸ διοικητὴ Μπρυστέλ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ μικροῦ κατοικοῦσε σ'ἓνα ἀπομονωμένο ἀγρόκτημα στὸ θουνό, σὲ ὑψόμετρο πάνω ἀπὸ 1.000 μέτρα. Ἐκείνη τὴ βραδιά ἐβρεχε. Τὰ

Πάνω: Ἡ φωτογραφία πού πήρε ἓνας χωροφύλακας στὴν Ρεβινύ-σὺρ-Ὀρνάι (Μαΐζ) στὶς 6 Ἰουνίου τοῦ 1975. Τὸ φαινόμενο θὰ μπορούσε νὰ προκληθεῖ ἀπὸ ἓνα μηχανήμα παρόμοιο μὲ τὸ σχέδιο αὐτό (δεξιὰ) πού πραγματοποίησε ἓνας χωροφύλακας ἀπὸ τὸ Λεσσαί (Μάγνη) σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία ενός ἀγοριοῦ. Τὸ σχέδιο γράφει τὰ ἐξῆς στοιχεῖα. Κορυφή: Σχέδιο σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία (παρτήρηση τῆς 5/1/75 στὴ ΛΩΛΝ). Ἀριστερά: Φινιστρίνι μὲ φωτισμὸ πιο ἀδύνατο ἀπὸ τὰ ἄλλα. Δεξιὰ: Φινιστρίνια μὲ ἐντονο φωτισμὸ, καὶ κάτω: Πόδια.

τέσσερα παιδιά, ὁ Ραϋμόν, οἱ δύο ἀδελφές του καὶ ὁ μικρὸς ἀδελφός, παίζανε στὴ χορταποθήκη;

«Ἀπ'ἐξω», ἀφηγείται ὁ Ραϋμόν, «ἀκούσαμε τὸ σκύλο πού ἀρχισε νὰ γαυγίζει. Ξαφνικά, ἐρχεται ἡ Ζανὶν (ἐννέα χρόνων) καὶ μάς λέει: "Εἶδα ἓνα παράξενο πράγμα στὸ σταῦλο. Μοιάζει σὰν φάντασμα...." Ὁρμηξα ἀμέσως στὸ σταῦλο. Δὲν ὑπῆρχε τίποτα. Ἀνοίγω τὴν πόρτα γιὰ νὰ δῶ ἀπ'ἐξω. Καὶ τότε ἀντίκρισα τὸ φάντασμα. Ἐμοιαζε μ'ἓνα μεγάλο κομμάτι ζαχαρὴ πού στηριζόταν σὲ τρία πόδια καὶ ἐλάμπε. Δὲν ἦταν μακριά. Μόλις λίγα μέτρα ἀπὸ τὸ σημείο πού στεκόμουν. Οὐτε μεγάλο. Περίπου ἴσα μ'ἐμένα. Ἀρπαξα μερικὲς πέτρες καὶ τοῦ τις πέταξα. Μιὰ ἀπ'αὐτὲς τὸ πέτυχε. Ἐκανε ἓνα ἦχο σὰν λαμαρίνα. Γιὰ νὰ βεβαιωθῶ, τοῦ ρίχνω καὶ μὲ τὸ πιστόλι μου πού πετᾷ ἐβλή. Τὸ πλησιάζω καὶ ξαφνικὰ νιώθω μιὰ παγωμένη πίεση πού μὲ πέταξε στὸ ἔδαφος. Σηκώθηκα μόνο ὅταν ἀπομακρύνθηκε τὸ φάντασμα καὶ γύρισα τρέχοντας στὸ σταῦλο. Τὴ στιγμὴ πού ἐπεσα, ἐβγαλα μιὰ κραυγὴ. Ἡ Ζανὶν μὲ ἀκούσε. Ἦταν αὐτὴ πού ἀνοίξε μαζί μου τὴν πόρτα τοῦ σταύλου, καὶ εἶδε κι ἐκείνη τὸ φάντασμα πού ἀπομακρύνθηκε ταλαντευόμενο πέρα δῶθε».

Τὰ παιδιά διαθέτουν περισσότερη περιέργεια ἀπὸ φόβο. Μόλις τοὺς πέρασε ἡ πρώτη τρομὰ ξανανοιξαν τὴν πορτὰ τοῦ σταύλου: Δὲν εἶδαν τίποτα πιά. Τότε ἀρχισαν νὰ τρέχουν σὰν τρελά πρὸς τὸ σπίτι:

«Ξάφνου», συνεχίζει ὁ Ραϋμόν, «ὁ Κλώντ (4 χρόνων) ἐμπήξε μιὰ φωνή: "Κοιτάξτε!" Σταματήσαμε ἀμέσως. Καὶ εἶδαμε μιὰ μεγάλη κόκ-

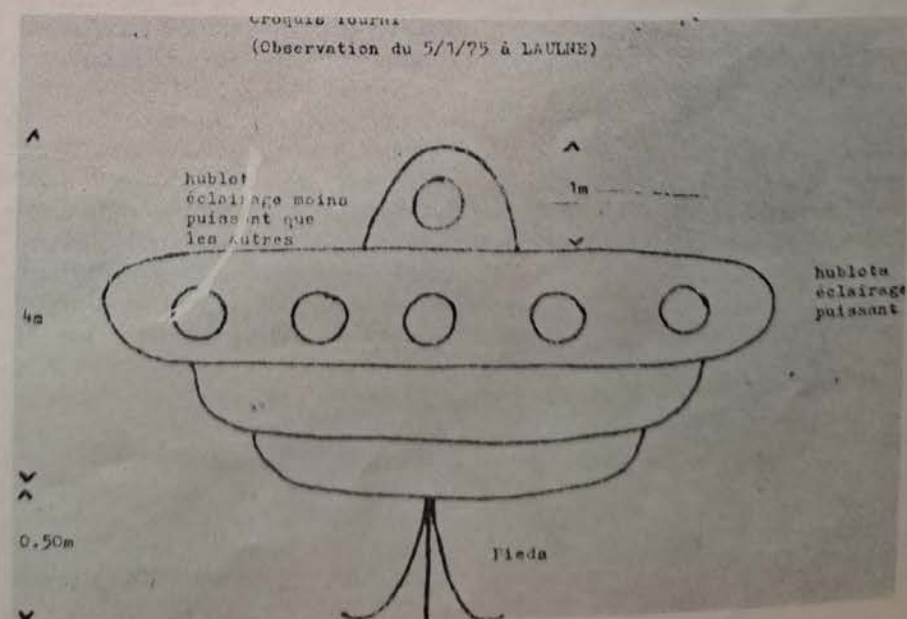
κινὴ φωτεινὴ σφαῖρα πού ἀλλάζε θέση γρήγορα, ταλαντευόμενη σὰν ἓνα φύλλο πού πέφτει ἀπὸ τὸ δέντρο. Ἦταν σ'ἓνα χωράφι, κάπου 150 μέτρα ἀπὸ τὸ κτῆμα μας. Ὑστερα χάθηκε ξαφνικά».

Τὰ παιδιά γύρισαν βιαστικά στὸ σπίτι κι ἐπείσαν νὰ κοιμηθοῦν χωρὶς νὰ ποῦν τίποτα στους γονεῖς τους. «Θὰ μάς κοροϊδεύαν», ἐξηγεῖ ὁ Ραϋμόν. Ἀλλά, στὸ σχολεῖο δὲν μπόρεσαν νὰ κρατήσουν τὴ γλώσσα τους, καὶ εἶπαν ὅλα στους φίλους τους, κι ἐτσι ἡ ἱστορία ἐφτασε στὴ χωροφυλακὴ.

Ὁ λοχαγὸς Μπρυστέλ, ἀφοῦ ἐξέτασε χωριστὰ τὸ κάθε παιδί, πήγε στὸ χωράφι, ὅπου εἶχαν δεῖ τὴ «φωτεινὴ σφαῖρα». Οἱ ἄντρες πού τὸν συνόδεψαν, δὲν ἀργῆσαν νὰ ἐντοπίσουν φανερά ἶχνη. Κι αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ λιγότερο ἐνδιαφέρον στοιχεῖο τῆς ἐρευνᾶς τους:

Ἐνας κύκλος μὲ διάμετρο 4 μέτρα, ὅπου τὸ χορτάρι ἦταν πατημένο, περιστροφικά μὲ διεύθυνση ἀντίθετη ἀπὸ τοὺς δείκτες τοῦ ρολοιοῦ.

Τέσσερεις τρύπες, ἀπὸ «πόδια» μὲ διάμετρο 10 ἑκατοστά, καὶ

Παρ' όλες τις λογικές αμφιβολίες που μπορούμε να έχουμε σχετικά με την υπαρξη των ανθρωποειδών, μιά σειρά από μαρτυρίες, που προέρχονται από αξιόπιστους ανθρώπους, μάς υποχρεώνει να σκεφτούμε το θέμα σοβαρά.

κάνενα στο χωράφι με τα καλαμπόκια, όπου είχα δει το σκιάχτρο. Αλλά, ξαφνικά, είδα να σηκώνεται, ένα μηχανήμα σαν σβούρα, με το κάτω μέρος του επίπεδο. Απομακρύνθηκε ξυστά πάνω από το έδαφος και στην άκρη του χωραφιού άρχισε να ύψωνεται κάθετα προς τον ουρανό με μεγάλη ταχύτητα.

Λίγες ώρες αργότερα, οι χωροφύλακες πήγαν στο χωράφι. Τρομαγμένη από την περιπέτειά της με το σκιάχτρο, η κυρία Λεμπέφ δεν τους ακολούθησε. Αλλά, οι χωροφύλακες δεν δυσκολεύτηκαν να βρουν τα ίχνη του μηχανήματος: τσακισμένα καλαμπόκια σχημάτιζαν έναν κύκλο με διάμετρο περίπου 3,5 μέτρα. Αλλά καλαμπόκια, τσακισμένα σε μεγαλύτερο ύψος, έδειχναν πώς συναντήθηκαν με το παράξενο μηχανήμα τη στιγμή της απογειώσής του.

Η περίπτωση αυτή, αποτελεί από τις χαρακτηριστικότερες και τις πλουσιότερες σε στοιχεία, απ' αυτές που συγκέντρωσε η χωροφυλακή στα αρχεία της: υπάρχει η αναφορά του άμεσου παρατηρητή, που είδε το ανθρωποειδές και σε συνέχεια την απογείωση του μηχανήματος. Διαπιστώθηκαν τα ίχνη, που επιβεβαιώνουν 100% τη μαρτυρία της κυρίας Λεμπέφ. Μία συνεπέστατη γιά την ακρίβεια της έρευνα, που μετά την έρευνα του λοχαγού Μπρυστέλ στο Πρεναμόν και της χωροφυλακής της Βαλενσιέν γιά την περιπέτεια του Μαρτιούς Ντεβιλντ, μάς επιτρέπουν να διαπιστώσουμε πώς σε τρεις διαφορετικές περιοχές, με διαφορά λίγων ημερών, ένας εργάτης μεταλλουργίας στο βορρά, μικρά χωριάτοπαιδα στο Ζυρά και μιά γυναίκα του νότου, αντίκρισαν όντα χαμηλού αναστήματος που φαινομενικά «δεν είχαν χέρια».

Η χωροφυλακή της Σαμπέιγ, επενέβει και πάλι μετά από μιά μυστηριώδη προσγείωση, είκοσι τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 3 Μαρτίου του 1978. Πρόκειται γιά μιά «διπλή» και σπανιότατη περίπτωση στα χρονικά της χωροφυλακής. Η δεύτερη προσγείωση έγινε μόλις 2,5 χιλιόμετρα από το χωράφι του

κλίση προς το έσωτερικό του νοητού κύκλου, 45 μοιρών.

Ένα κοντάρι σκηνής όρθιο, εγκαταλειμμένο από το καλοκαίρι από κάποιους περαστικούς έκδρομείς, είχε έντονες γρατζουνιές σε ύψος 1,5 μέτρο. Κοντά στη βάση του, δυό τρύπες όμοιες με τις προηγούμενες υπέθεσαν πώς το μηχανήμα, τη στιγμή που προσγειωνόταν, γρατζούνισε το κοντάρι και γι' αυτό απομακρύνθηκε λίγα μέτρα πριν προσγειωθεί όριστικά.

«Θά πρέπει να σημειώσουμε», προσθέτει ο λοχαγός Μπρυστέλ, «πώς τα παιδιά δεν μίλησαν γιά ιπτάμενο δίσκο, παρά μόνο οι μεγάλοι όταν άκουσαν την ιστορία τους. Γιά τόν Ραϋμόν και τα αδελφια του, το πράγμα που είδαν ήταν φάντασμα».

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 2,5 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΙ ΤΕΣΣΕΡΑ
ΧΡΟΝΙΑ

Τις επόμενες μέρες, οι «δίσκοι» συνέχισαν το «γύρο της Γαλλίας». Μετά τις βόρειες και ανατολικές περιοχές, ο νότος έγινε ο νέος

στόχος τους. Τη μέρα ακριβώς που ακολούθησε από την εμφάνιση του Πρεναμόν, η χωροφυλακή της Σαμπέιγ (στην έπαρχία Ντρόμ), άναστατώθηκε από τη μαρτυρία της κυρίας Υβέτ Λεμπέφ, κατατρομαγμένης απ' αυτό που συνέβει την ώρα που έκανε τόν περιπάτο της κοντά στο δάσος:

«Εκεί που περπατούσα», αφηγείται στους χωροφύλακες, «ή σκυλίτσα μου άρχισε να γαυγίζει. Την είδα να στρέφεται προς ένα αντικείμενο, που στην αρχή το πέρασα γιά σκιάχτρο. Αλλά, όταν το πλησίασα, διαπίστωσα πώς το σκιάχτρο αυτό είχε δυό μάτια, μεγαλύτερα από τα δικά μας, που με κοιτούσαν. Κατάλαβα πώς θρискόμουν εμπρός σ' ένα παράξενο όν που έμοιαζε με άνθρωπο, με τη διαφορά πώς ήταν πολύ κοντό. Φορούσε κάτι που έμοιαζε με διάφανο σκάφανδρο. Θά έλεγε κανείς πώς ήταν "ένα παιδί τυλιγμένο με ζελατίνα". Δεν είχε χέρια, ή τα χέρια του ήταν κολλημένα στο σώμα του. Κοκάλωσα από το φόβο μου. Το παράξενο όν άρχισε να με πλησιάζει. Ούρλιαξα από τόν τρόπο μου κι έτρεξα προς ένα φράχτη, όπου και κρύφτηκα. Ύστερα, κοιτάξα πάλι και δεν είδα

καλαμποκίου, όπου η κυρία Λεμπέφ αντίκρισε το «σκιάχτρο» της.

Στις 19.30, ανάμεσα στο Μαλισσάρντ και στη Σαμπέιγ, μία γυναίκα που οδηγούσε ένα μικρό Σιτροέν 2 ίππων, είδε μαζί με τα δυο μικρά παιδιά της, σ' ένα χωράφι στα άριστερά της, ένα αντικείμενο κιτρινοκόκκινο, λαμπρό, στο μέγεθος ενός αυτοκινήτου, που ύψώθηκε άργα και στάθηκε σε ύψος 300 περίπου μέτρα «σε σχήμα μπανάνας με τις κυρτές άκρες στραμμένες προς τα κάτω». Η γυναίκα σταμάτησε το αυτοκίνητο και βγήκε έξω για να παρατηρήσει το αντικείμενο καλύτερα.

Η «μπανάνα» δεν έκανε τόν παρμικρό θόρυβο. Ταλαντεύτηκε σε διάστημα δυο τριών λεπτών, πράγμα που επέτρεψε στη γυναίκα να διακρίνει δυο φινιστρίνια «σε τετράγωνο σχήμα με στρογγυλεμένες γωνίες». Στη συνέχεια, «η μπανάνα» άρχισε και πάλι να κινείται με μεγάλη επιτάχυνση και, κερδίζοντας ύψος, χάθηκε προς το νοτιά. Αλλά, αυτή τη φορά οι χωροφύλακες δεν βρήκαν κανένα ίχνος πάνω στο έδαφος: γιατί στο μεταξύ μεσολάβησε μία πολύ δυνατή βροχή.

ΤΟ ΧΩΜΑ ΕΜΟΙΑΖΕ ΡΟΥΦΗΓΜΕΝΟ

Ξαναγουρίζουμε στο φθινόπωρο του 1954. Για τη χωροφυλακή, αυτή η περίοδος υπήρξε πραγματικά ένα «βάπτισμα πυρός». Σχεδόν καθημερινά, οι άντρες τρέχουν να

διαπιστώσουν τις μαρτυρίες πολιτών που παρακολούθησαν παράξενες προσγειώσεις: το μήνα Οκτώβριο μονάχα, συντάχτηκαν 16 αναφορές.

Μία απ' αυτές, που πραγματοποιήθηκε στο Πονσύ-σέρ-Λ'Ινιόν (έπαρχία Κότ'ντ'Ορ) δραστηριοποιήσε όχι μόνο τη διοίκηση χωροφυλακής της Ντιζόν, αλλά, ακόμα, την αστυνομία αέρος και το τμήμα πληροφοριών της 1ης αεροπορικής διοίκησης. Η έρευνα της χωροφυλακής πραγματοποιήθηκε κάτω από τις διαταγές του ταγματάρχη Βιαλά και του λοχαγού Μιγιέ. Ήταν αυτοί που κατέγραψαν τη μαρτυρία της κυρίας Υβέτ Φουρνερé, τριάντα χρόνων. Για άλλη μία φορά, οι αξιωματικοί της χωροφυλακής υποχρεώθηκαν να ακούσουν μία συναρπαστική μαρτυρία, μην ξέροντας τι είδους έρωτήσεις να υποβάλουν.

Η κα Φουρνερé κατοικοί στο ισόγειο ενός παλιού εργοστασίου αμιάντου, μερικές εκατοντάδες μέτρα από το χωριό, κοντά στην εθνική οδό RN 71, που οδηγεί από τη Ντιζόν στην Τρουά. Εκείνη τη βραδιά, όπως συνήθως, η γυναίκα άνοιξε το παράθυρό της για να κλείσει τα πατζούρια. Ήταν 20.30. Έχει ήδη σκοτινιάσει. Το παράθυρο βλέπει στο πίσω μέρος του σπιτιού, προς τους αγρούς: διακρίνονται δυο λόφοι με σχετικά απότομες πλαγιές κι ανάμεσά τους μία στενή κοιλάδα.

Τελείως μηχανικά, άφηγείται, «έριξα μία ματιά έξω. Τότε είδα

αυτό το πράγμα. Ήταν φωτεινό και ταλατευόταν άργα, δεξιά από μία δαμασκηλιά, σαν να έτοιμαζόταν να προσγειωθεί. Το δέντρο βρίσκεται περίπου είκοσι μέτρα από το παράθυρο, κι είχε φωτιστεί από το πορτοκαλί φώς που έβγαине από το παράξενο αντικείμενο. Είχε έλλειψοειδές σχήμα. Το μήκος του μου φάνηκε γύρω στα 3 μέτρα. Τρομαγμένη, έκλεισα το παράθυρο. Άρπαξα το μωρό μου κι έτρεξα στη γειτονιά μου, την κυρία Μπουγιέ. Κλειδωθήκαμε στο σπίτι της, περιμένοντας τους άντρες μας....»

Αντί για τους άντρες των δυο γυναικών, ήρθαν πρώτοι δυο άλλοι γείτονες. Καί άφηγήθηκαν στους χωροφύλακες:

«Χτυπήσαμε στής κυρίας Μπουγιέ, για να τη ρωτήσουμε αν ο άντρας της ήταν εκεί. Βρήκαμε τη Μπουγιέ και τη Φουρνερé πανικόβλητες. Η κυρία Φουρνερé μάς άφηγήθηκε τι της είχε συμβεί. Αποφασίσαμε να πάμε να δούμε. Πήραμε μαζί και τα κυνήγητικά ντουφέκια μας. Αλλά δεν είδαμε τίποτα. Όμως, κοντά στη δαμασκηλιά υπήρχαν φρέσκα αποτυπώματα....»

Οι άντρες του λοχαγού Μιγιέ εξέτασαν με κάθε λεπτομέρεια τα αποτυπώματα:

— Σε μία έκταση μήκους 1,5 μέτρου και πλάτους 70 εκατοστών που έκλεινε σε πλάτος 50 εκατοστών, το χώμα έμοιαζε σαν ρουφηγμένο.

— Τούφες από χορτάρι είχαν ξεριζωθεί, είχαν ύψωθεί κι είχαν ξαναπέσει στο έδαφος ανάποδα, σε

Έρευνα της χωροφυλακής στη Μαρλιέν, κοντά στη Ντιζόν, στις 11 Μαΐου του 1967. Στο χωράφι αυτό, που ανήκει στο δήμαρχο της κοινότητας, διαπιστώθηκαν ίχνη «που σχημάτιζαν ένα άστρο της θάλασσας με έξι άκρα» Το έδαφος ολόγυρα, σε άκτινα όκτώ μέτρων, έχει άφυδατωθεί, ενώ τα δείγματα εδάφους πέρα από αυτό το όριο μάς επιτρέπουν να διαπιστώσουμε μίαν έντονη παρουσία ύγρασίας, στο χώμα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

μια περιφέρεια δέκα μέτρα.

— Η γή είχε αναστατωθεί κι έρευνθηεί στο έσωτερικό της, έτσι πού η έσωτερική διάμετρος της τρύπας ήταν μεγαλύτερη από τη διάμετρο πού παρουσίαζαν τὰ χείλη.

Ο ταγματάρχης Βιαλά καί ο λοχαγός Μιγιέ, πήραν την υπόθεση στά σοβαρά. Στις επομένες δυό μέρες, χωροφύλακες επισκέφτηκαν όλους τούς κατοίκους της περιοχής. Έτσι, ανακάλυψαν κι άλλους μάρτυρες. Ανάμεσά τους ένας νεαρός δεκαοκτώ χρόνων, ο Φρανσουά Μπουγιέ είδε την απογείωση τού αντικειμένου. Καί συγκεκριμένα:

«Θά έλεγε κανείς πώς ήταν ένα κήτος αεροπλάνου, χωρίς φτερά, πολύ φωτεινό πού ύψωνόταν μέ μεγάλη επιτάχυνση. Τρομοκρατήθηκα όταν τό είδα!»

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΑΜΕΣΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Μερικές μέρες αργότερα, κι ενώ από παντού φτάνουν μαρτυρίες, οι ίδιοι οι χωροφύλακες αντίκρισαν έναν από τούς «μυστηριώδεις ιπτάμενους δίσκους». Ήταν στις 17 Οκτωβρίου.

Έκείνο τό βράδυ, κατά τις 22.30, ο κύριος Γκαστόν Ντεμπρέ, πρώην άνθυπασπιστής της χωροφυλακής, πού πριν λίγο καιρό είχε βγει στή σύνταξη, γύριζε σπίτι του μέ τό αυτοκίνητό του, στή Λα Φέρ, της επαρχίας Αιον. Γύριζε από τή Σωνύ, ακολουθώντας την έθνική οδό RN 38. Φτάνοντας σ'ένα ύψωμα απέναντι από τό χωριό Άμινιύ, βλέπει ξαφνικά μιá φωτεινή σφαίρα μεγάλων διαστάσεων, πού έμοιαζε σάν νά στεκόταν μετέωρη πάνω από τό χωριό. Τή συνέχεια της περιπέτει-

ας του την άφηγήθηκε την άλλη μέρα τό πρωί, στους συναδέλφους του της Λα Φέρ:

«Όσο πλησίαζα τό χωριό, τόσο η σφαίρα έμοιαζε νά όπισθοχωρεί. Άλλά, μόλις πέρασα τή διασταύρωση, την είδα νά κατεβαίνει καί νά προσγειώνεται σ'ένα δάσος, στήν περιοχή πού λέγεται Λα Φάιν ντέ Σερβαί, κάπου 200 μέτρα από τό δρόμο. Την προσπέρασα κι έπαψα νά τή βλέπω. Περιέργος, γύρισα πίσω. Όταν έφτασα στό ύψος τού δάσους, την είδα νά ξανασηκώνεται καί νά εξαφανίζεται πρós την κατεύθυνση τού Μποτώ-λά-Φέρ. Είχε διάμετρο περίπου 4 μέτρα. Την παρατηρούσα κάπου τρία ή τέσσερα λεπτά».

Στόν τόπο πού υπέδειξε ο άνθυπασπιστής, οι χωροφύλακες δέν βρήκαν κανένα ίχνος.

Δέκα μέρες αργότερα, δυό χωροφύλακες από τή διοίκηση της Ρενβέ (Άρδέννες) υπήρξαν μάρτυρες της απογείωσης ενός «δίσκου». Ήταν 5.15. Οι χωροφύλακες κάναν την περιπολία τους. Όταν έφτασαν στή διασταύρωση των επαρχιακών δρόμων CD 40 καί CD 9, είδαν νά σηκώνεται από ένα λιθάδι κάπου 150 μέτρα από τό σημείο όπου βρίσκονταν, ένα παράξενο μηχανήμα πού σπινθηροβολούσε. Ταυτόχρονα, άκουσαν ένα σφύριγμα, πού γρήγορα έγινε ένα άπαλό βουητό. Στά γύρω λιθάδια, οι γελάδες έκαναν σάν τρελές. Τό μηχανήμα ύψώθηκε μέ καταπληκτική ταχύτητα. Οι χωροφύλακες είδοποίησαν άμέσως τό διοικητή τους. Έκείνος είδοποίησε τό λοχαγό πού διοικεί τό τάγμα της περιοχής Μεζιέρ. Στις 5.45 ο διοικητής των δυό χωροφυλάκων ήταν στόν τόπο της απογείωσης. Ο λοχαγός έφτασε στις 13.30.

Πάνω στό έδαφος, άξιωματικοί καί άντρες διαπιστώνουν πεντακάθαρα ίχνη: σ'ένα παραλληλόγραμ-

Γενική άποψη της περιοχής, όπου προσγειώθηκε ένα UFO στις 13 Αύγουστου του 1977, κοντά στήν Ουέπτιλλ (Έυρ) Πάνω: Οι όρθιοι χωροφύλακες στέκονται στό σημείο πού ανακαλύφθηκαν τὰ ίχνη. Κάτω. Λεπτομέρεια από τό ίχνη πού άφησε ένα «πόδι» τού UFO, φωτογραφημένο στό πλάτος του.

μο, με διαστάσεις 1,60 επί 1,30 μέτρα, το χορτάρι ήταν πατημένο. Κάπου 3,50 μέτρα από το σημείο αυτό, ένας φράχτης είχε ξεριζωθεί σε μήκος 25 μέτρων. Δυο πάσσαλοι είχαν στραβώσει κι άλλοι δυο είχαν σπάσει στο ύψος του εδάφους.

Στό μεταξύ, ένα πλήθος από άλλες μυστηριώδεις προσγειώσεις αναφέρθηκαν στους σταθμούς της χωροφυλακής. Οι μάρτυρες στις περισσότερες περιπτώσεις έχουν πάθει σόκ από τις παράξενες συναντήσεις και μερικοί αναφέρονται ήδη σε φαινόμενα υπερφυσικά. Έτσι, ένας μοτοσικλετιστής, το θράδυ της 1ης Οκτωβρίου, χτυπάει σαν τρελός την πόρτα του σταθμού χωροφυλακής της Βαλνταμπιέρ, ενός μικρού χωριού κοντά στη Μερύ, της έπαρχίας Ουάζ.

Ο Έρνεστ Ντελλάτρ είναι ένας εργάτης τριάντα χρόνων, που κατοικεί στην Σαιντ-Κρεπέν-Ιμπουβιγιέ, ένα γειτονικό χωριό. Οι χωροφύλακες τον γνωρίζουν καλά. Είναι ένας σοβαρός άνθρωπος, που εκείνη τη βραδιά δείχνει τρομερά ταραγμένος από την περιπέτεια που του συνέβει. Δεν μπορεί να κρύψει τον τρόμο του.

«Γύριζα, όπως κάθε θράδυ, από τη δουλειά μου στη Μερύ, αφηγείται. Είχα προσπεράσει τη Λορμαζόν, όταν ξαφνικά είδα στον ουρανό, σχεδόν από πάνω μου, ένα άστρο, με τόσο παράξενο φωτισμό που μ'έκανε να νιώσω ανησυχία, σχεδόν αγωνία. Συνέχισα το δρόμο μου, παρατηρώντας το. Ξαφνικά, το είδα να κατεβαίνει γρήγορα αλαζόντας χρώμα, από το χρυσοκόκινο που ήταν στην αρχή προς το φωσφορικό γκρι-μπλέ. Ταυτόχρονα μεγάλωσε τόσο πολύ, που τρομοκρατήθηκα.

»Προσγειώθηκε σ'ένα χωράφι κάπου δεκαπέντε μέτρα από το δρόμο, 200 μέτρα από το σημείο που βρισκόμουν. Συνέχισα την πορεία μου. Δέκα δευτερόλεπτα αργότερα έφτασα στο ύψος του. Είδα τότε πώς ήταν ένα μηχανήμα σε σχήμα αύγου, κάπου 5 μέτρα μήκος και 1,5 ύψος. Κανένας θόρυβος. Αλλά φοβήθηκα ακόμα περισσότερο όταν αντιλήφθηκα κοντά σ'αυτό το μηχανήμα δυο σιλουέτες που έμοιαζαν με σακιά από πατάτες, χωρίς συγκεκριμένο περιγραμμά, με ύψος κάπου 80 εκατοστά, που προχωρούσαν προς το δρόμο. Είχα την έντυπωση πώς εκτός από αυτούς τους δυο, υπήρχαν κι άλλοι. Έτσι, πάτησα γκάζι και απομακρύνθηκα. Αλλά, πάρα κάτω σταμάτησα και

κοίταξα πίσω μου. Το μηχανήμα είχε σηκωθεί από το έδαφος. Με ακολουθούσε για μερικά δευτερόλεπτα, πριν στρίψει απότομα και εξαφανιστεί.

ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΠΑΡΑΛΥΣΗ

Στιγμές αγωνίας πέρασε και ο αγροφύλακας της μικρής κοινότητας Ζέλλ, στην έπαρχία Ρουύ-ντέ-Ντόμ. Ο κύριος Μπασελάρ, ένας γεροδεμένος άντρας σαρανταδύο χρόνων, δεν είναι από τους τύπους των ανθρώπων που έντυπωσιάζονται εύκολα. Ωστόσο, δεν μοιάζει να λέει ψέματα, στις 18 Οκτωβρίου, όταν διηγείται στους χωροφύλακες του Ρισεφόρτ-Μοντανιέ, την παράξενη συνάντησή που είχε.

Λίγα λεπτά νωρίτερα είχε φτάσει τρέχοντας σαν παλαβός με το μικρό φορτηγό του, στο χωριουδάκι Κουαί, έξω από το κανονικό του δρομολόγιο. Στους κατοίκους που τον πλησίασαν μ'ένδιαφέρον βλέποντάς τον να κατεβαίνει από το αυτοκίνητο χλωμός, εξηγεί πώς είδε ένα τρομακτικό μηχανήμα κι ένωσε για ένα μικρό διάστημα κάτι σαν παράλυση. Τρέμει και είναι αναστατωμένος.

«Πρέπει να φωνάξουμε του χωροφύλακες», λέει τελικά.

Λίγα χιλιόμετρα παρακάτω βρίσκεται ο σταθμός του Ροσεφόρτ-Μοντανιέ. Μισή ώρα αργότερα φτάνουν οι χωροφύλακες. Και ο Μπασελάρ τους αφηγείται την παράξενη περιπέτειά του:

«Έρχομαι από το Σανά. Φτάνοντας στη διασταύρωση του Σαμπουά, στην έξοδο του χωριού, ένωσα σαν να παραλύω. Ταυτόχρονα, ο κινητήρας του αυτοκινήτου μου άρχισε να χάνει στροφές. Μάταια πάτησα το γκάζι. Η ταχύτητα έπεσε στα 30 χιλιόμετρα την ώρα. Εκείνη τη στιγμή είδα σε ένα κοντινό χωράφι ένα μεγάλο αντικείμενο, σε σχήμα πούρου, με μυτερές άκρες, κάπου 10 μ. μήκος και 2,5 μ. ύψος, με χρώμα καφέ, σαν της σοκολάτας, και τετράγωνα σχέδια που έμοιαζαν να πλαισιώνουν τα δύο άκρα συμμετρικά. Ήταν ακίνητο, σιωπηλό, χωρίς φώς ούτε φινιστρίνια. Στη συνέχεια, δεν ξέρω τι ακριβώς συνέβει. Οδηγούσα σαν ένα αυτόματο, χωρίς να έχω καλά συνείδηση του τι κάνω. Όταν συνήλθα, έφτασα εδώ χωρίς να έχω διαλέξει την πορεία μου, ούτε να ξέρω πώς ακριβώς ήρθα!»

Για να κερδίσουν χρόνο, οι χωροφύλακες δεν συνέταξαν αμέσως

την αναφορά τους με τα λογια του κυρίου Μπασελάρ. Γύρισαν την άλλη μέρα στο σπίτι του, για να καταγράψουν την περιγραφή. Εκείνη τη στιγμή, μαζί με τον αγροφύλακα, που είχε θρεί και πάλι την ψυχραιμία του, πήγαν στο σημείο που τους υπέδειξε. Δεν υπήρχε πλέον τίποτα, κι ούτε κανένα ίχνος στο έδαφος. Ωστόσο, οι χωροφύλακες συνέχισαν την έρευνά τους στα γειτονικά χωριά: πράγματι, βρήκαν μάρτυρες που αναφέραν πώς, γύρω στις 18.0, την ώρα δηλαδή που ανέφερε και ο Μπασελάρ, είδαν ένα μυστηριώδες αντικείμενο να διασχίζει γρήγορα τον ορίζοντα.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑ ΦΛΟΥΡΕ

Από τον περίφημο Οκτώβριο του 1954, η χωροφυλακή συνέχισε να συλλέγει τις μαρτυρίες των ανθρώπων που έτυχε να συναντήσουν ιπτάμενους δόσκους. Μερικές φορές, οι μάρτυρες ήταν χωροφύλακες. Βρισκόμαστε στις αρχές του 1956, στην έπαρχία της Λοζέρ, κοντά στην Μπάρρ-ντέ-Σεβένν:

Δυο χωροφύλακες γυρίζουν από τη νυχτερινή θάρδιά τους. Έρχονται από το Κασανιάκ και σπρώχνουν με το χέρι τα ποδήλατά τους, ανεβαίνοντας ένα μικρό λόφο, πριν την είσοδο του χωριού. Ξαφνικά, αντιλαμβάνονται ένα θόρυβο, που γίνεται οξύτερος σταδιακά «σαν τον κινητήρα ενός φορτηγού αυτοκινήτου». Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα, βλέπουν να προβάλλει από πάνω τους ένα παράξενο μηχανήμα, με διάμετρο περίπου δέκα μέτρα. Διακρίνουν κάποιες τρύπες, απ'όπου θγαίνει ένα χαμηλό κόκκινο φώς. Ταυτόχρονα, ένας ζεστός αέρας, πολύ δυνατός, που τους υποχρεώνει να κολλήσουν, για να προφυλαχτούν, στον τοίχο ενός γειτονικού σπιτιού.

Το μηχανήμα προσγειώνεται λίγο παρακάτω σ'ένα ίσωμα. Μετά, μιά άσπρη σφαίρα θγαίνει από το θόλο του μηχανήματος και κάνει δυο φορές το γύρο του λόφου του Καστελαί, που στα πλευρά του είναι χτισμένο το χωριό Μπάρρ-ντέ-Σεβένν. Στη συνέχεια, η σφαίρα γυρίζει στο μηχανήμα, περνώντας αθόρυβα κάπου 50 μέτρα από τους δυο χωροφύλακες, που εξακολουθούν να ακουμπάνε στον τοίχο. Ένας μάλιστα απ'αυτούς, από ένστικτο αυτοάμυνας, θγάζει το περιστροφή του. Στο μεταξύ, τέσσερα πρόσωπα βγήκαν από το μηχανήμα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

καί στριφογύριζαν ολόγυρα.

Λίγο μετά την επιστροφή της σφαίρας, πού χάθηκε μέσα στο μηχανήμα, τα πρόσωπα επιβιβάστηκαν και πάλι. Σέ μερικά δευτερόλεπτα τὸ μηχανήμα ἀπογειώθηκε μὲ έντονο θουητό, ἀλλά χωρίς λάμψεις ἢ φλόγες.

Ένας ἀπὸ τοὺς δυὸ χωροφύλακες παρατήρησε πὼς τὸ ρολόι του εἶχε χαλάσει. Στὶς μαρτυρίες τῶν δυὸ χωροφυλάκων, προστέθηκαν καὶ οἱ μαρτυρίες ἀρκετῶν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, πού ξύπνησαν ἐκεῖνη τὴν νύχτα «ἐξαιτίας ἐνὸς δυνατοῦ θουητοῦ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους».

Μιά καταπληκτικότερη μαρτυρία ἀκόμα: στὶς 6 Μαΐου τοῦ 1975, ἓνας χωροφύλακας ἀπὸ τὸ τμήμα μηχανοκινήτων τοῦ Ρεθινύ, (ἐπαρχία Μαΐζ), ὁ Μισέλ Φλουρέ, κατάφερε νὰ φωτογραφίσει δυὸ ἱπτάμενους δίσκους, σὲ χαμηλὸ ὕψος.

Ὁ Μισέλ Φλουρέ εἶναι ὁ φωτογράφος τῆς μονάδας του. Έχει πάθος μὲ τὴ φωτογραφία, καὶ συχνά, ἀφοῦ τελειώσει τὴν ὑπηρεσία του, τριγυρίζει στὴν ἐξοχή μὲ τὴ μηχανή του, ἀναζητῶντας παράξενα θέματα.

Μὲ τὴν παρουσία τῶν ἀξιωματικῶν του, ἀφηγεῖται:

«Χτὲς τὸ θράδυ, κατὰ τὶς 21.30, πήγα μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου στὴ μικρὴ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, στὸ Διαμέρισμα 103. Συνέχισα μὲ τὰ πόδια μέχρι τὴν ἐξοδο τοῦ δάσους. Καί, ξαφνικά, στὰ δεξιά μου εἶδα μιά λάμψη, σὲ χαμηλὸ ὕψος, σὲ μιάν ἀπόσταση πού δὲν μπόρεσα νὰ ἐκτιμήσω μὲ ἀκρίβεια, ἐπειδὴ δὲν εἶχα συγκριτικό σημεῖο ἐξαιτίας τῆς νύχτας. Ἀπὸ φωτογραφικὸ ένστικτο, ἐστρεψα τὴ μηχανή μου καὶ τὴ φωτογράφισα. Προχώρησα στὴν ἐπόμενη θέση τὸ φῖλμ, συνεχίζοντας νὰ παρατηρῶ τὴ λάμψη. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς διέκρινα δυὸ πράγματα πιὸ συγκεκριμένα καὶ ὕλικά.

»Σκόπευα τὴ λάμψη γιὰ μιά δεύτερη φωτογραφία, ρυθμίζοντας τὴν ταχύτητα σὲ ἓνα ἢ δυὸ δευτερόλεπτα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή, ἡ λάμψη ἔκανε μιά κίνηση σάν νὰ ζυγίστηκε. Στὴ συνέχεια, μειώθηκε κι ἄρχισε νὰ ἀνεβαίνει. Διέκρινα καθαρά ἀνάμεσα στὰ σύνεφα δυὸ UFO, πού σηκώθηκαν μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα καὶ χάθηκαν μέσα στὴ νύχτα σὲ δυὸ ἢ τρία δευτερόλεπτα. Μπορῶ νὰ πῶ πὼς "ἐσθησαν"».

Μετά τὴν ἀνάκριση, οἱ δυὸ φωτογραφίες τοῦ Μισέλ Φλουρέ μπη-

Ερ.Ε.Ν.Ζω

καν στὸ «φάκελο UFO» τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1974, ἓνας ἄλλος χωροφύλακας, τῆς ἰδίας μονάδας, εἶχε κάνει παρόμοια παρατήρηση, στὸ ἴδιο περίπου σημεῖο. Δὲν εἶχε μιλήσει σὲ κανέναν, γιὰτί πίστευε πὼς, παρ'ὄλο τὸ κύρος τῆς στολῆς του, δὲν θὰ τὸν ἐπαιρναν στὰ σοβαρά. Μόνο ὅταν εἶδε τὶς φωτογραφίες τοῦ Μισέλ Φλουρέ, ἀποφάσισε νὰ μιλήσει.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Οἱ φωτογραφίες τοῦ Μισέλ Φλουρέ εἶναι ἴσως οἱ μόνες πού διαθέτουν τὸ στοιχεῖο τῆς ἀναμφισβήτητης αὐθεντικότητος. Ἀποτελοῦν τὸ συνταρακτικὸ τεκμήριο τοῦ «φακέλου UFO» τῆς Ἑθνικῆς Χωροφυλακῆς. Οἱ τοπικοὶ φάκελοι μὲ τὴν ἰδια ὀνομασία θὰ ἦταν πολὺ περισσότεροι, ἀν, ἀνάμεσα στὰ 1954 καὶ 1974, οἱ ἀναφορές γιὰ τὴν ἐρευνα εἶχαν μεταδοθεῖ συστηματικὰ στὴ Γενικὴ Διεύθυνση τῆς Χωροφυλακῆς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν εἰκοσι αὐτῶν χρόνων, ἀναφέρθηκαν στὴ Γενικὴ Διεύθυνση μόνο ἑκατὸ περιπτώσεις, μὲ μέσο ρυθμὸ πέντε ἢ ἑξὶ τὸ χρόνο.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἰδίας περιόδου, οἱ περισσότερες ἐρευνες τοποθετήθηκαν στὰ ἀρχεῖα, χωρίς νὰ δοθεῖ καμία συνέχεια. Ἐτσι, εἶναι ἀδύνατο νὰ διαπιστωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν περιστατικῶν, ἀκόμα καὶ κατὰ προσέγγιση. Γιατί, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ὅπως τὸ θέμα τῶν UFO ἀρχίζει νὰ συγκινεῖ τὸ κοινὸ, πληθαίνουν οἱ μάρτυρες πού αὐθόρμητα ἐτρεχαν νὰ ἀναφέρουν στὴ χωροφυλακὴ, τὶς παρατηρήσεις τους. Κι αὐτὸ συνέβαινε ἐπειδὴ, ἀκόμα κι ἂν πρόκειται γιὰ παρατηρήσεις πού ἐγίναν στὸν οὐρανὸ, καὶ πού σὲ καμία περίπτωση δὲν μποροῦν νὰ ἀποδειχτοῦν, οἱ σταθμοὶ τῆς χωροφυλακῆς συντάσσουν ἀναφορές, ἐφόσον, ὅπως ὑπογραμμίζει καὶ ὁ λοχαγὸς Κερβαντάλ: «Ένας χωροφύλακας δὲν μπορεῖ νὰ ἀδρανήσει ὅταν ἓνας αὐτοκίνητιστῆς, ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος μάρτυρας, χτυπάει τὴν πόρτα τοῦ τμήματος, γιὰ νὰ τοῦ ἀναφέρει ἓνα μηχανήμα σὲ σχῆμα δίσκου ἢ μπάλας τοῦ ράγκμπυ, πού δὲν κάνει θόρυβο καὶ πετᾷ στὸν οὐρανὸ...»

Τὸ πλῆθος τῶν μαρτυριῶν, ὁδηγῆσε τὸν λοχαγὸ Κερβαντάλ (πού στὸ μεταξύ ἔχει προαχθεῖ σὲ ταγματάρχην), νὰ εἰδικευτεῖ ἐδῶ καὶ με-

Ερ.Ε.Ν.Ζω

ρικὰ χρόνια στὸ πρόβλημα τῶν UFO καὶ νὰ δημοσιέψει στὴν ἐπίσημη Ἐπιθεώρηση τῆς Ἑθνικῆς Χωροφυλακῆς, τὸ Μαῖο τοῦ 1971, μιά μελέτη, πού εἶχε μεγάλο ἀντίκτυπο τόσο στὴ Γαλλία ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Σάν συμπλήρωμα τῆς μελέτης, πρόσθεσε ἓνα ἐρωτηματολόγιο, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν οἱ τοπικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὴ στιγμή πού θὰ ὑποχρεώνονταν νὰ κάνουν ἀνακρίσεις γιὰ τέτοιου εἶδους φαινόμενα. Ἦταν ἡ πρώτη προσπάθεια τυποποίησης τῶν ἐρευνῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Μὲ ἀρχὴ τὸ 1971, μιά μεγάλη στρόφη διαπιστώθηκε στὴν ὅλη ὑπόθεση, ἐπίσημα πλεόν τὸ 1974. Ἀντιμετωπίζοντας τὸ πλῆθος τῶν παρατηρήσεων, πού πραγματοποιήθηκαν τὸ φθινόπωρο τοῦ 1973, ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Χωροφυλακῆς ἀποφάσισε νὰ συγκεντρώσει ὅλες τὶς σχετικὲς ἀναφορές. Ὅλα τὰ τμήματα τῆς χώρας ἔλαβαν μιά σχετικὴ διαταγή. Στὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης, ἐφτασε ἀμέσως ἓνας ἐντυπωσιακὸς ὀγκος ἀναφορῶν. Ἡ εὐθύνη τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ὕλικου ἀνατέθηκε στὸ συνταγματάρχην Κοσερώ, ἓναν ἄλλο «εἰδικὸ» στὰ θέματα UFO. Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἔχει σάν ἀποστολὴ νὰ ἐνθαρρύνει καὶ νὰ συντονίζει τὶς ἐρευνες.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

«Τὸ 1972», ἀφηγεῖται, «εἶχαμε 8 ἀναφορές κι ἄλλες 8 τὸ 1973. Μετὰ τὶς σχετικὲς διαταγὲς σὲ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, οἱ ἀναφορές τὸ 1974 ἐγίναν 227. Τὸ 1975, ὁ ἀριθμὸς ἐπέσε στὶς 152, τὸ 1976 στὶς 131, καὶ τὸ 1977 ἀνέβηκε πάλι στὶς 154. Κατὰ συνέπεια, παρατηροῦμε μιά σχετικὴ σταθερότητα στὸν ἀριθμὸ τῶν μαρτυριῶν. Οἱ στατιστικὲς τοῦ 1978, θὰ φτάσουν κατὰ τὰ φαινόμενα στὸ ἴδιο ἐπίπεδο. Συνολικά, ἔχουμε στὴ διάθεσή μας 710 ἐπίσημες ἀναφορές, μαζί μὲ τὴ σχετικὴ ἐρευνα-ἀνάκριση, πού πραγματοποιήθηκε κάθε φορὰ πού τὸ ἐπέτρεπαν οἱ συνθήκες. Ἀπὸ αὐτὲς: 70 ἀφοροῦν προσγειώσεις, ὅπου 20 μὲ ἐμφανὴ ἰχνη καὶ 11 μὲ ἐμφάνιση ἀνθρωποειδῶν, ἐνῶ ἀπὸ αὐτὲς οἱ 7 συνέβησαν τὸ 1954.

»Δὲν προσπαθοῦμε νὰ μελετήσουμε τὶς ἀναφορές αὐτὲς ἐπιστημονικά. Δὲν εἶμαστε εἰδικοί. Γιὰ κάθε περίπτωση δίνουμε ἓνα ἀντίγραφο στὶς δικαστικὲς ἀρχές, ἓνα στὴ νομαρχία καὶ ἓνα στὴν ἀεροπορικὴ διοίκηση. Τὸ 1975, μὲ δικὴ μας πρωτοβουλία, ἀρχίσαμε νὰ στέλ-

συν. στή σελ. 47

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΝΑΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Μετά την περιβόητη εκείνη συζήτηση της έκπομπης «Μιά ταϊνία μιά συζήτηση», με την οποία ασχοληθήκαμε πριν από δυο τεύχη, η τηλεόραση μου δίνει ξανά την ευκαιρία να ασχοληθώ μαζί της. Αυτή τη φορά ήταν μιά αξιόπαινη προσπάθεια απαλειψέως των κακών εντυπώσεων που μάς είχε προκαλέσει, και έπειδή μου άρεσει η φιλοσοφία της παροιμίας «τά σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη», θα την επικροτήσω, αν και ίσως θα 'πρεπε να κρατούσα και μιά πρεζίτσα «πιπέρι» για πολύ λίγες ωστόσο περιπτώσεις.

Η έκπομπή αυτή είχε προγραμματιστεί για την 9η Απριλίου αλλά αντί για τα μυστηριώδη ουράνια φαινόμενα είδαμε τότε τα γνωστά Άγγελουδια του Τσάρλυ. Μετατοπίστηκε λοιπόν για τις 17 Απριλίου, αλλά τότε και πάλι το κανάλι παραχωρήθηκε, στον ύφυπουργό δημοσίων έργων αυτή τη φορά προκειμένου να ενημερωθούμε για το φλέγον θέμα του ρυθμιστικού σχεδίου. Έτσι τελικά «αναστάσαμε» στις 24 Απριλίου και μάλιστα με μιάν αναπάντεχη «μαγειρίτσα από ψεων» γύρω από τα UFO. Σκοπεύω λοιπόν τώρα να σάς σερβίρω μερίκες «κουταλιές» της.

— Άλλαν Χάυνεκ (άστρονόμος-έρευνητής των UFO): «Τα UFO πρέπει να εξετάζονται σοβαρά».

— Τέρενς Κουίκ: «Τα UFO έχουν μπει πιά για τα καλά στη ζωή μας... είναι πιά περασμένα στη συνειδησή μας».

— Σιμόπουλος (άστροφυσικός): «Δέν μπορούμε να πούμε ότι όλοι όσοι έχουν δει UFO είναι τρελοί... ίσως όμως να μὴν ξέρουν τί βλέπουν».

— Άνταπόκριση απ' το Λονδίνο: «Στή Βουλή των Λόρδων έγινε ζη-

τηση για τα UFO.....Έγινε εισήγηση να συσταθεί ειδική επιτροπή για τη μελέτη των UFO.....»

— Σιμόπουλος: «Οι περισσότερες φωτογραφίες UFO είναι κατασκευάσματα φωτογράφων..... άλλες πάλι έχουν τραθηχτεί από άτομα που δέν ήξεραν ότι έβλεπαν μετεωρολογικά φαινόμενα..... Τά μετεωρολογικά φαινόμενα μπορεί να ξεγελάσουν ακόμα και πεπειραμένους πιλότους και ραντάρ».

— Γκόρντον Κρέιτον: (πρώην διπλωμάτης και σήμερα έρευνητής των UFO και μέλος της Βρετανικής Γεωγραφικής Εταιρείας): «Τά UFO είναι αληθινά.... Είδα κι εγώ τό καλοκαίρι του 1941 ένα μεγάλο λευκό δίσκο που πετούσε με μεγάλη ταχύτητα και έντελώς άθόρυβα..... Από τό τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου έχουν έπισημανθεί 5.000 περιπτώσεις προσγειώσεων UFO.... Οι κυβερνήσεις των περισσότερων κρατών τά γνωρίζουν όλα αυτά αλλά έπίσημα τά άρνούνται για να μὴν πανικοβάλουν τόν κόσμο..... Η γαλλική κυβέρνηση όμως παραδέχεται την ύπαρξη των UFO γι' αυτό και συγκρότησε κέντρο έρευνών στην Τουλούζ».

— Νησιώτης (καθηγητής φιλοσοφίας θρησκείων), άπαντώντας στην έρώτηση: αν κάποιος ιερωμένος έλεγε ότι είδε ένα UFO θά τόν πιστεύατε; «Γιατί να κάνω διάκριση μεταξύ ιερωμένου και μὴ. Δέν θά έφήρμοζα διαφορετικά κριτήρια..... Αν κάποιος ιερέας έχει δει ένα UFO αυτό άσφαλώς είναι ένα τεκμήριο».

— Κώστας Ντρέκης (ιερέας): «Ηταν Δεκέμβριος ή Γενάρης του 1956. Ένώ ήμασταν μέσα κι έτοιμαζόμασταν να ύπνώσομεν άκούσαμε μιά μηχανή να δουλεύει όπως ή μηχανή του καΐκιού που πάει για ψάρεμα. Δέν δώσαμε σημασία.....

Ύστερα άκούσαμε έναν τόσο μεγάλο κρότο.....πού φοβηθήκαμε και βγήκαμε όλοι έξω να δούμε τί συνέβαινε..... αλλά δέν είδαμε άπολύτως τίποτε..... Ύστερα από 2-3 ήμέρες.....είδα τά κεραμίδια στη στέγη άνακατεμένα.....μερικά κομένα σαν από μαχαίρι.....είναι άδύνατο να συνεκρούσθαι τό μηχανήμα πάνω στη στέγη της άποθήκης.. άσφαλώς ήταν μηχανή που δέν φτιάχτηκε από ανθρώπινα χέρια».

— Μιχ. Παπαγιάννης (τακτικός καθηγητής Πανεπιστημίου της Βοστώνης): «Δέν έχω ακόμα πειστεί ότι τά UFO είναι έξωγήνης προέλευσης».

— Άνταπόκριση από την Ιταλία: «Τό χρόνο που πέρασε, τά UFO άναστάτωσαν την Ιταλία. Θα 'λεγε κανείς ότι ή Ιταλία έγινε τό κέντρο διέλευσης των ιπτάμενων δίσκων από τη Γή. Οι άνθρωποι που ύποστηρίζουν ότι είδαν αυτά τά ιπτάμενα άντικείμενα είναι τόσο πολλοί ώστε νιώθει κανείς άμηχανία να παραδεχτεί ότι δέν είδε ούτε ένα... Στην Ιταλία, προς στιγμή τό έπίσημο κράτος άρνείται να πάρει θέση».

— Σιμόπουλος: «Δέν είμαστε τά μόνα λογικά όντα στο Σύμπαν. Αυτό πιστεύει τό 99% των έπιστημόνων σήμερα..... Τό ότι υπάρχουν έξωγήνιοι πολιτισμοί.....δέν σημαίνει ότι σώνει και καλά μάς έχουν έπισκεφτεί ή μάς έπισκέπτονται».

— Στόγιανος (καθηγητής Θεολογίας Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης): «Τό πρόβλημα των UFO δέν είναι θεολογικό· είναι τόσο θεολογικό όσο και ή ανακάλυψη της Άμερικής..... Τά UFO είναι ίσως μιά καινούργια ιδέα, ένα καινούργιο όραμα!..... Όσο ό άνθρωπος άπογοητεύεται από τη Γή τόσο στρέφεται προς τό Σύμπαν. Είναι ίσως μιά φυγή του ανθρώπου.....»

UFO

«Ήταν
φωτεινό
και μεγάλο
σαν δωμάτιο.
Τὸ εἶδα
στὰ 100
μέτρα...»

Ίπτάμενοι δίσκοι πάνω ἀπὸ τὴν Πάφο

Νίκος Χρ. ὁ Μιλενίς

Ἐτοί εἶδε καὶ σχεδίασε ὁ γεωργὸς Νίκος Χατζημιτοῦς τὸ UFO. Εἶχε σχῆμα στρουγγυλὸ πρὸς τὸ ὠοειδὲς καὶ φαινόταν ὡς νὰ χωρίζεταν στὴ μέση μὲ μιὰ μαύρη ζώνη. Τὸ χρῶμα τοῦ ἦταν πορτοκαλὶ πολὺ φωτεινὸ στὸ πάνω μέρος καὶ λιγότερο φωτεινὸ ἀλλὰ πρὶν κόκκινο στὸ κάτω. Τὰ πέντε «πόδια» δὲν ἦταν φωτεινὰ ἀλλ' οἱ ἄκρες τοὺς ἦταν πολὺ φωτεινὲς σὲ χρῶμα κόκκινο. Εἶχαν μῆκος ἑξὶ πόδια. Ἦταν μεγάλον ὡς δωμάτιο σπιτιοῦ καὶ στὸ πάνω μέρος εἶχε κάτι ὡς τὸν πυργίσκο. Κάτω ἀπὸ τὸ σχέδιον ὁ Χατζημιτοῦς βάζει τὴν ὑπογραφή του.

Παράλληλα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ γιὰ τὰ UFO ἔχει αὐξηθεῖ καὶ ὁ σκεπτικισμὸς καὶ ἡ ἐπιφυλακτικότητα μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετώπιζαν μέχρι πρόσφατα τέτοια φαινόμενα παραχώρησαν τὴ θέση τους στὸν προβληματισμό.

Σ' αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ συνέβαλαν καὶ οἱ λεπτομερεῖς ἀποκαλύψεις τῶν «Εἰκόνων» ποὺ σὲ προηγούμενα τεύχη ἀσχολήθηκαν ἐκτεταμένα μὲ ἀναφορὲς γιὰ ἐμφανίσεις UFO στὴν Πάφο ἀλλὰ καὶ σ' ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Κύπρου. Σοβαροί, εὐυπόληπτοι καὶ μορφωμένοι πολῖτες μὲ συνεντεύξεις τους πρὸς τὸ περιοδικὸ ἀφηγήθηκαν τίς προσωπικὲς παρατηρήσεις καὶ ἐμπειρίες τους ἐνῶ ἐπιστήμονες ἔδωσαν ἐπιστημονικὲς ἐξηγήσεις γιὰ διαφορὲς πτυχὲς τῶν φαινομένων ποὺ παρατηρήθηκαν. Τόσο ἐπηρέασαν τὸ κοινὸ οἱ ἀποκαλύψεις ποὺ Λευκω-

σιάτες, Σκαλιώτες καὶ Λεμεσianoὶ μερικοὶ ἐφοδιασμένοι μὲ φωτογραφικὲς μηχανές, ἐτοιμοὶ νὰ φωτογραφίσουν UFO — συρρέουν στὴν Πάφο.

Κι ἐνῶ ὁ λαὸς προβληματίζεται ἀκόμα γιὰ τίς πρώτες παρατηρήσεις UFO στὴν Κύπρο καὶ νέες ἐμφανίσεις ἀπὸ πολῖτες καὶ ἐθνοφρουροὺς ἔχουν ἀναφερθεῖ. Πέντε τέτοιες νέες παρατηρήσεις δημοσιεύουμε στίς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν. Ἐμφαση δίνουμε στὴν περιπτώση τοῦ Νίκου Χατζημιτοῦ ποὺ γιὰ δέκα λεπτά ἐβλεπε ἓνα UFO πάνω ἀπὸ δέντρο τοῦ χωραφιοῦ του ἀπὸ ἀπόσταση 100 μέτρων καὶ περιγράφει μὲ λεπτομέρειες τὴν ἐμπειρία του.

«Ἔσκαθα τὰ χωράφια μου μὲ τὸ τρακτέρ. Ἡ ὥρα ἦταν περίπου 3 τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης, 21 Νοεμβρίου 1978. Ξαφνικὰ μπροστὰ μου καὶ σὲ

ἀπόσταση 100 μέτρων εἶδα ἓνα μεγάλο ὡς δωμάτιο σπιτιοῦ ἀντικείμενο νὰ βρίσκεται ἀκίνητο σὲ ὕψος 20-30 πόδια πάνω ἀπὸ μιὰ μουριά κάτω ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχα φυτέψει φασόλια. Τὸ ἀντικείμενο εἶχε περίπου σχῆμα στρουγγυλὸ — πρὸς τὸ ὠοειδὲς — καὶ στὸ κάτω μέρος τοῦ κρέμονταν πέντε κόκκινα φωτᾶκια ποὺ δὲν ἀγγίζαν πουθενά...»

Τὴν περιγραφή δίνει ὁ Νίκος Χριστοδούλου Χατζημιτοῦς, γεωργὸς 39 χρόνων, κάτοικος Γεροσκήπου (ὁδὸς Ὑψηλάντη 1), νυμφευμένος καὶ πατέρας τριῶν ἀγοριῶν — τοῦ Χριστοδούλου 9 χρόνων, τοῦ Γιώργου 8 καὶ τοῦ Μάριου 5. Ὁ Χατζημιτοῦς εἶναι ἀκόμα ἓνας αὐτόπτης μάρτυρας UFO στὴν ἐπαρχία τῆς Πάφου. Τὸν συναντήσαμε στὸ σπίτι του. Καθισμένος στὴν ἡλιόλουστη βεράντα τοῦ σπιτιοῦ του καὶ περιτριγυρισμένος ἀπὸ τὴ σύζυγό του

Ο Νίκος Χριστοδούλου Χατζημιτοής περιτριγυρισμένος από τη σύζυγό του Αντρούλα και τα παιδιά του Χριστόδουλο, Γιώργο και Μάριο σχεδιάζει το UFO που είδε στις 3 το πρωί της 21ης Νοεμβρίου ενώ με το τρακτέρ του όργωνε το κτήμα του στην περιοχή «Γεροκλήπιας» της Γεροσκήπου, κοντά στη θάλασσα, κάτω από το αεροδρόμιο. Ούτε είχε διαβάσει ούτε είχε ακούσει ποτέ για UFO, όπως λέει. «Αν ξανάρθει και με καλέσουν οι εξωγήινοι θα πάω μαζί τους αλλά θα επιστρέψω και θα ορκιστώ τι είδα» προσθέτει...

Αντρούλα και τα τρία παιδιά του ό γεροδεμένος γεωργός απόφοιτος της Γ' τάξης του Κολλεγίου Πάφου που ποτέ δεν είχε διαβάσει ούτε ακούσει για Άγνωστης Ταυτότητας Ίπτάμενα Αντικείμενα, συνεχίζει την αφήγηση:

«.....Έμεινα ακίνητος πάνω στο τρακτέρ μου και με σιγανές κινήσεις έσθθησα τη μηχανή για ν'ακούσω τί θόρυβο έκανε. Δεν έβγαζε όμως κανένα ήχο. Ήταν πολύ φωτεινό, ιδίως από τη μέση και πάνω που είχε χρώμα περίπου σαν τα πορτοκάλια. Από τη μέση και κάτω ήταν λιγότερο φωτεινό και το χρώμα του φαινόταν μάλλον πιο κόκκινο. Πέντε «πόδια» όχι φωτεινά κρεμόντουσαν απ'αυτό το φωτεινό πράγμα που είχαν μήκος περίπου 6 πόδια το καθένα. Οι άκρες των «ποδιών» ήταν κόκκινες και πολύ φωτεινές. Στο πάνω μέρος είχε κά-

τι σαν πυργίσκο.

»Όταν έσθθησα τη μηχανή του τρακτέρ κατέβηκα κάτω σιγά σιγά και δεν ξέρω για ποιο λόγο, άρχισα να προχωρώ προς το άγνωστο αντικείμενο. Για μία στιγμή νόμισα ότι μπορεί να ήταν αεροπλάνο ή ελικόπτερο που κάτι είχε πάθει κι έπεσε. Έπειδή όμως δεν άκουγα απολύτως κανένα θόρυβο σκέφτηκα ότι θα ήταν τίποτε άλλο, φοβήθηκα και φρόντισα να κρυφτώ. Ύστερα από δέκα λεπτά περίπου το φωτεινό αντικείμενο άρχισε ν'απομακρύνεται ανατολικά προς την Αχέλεια, χωρίς να κάνει καθόλου θόρυβο ή οτιδήποτε άλλο. Όταν έφτασε σε απόσταση 500 περίπου μέτρων από το σημείο όπου βρισκόταν ακίνητο έσθθησαν όλα του τα φώτα και χάθηκε τελείως από τα μάτια μου.

«ΟΙ ΚΟΡΥΦΕΣ ΤΗΣ ΜΟΥΡΙΑΣ

ΔΕΝ ΚΑΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ UFO»

»Μετά απ'αυτό ανέβηκα και πάλι στο τρακτέρ μου και συνέχισα να όργωνω το κτήμα μου. Όταν ξημέρωσε για καλά και ήρθε το φώς της μέρας πήγα στη μουριά, πάνω από την όποια είχε μείνει ακίνητο το φωτεινό αντικείμενο για να δώ μήπως είχε αφήσει ίχνη.

»Όμως δεν φαινόταν τίποτε. Ήταν όλα φυσιολογικά όπως πάντα. Οι κορυφές της μούρας ως ήταν βέβαια καμένες αλλά κι προηγουμένως ήταν έτσι, από τη αλμύρα της θάλασσας».

Το κτήμα του Χατζημιτοή βρίσκεται κάτω από το αεροδρόμιο της Γεροσκήπου, στην περιοχή «Γεροκλήπια» προς τη θάλασσα. Εκεί ή στα χωράφια της αδελφής του που βρίσκονται λίγο πιο πέρα, εργάζεται όλη μέρα ο Χατζημιτοής, ένας

σοβαρός και προσγειωμένος οικογενειάρχης πού εκτιμάται από τους συγχωριανούς του. Τόν ρωτάμαι:

— Έχεις διαβάσει ή ακούσει ποτέ σου γιά τέτοια πράγματα;

— Ούτε διάβασα ούτε άκουσα ιστορίες από άλλους. Τό άπόγευμα τής ίδιας μέρας πού τό είδα τό είπα σέ φίλους μου στό καφενείο και σιγά σιγά μαθεύτηκε σ' όλο τό χωριό. Όταν διηγήθηκα ξανά, ήν ιστορία στό καφενείο είχαν μαζευτεί γύρω μου καμιά πεννταριά και άκουγαν. Κάποιοι συγχωριανοί μου μου είπαν πώς και άλλοι στην Κάτω Πάφο κοντά στά ξενοδοχεία, είδαν τέτοια πράγματα. Ο κ. Τσαδιώτης, άξιωματικός, υπεύθυνος τού Τμήματος Άνίχνευσης Έγκλημάτων τής πόλης και έπαρχίας Πάφου έστειλε ένα λοχία έδώ στό σπίτι μου και μου πήρε κατάθεση.

— Θα ξαναπάς νύχτα στό κτήμα σου;

Στό σημείο αυτό έπεμβαίνει ή σύζυγός του:

— Όχι δέν τό ξαναφήνω νά πάει στό κτήμα. Θα πηγαίνει μέ τό φώς τής ημέρας. Δέν ξέρουμε τι είναι αυτά τά πράγματα. Μπορεί νά μου πάρουνε τό Νίκο μου.....

Ρωτάμε τόν Χατζημιτσή:

— Άν τό ξαναδείς θα τό πλησιάσεις; Άν άνοιξει καμιά πόρτα και σέ φωνάξουν νά μπεις τι θα κάνεις; Τά τρία παιδιά του τόν κοιτούν άπορημένα. Κι αυτός κοιτάζοντας τή σύζυγό του λέει:

— Θα πάω. Θα πάω μαζί τους κι όταν γυρίσω θα σάν πώ τι είδα....

Άλλά ή σύζυγός του, τόν πιάνει από τούς ώμους και γυρνώντας μάς λέει:

— Τό Νίκο μου τόν θέλω. Άφήστε τον νά λέει. Δέν θα τόν ξαναφήσω νά κάνει τή νύχτα ζευγάρι....

Στό μεταξύ ό Χατζημιτσης έχει τελειώσει τό σκίτσο τού άγνωστου άντικειμένου πού τού ζητήσαμε νά μάς σχεδιάσει.

— Νά πάρτε το, λέει. Έτσι ήταν. Τό θυμάμαι καλά. Όσο νά σκέφτομαι και βλέπω αυτό πού σχεδίασα νομίζω ότι τό βλέπω και τώρα μπροστά μου.....

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ UFO ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΥΛΛΗΡΙΑΣ

Έδώ τελειώνει ή συνέντευξη μέ τόν Χατζημιτσή, τόν πρώτο Κύπριο πού είδε από τόσο κοντά, τόσο χαμηλά και καθαρά και γιά τόση ώρα — 10 λεπτά — ένα UFO στούς κυπριακούς ούρανοίς. Άλλά δέν κλείνει τό θέμα. Όχι μόνο γιατί

τόσο αυτή όσο και άλλες έμφάνισεις UFO εξακολουθούν νά παραμένουν «άνεξιχνίαστα μυστήρια» αλλά και γιατί συνεχώς νέα πρόσωπα άναφέρουν νέες έμφάνισεις. Κι αυτές στην Πάφο.

Ήδη ή Αστυνομία Πάφου — και συγκεκριμένα τό Τμήμα Άνίχνευσεων Έγκλημάτων — έχει πάρει 10 περίπου καταθέσεις από αυτόπτες μάρτυρες οι όποιοι ισχυρίζονται ότι είδαν UFO. Οι καταθέσεις έχουν μπει στό «ΦΑΚΕΛΟ UFO» πού φαίνεται ότι δέν θα σταματήσει νά διογκώνεται.

Τό Τμήμα Άνίχνευσης Έγκλημάτων πόλης και έπαρχίας Πάφου από τήν πρώτη μέρα τής έμφάνισης UFO άρχισε διακριτικές και χωρίς τυμπανοκρουσίες έρευνες μέ στόχο τή συλλογή άφηγήσεων από αυτόπτες μάρτυρες και τή λήψη καταθέσεων στις πιό σοβαρές περιπτώσεις. Τήν πρώτη θέση στό «ΦΑΚΕΛΟ UFO» κατέχει ή κατάθεση μέ δυό φωτογραφίες τού φωτογράφου Γεώργιου Γέρου, από τήν Πάφο. Κι άκολουθούν οι άλλες.

Μεταξύ των κατοίκων τής Πάφου πού άναφεραν έμφάνισεις UFO περιλαμβάνονται ό γιατρός Γιαννάκης Ταλιώτης γυναικολόγος, ένας έθνοφρουρός και.....μιά όλόκληρη γειτονιά.

Ο γιατρός Ταλιώτης τό είδε στις 17 Νοεμβρίου, τήν ίδια ώρα πού τό είδε ό λογιστής τού ξενοδοχείου «Θεοφανώ» Γεώργιος Γεωργίου — γιά τήν περίπτωση τού όποιου γράψαμε σέ παλιότερο τεύχος των «Εικώνων».

Η ώρα θα ήταν 2-2.15 τό πρωί. Ο γιατρός εκείνη τήν ώρα επέστρεφε από μία γέννα. Ένώ γύριζε μέ τό αυτοκίνητο στό σπίτι του πρόσεξε στόν όρίζοντα, μεταξύ τού Κάστρου και τού ξενοδοχείου «Πάφος Μπήτης Ότέλ» ένα άντικείμενο ωοειδούς σχήματος. Τό μέγεθός του ήταν όπως ό τροχός αυτοκινήτου και τό φώς του πρασινοκίτρινο, πολύ λαμπερό. Τό κίτρινο ήταν περισσότερο από τό πράσινο. Τό άντικείμενο δέν έβγαζε ήχο και έκινείτο άργά πάνω από τή θάλασσα σέ άπόσταση 1 1/2 μίλι από τό σημείο πού τό έβλεπε. Σιγά σιγά μίκρανε μέχρι πού έσβησε.

Έκείνο τό βράδυ ό ούρανός ήταν καθαρός και υπήρχε φεγγάρι. Στην άρχή ό γιατρός νόμισε ότι τό άντικείμενο ήταν μετεωρίτης άλλ' άμέσως άντιλήφθηκε ότι ήταν σταθερό. Πάντως ούτε κι άργότερα τού έδωσε σημασία διότι υπέθεσε ότι μπορεί νά ήταν δορυφόρος πού έκινείτο σέ προκαθορισμένη τροχιά. Συνολικά τό έβλεπε γιά 2-3 λεπτά.

Ο έθνοφρουρός πού είδε UFO, σέ άλλη περίπτωση είναι ό Μιχαήλ Σάββα, από τή Πέγεια Πάφου. Είναι άπόφοιτος Γυμνασίου, ήλικίας 20 χρόνων. Όπως άνέφερε στην Κυπριακή Έπιτροπή Έναέριων Φαινομένων (CICAP) είδε ένα UFO στις 11 - 11.15 τό βράδυ τής 19ης Νοεμβρίου στόν ούρανό τού Πύργου Τυλληρίας. Ήταν στρογγυλό πορτοκαλοκίτρινο άλλ' άλλαζε χρώματα και δέν έβγαζε ήχο. Έκινείτο πολύ άργά και φαινόταν γιά 3-4 λεπτά. Έκείνο τό βράδυ ό ούρανός ήταν καθαρός και φεγγάρι δέν υπήρχε.

Ο έθνοφρουρός δέν είδε τυχαία τό άντικείμενο. Κοιτούσε σκόπιμα πρós τόν ούρανό διότι οι άλλοι συνάδελφοί του έλεγαν ότι έβλεπαν UFO κάθε βράδυ μετά τίς 10. Μαζί του ήταν κι ό Σταύρος Χριστοδούλου από τά Πηγαίνα Τηλλυρίας.

Άξιζει νά σημειωθεί ότι αρκετοί έθνοφρουροί πού υπηρετούν στην περιοχή Πύργου-Κακκίνων ισχυρίζονται ότι τόν τελευταίο καιρό βλέπουν σχεδόν κάθε βράδυ UFO.

UFO ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΩΝ

Μιά άλλη περίπτωση έμφάνισης UFO, προφανώς σέ πολύ χαμηλό ύψος, μέ θεατές..... όλόκληρη γειτονιά τής Πάφου άναφέρθηκε στη CICAP.

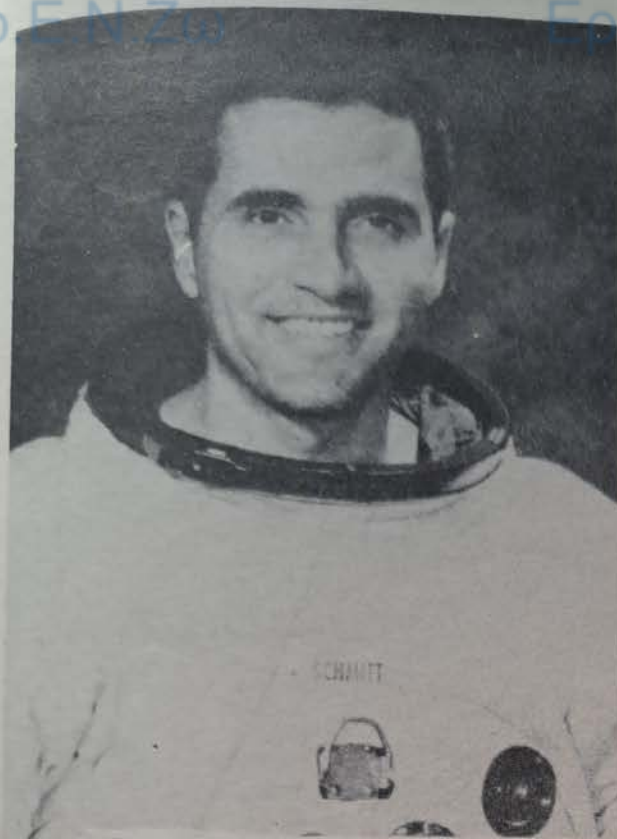
Τό UFO έμφανίστηκε στις 7-7.30 τό βράδυ τής 27ης Νοεμβρίου στόν ούρανό μεταξύ τής έκκλησίας τού Άγίου Παύλου και τού Β' Γυμνασίου.

Φαίνεται ότι πετούσε μέ ιλιγγιώδη ταχύτητα και πολύ χαμηλά ώστε γιά ελάχιστα δευτερόλεπτα φάνηκε σάν λάμψη και δέν μπόρεσαν νά προσδιορίσουν τό χρώμα.

Όσοι κάτοικοι τής περιοχής ήταν στό σπίτι τους βγήκαν άμέσως στις αϋλές και στό μπαλκόνια τους γιά νά δούν περί τίνος πρόκειται. Άλλά τό μόνο πού είδαν ήταν ένα φωτεινό άντικείμενο πού κατευθυνόταν από δυτικά πρós ανατολικά μέ ιλιγγιώδη ταχύτητα και μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα επέστρεψε πίσω και χάθηκε πρós τή θάλασσα. Μεταξύ των αυτόπτων μαρτύρων είναι και μία καθηγήτρια πού δέν θέλει νά άποκαλυφτεί τό όνομά της.

Οι πιό πάνω Κύπριοι πού ισχυρίζονται ότι είδαν UFO στούς κυπριακούς ούρανοίς — και συγκεκριμένα στην Πάφο. Υπάρχουν όμως και Κύπριοι πού έχουν τέτοιες έμπειρίες — έμμεσες πάντως — εκτός Κύπρου. Μιά τέτοια έμμεση έ-

συν. στή σελ. 48

Ο Αστροναύτης Χάρισον Σμίτ.

Ένας αστροναύτης μιλά...

Ραμόνα Κορτέζ

«Είναι ένα ζωτικής σημασίας μέρος του διαστημικού προγράμματος ν' ανακαλύψουμε αν υπάρχει ζωή σε άλλους πλανήτες».

Δόκτωρ Χάρισον Σμίτ

Το μεγαλύτερο επίτευγμα του ανθρώπου στη διάρκεια αυτού του αιώνα συνέβη στις 21 Ιουλίου 1969 όταν ο αστροναύτης Νήλ Αρμστρογκ βγήκε από το θαλαμίσκο για να γίνει ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε πόδι πάνω στην επιφάνεια της Σελήνης. Ακολουθήθηκε από τον Γιουτζίν Γκλντριν τζούνιορ. Και οι δύο βάδισαν στο μέρος της σεληνιακής επιφάνειας που είναι γνωστό με το όνομα Θάλασσα της Ηρεμίας. Ύστερα από παραμονή 36 λεπτών, το διαστημόπλοιο και οι δύο άντρες επέστρεψαν στη βάση τους.

Το ΑΠΟΛΛΩΝ 11 που μετέφερε τους Αρμστρογκ και Γκλντριν εκτοξεύτηκε από το ακρωτήριο Κένενττυ της Φλόριδας στις 16 Ιουλίου. Ήταν το μεσουράνημα του αμερικανικού διαστημικού προγράμματος, που στο ζενίθ του απασχόλησε 376.000 άτομα και έναν προϋπολογισμό 5.900.000.000 δολαρίων.

Η επιτυχημένη αποστολή ΑΠΟΛΛΩΝ απέδειξε πέρα από κάθε αμφιβολία ότι ο άνθρωπος ήταν πιά ικανός να κατασκευάσει ένα όχημα που θα τον πήγαινε στα άκρα του διαστήματος και θα τον ξανάφερνε πίσω ασφαλώς.

Τό 1972, το πλήρωμα του ΑΠΟΛ-

ΛΩΝ 17, που αποτελιόταν από τον Γιουτζίν Σέρνα και το δόκτορα Χάρισον «Τζακ» Σμίτ, παρέμεινε στη σεληνιακή επιφάνεια για 74 ώρες και 59,5 λεπτά, από τις 7 Δεκεμβρίου μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου. Στη διάρκεια των 22 ωρών και 5 λεπτών «έξτρα» δραστηριότητάς τους, συνέλεξαν 253 λίθρες δείγματα σεληνιακών βράχων και εδάφους.

Ο Σμίτ, ο δωδέκατος και τελευταίος άνθρωπος στη Σελήνη, είναι τώρα γερουσιαστής, από το Νέο Μεξικό, και υποστηρίζει ότι υπάρχει ζωή στο διάστημα· δήλωσε μάλιστα ότι θα προτρέψει την κυβέρνηση των ΗΠΑ να «ανοίξει» τούς φακέλους των UFO στο κοινό.

«Θα ήταν πολύ εγωιστικό να υποθέτουμε ότι είμαστε η μοναδική μορφή ζωής στο γαλαξία μας», είπε ο Σμίτ, που είναι και κάτοχος ντοκτορά στη Γεωλογία από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ. «Υπάρχουν τόσα πολλά ήλιακά συστήματα με τη δυνατότητα να έχουν ήλιους σαν και το δικό μας, ώστε πρέπει να πιστεύουμε πως υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να έχει αναπτυχθεί ζωή κι άλλου».

Ο Σμίτ αποκάλυψε ότι όχι μονάχα πιστεύει πως υπάρχει ζωή στο διάστημα αλλά και ότι τα UFO έρ-

χονται από άλλους πλανήτες. Είπε ακόμα: «Είναι βεβαιότατα μία πιθανότητα να είχαμε δεχτεί επισκέψεις από το διάστημα. Πιστεύω ότι τα UFO προέρχονται από εξωγήινες μορφές ζωής, αλλά δεν έχουν επικοινωνήσει πολύ καλά μαζί μας. Αν είναι μορφή ζωής σαν και τη δική μας, θα είναι πολύ προσεκτικοί· έρχόμενοι σε φυσική επαφή μαζί μας εξαιτίας των ασθενειών».

Αν και ο Σμίτ, που τώρα είναι 43 χρόνων, δεν έχει δει ποτέ ο ίδιος ένα UFO, αυτό δεν επηρέασε το ενδιαφέρον του γι' αυτά. «Είναι ζωτικής σημασίας μέρος του διαστημικού προγράμματος να ανακαλύψουμε αν υπάρχει ζωή σε άλλους κόσμους», λέει. «Όταν περπατούσα πάνω στο φεγγάρι, ένιωσα ότι ίσως κάποιο εξωγήινο όν να βάδιζε πάνω στη Γη. Η κατανόηση του Αγνωστού έχει αποδειχτεί ιστορικά ότι αξίζει τον κόπο και δεν θλέπω γιατί θα έπρεπε να σταματήσει».

Τέλος πρόσθεσε ότι το πιο γοητευτικό θέμα που αντιμετωπίζει τώρα ο άνθρωπος είναι το διάστημα. «Αν η κυβέρνηση έχει πληροφορίες για τα UFO θα έπρεπε να τις αποκαλύψει στην κοινή γνώμη· ακόμα κι αν είχαν σχέση με την εθνική μας ασφάλεια».

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ
ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟ
«Φ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ»
ΣΥΝΑΝΤΑ UFO

Ραϊημοντ Γέλλιν

Το Τρίγωνο των Βερμούδων — ή υδάτινη εκείνη περιοχή του δυτικού Ατλαντικού, στα ανοιχτά των νοτιοανατολικών ακτών των ΗΠΑ — έχει θεωρηθεί υπεύθυνο για τις μυστηριώδεις εξαφανίσεις πάνω από 100 αεροπλάνων και πλοίων, που χάθηκαν από προσώπου της γης.

Πάνω από 1.000 ζωές έχουν χαθεί σ' αυτή τη ζώνη του τρόμου, που έντοπιζεται ανάμεσα στη Φλόριντα, το Πουέρτο Ρίκο και τις Μπαχάμες, δίχως ποτέ νά βρεθεί το παραμικρό ίχνος.

Σύμφωνα με γνώμες πολλών επισημόνων, το γεγονός ότι το αμερικανικό αεροπλανοφόρο *Φραγκλίνος Ρούσβελτ* δεν έπεσε θύμα των αινιγματικών αυτών δυνάμεων που δρουν στην περιοχή αυτή ήταν απλώς και μόνο θέμα καλής τύχης — μία αλλόκοτη σύμπτωση. Γιατί, στα τέλη του 1958 μονάχα το πλοίο CVA-42 κινδύνεψε στα νερά του Τριγώνου αλλά πολλοί άντρες του υποστηρίζουν μέχρι σήμερα ότι το πλοίο τους «χτυπήθηκε» από ένα σωρό ανεξήγητα «άτυχηματα».

Ένας απ' αυτούς ήταν ο Κλάιντ Χόρνσμπυ, του τρίτου τμήματος ραντάρ, που βρισκόταν στο σκάφος από τον Ιούλιο 1958 μέχρι το 1960. Στη διάρκεια αυτή συνέβησαν — είπε — πολλά περιστατικά ανεξήγητα. Καθώς χειριζόταν το

ραντάρ επιφάνειας του πλοίου — το φθινόπωρο του 1958 — συνέλαβε ένα μεγάλο αντικείμενο που πλησίασε σε απόσταση 2.000 γυάρδων. «Έμοιαζε σαν έναν κύλινδρο μήκους 200 ποδιών», είπε ο Χόρνσμπυ. Όταν αιώριόταν πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, ο Χόρνσμπυ ήξερε πιά ότι δεν ήταν σκάφος και τό συζήτησε μ' ένα μεγάλο οργανισμό έρευνας των UFO. Είπε ότι παρακαλούθουσε το UFO επί ώρες ολόκληρες αλλά οι ανώτεροί του επέμεναν ότι οι συσκευές του πλοίου δεν λειτουργούσαν κανονικά.

Ένας ναύτης, που βρισκόταν στο αεροπλανοφόρο το Σεπτέμβριο 1958, ανέφερε ότι βρισκόταν κάτω από το δεξι κατάστρωμα-διάδρομο προσγείωσης, όταν είδε κάτι που στην αρχή νόμισε πως ήταν ένα ελικόπτερο που αιώριόταν πάνω από τη θάλασσα, κάπου 1.500 γυάρδες μακριά από το πλοίο.

«Αρπάξα ένα ζευγάρι κυάλια και προσπάθησα νά τό δώ», είπε ο τότε ναύτης και τώρα ασφαλιστής στο Μπατόν Ρουζ της Λουιζιάνας Ρίτσαρντ Μοράν. «Είδα τότε ένα άσημένιο αντικείμενο που εξέπεμπε κόκκινα και πράσινα φώτα από τό πάνω μέρος του και κόκκινα από την «κοιλιά» του. Αιώριόταν χωρίς νά κάνει τό παραμικρό, λές και μάς παρακολουθούσε. Ύστερα, τινά-

χτήκε κατευθείαν προς τα πάνω κι εξαφανίστηκε».

Συνολικά, εξετάστηκαν τουλάχιστον 25 αυτόπτες μάρτυρες που βρίσκονταν πάνω στο πλοίο.

Μιά σειρά νέα δεδομένα επιβεβαιώνουν ότι όχι μονάχα θεάθηκαν το 1958 UFO στην περιοχή που έπλεε το πλοίο αλλά και πολύ νωρίτερα, από το 1952 ακόμα. Το APRC (Κέντρο Έρευνών Έναερίων Φαινομένων), ελέγχοντας το περιστατικό του πλ. Φ. Ρούζβελτ αναφέρει: «Εξετάσαμε αναρίθμητες αναφορές UFO που αφορούν το αεροπλανοφόρο αυτό. Μιά απ' αυτές αφορά περιστατικό που συνέβει στις 20 Σεπτεμβρίου 1952, όταν θεάθηκε και φωτογραφήθηκε ένας ιπτάμενος δίσκος. Τότε το πλοίο έκανε γυμνάσια στα πλαίσια του ΝΑΤΟ στο βρετανικό κανάλι, όποτε ένας δίσκος, που κινιόταν με τρομερή ταχύτητα, το πλησίασε από πίσω κι ύστερα απομακρύνθηκε».

Ένας άλλος που θυμάται ένα από τα περιστατικά είναι ο Μάρκ Καμπράντζερ, που το 1958 υπηρέτούσε στο αεροπλανοφόρο Φ. Ρούζβελτ — σήμερα είναι εστιάτορας στο Σάν Φραντζίσκο. Είπε ο μάρτυρας: «Δέν είχα υπηρεσία και βρίσκoμουν στην αριστερή πλευρά του πλοίου. Η ώρα ήταν 4 μ.μ., όταν, ξαφνικά, κάπου 1200 γυάρδες μακριά, εμφανίστηκε ένα ασήμoχρωμο αντικείμενο με κόκκινα και πράσινα φώτα που αναβόσβηναν στην κορυφή και στην κοιλιά του. Αιωρήθηκε πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Όρκίζομαι ότι μάς παρακολουθούσε. Έμοιαζε σαν κύλινδρος που θά έλεγα ότι είχε μήκος 200 περίπου πόδια. Ξαφνικά, ανυψώθηκε κατευθείαν προς τα πάνω κι εξαφανίστηκε. Δέν ανέφερα σε κανέναν μέχρι τώρα αυτό που είδα».

Ο Τσέστερ Γκρούζινσκυ, που παραιτήθηκε, το 1958, το UFO, είπε ότι μετά την εμφάνιση ήρθαν στο πλοίο πολλοί ανώτεροι αξιωματικοί στους οποίους περιλαμβανόταν κι ο ναύαρχος Άρλι Μπερκ, Διευθυντής Ναυτικών Έπιχειρήσεων, του οποίου η υπηρεσία δέν κατάφερε να αποκρύψει το γεγονός αυτό.

Ο Γκρούζινσκυ υπέβαλε στο ΡΥ-FOI έναν κατάλογο όλων αυτών που υπηρετούσαν στο Φ. Ρούζβελτ στη χρονική περίοδο από το 1958 μέχρι το 1959. Η λίστα αυτή περιέχει κάπου 3.000 ονόματα, βαθμούς και διευθύνσεις κατοικιών όλων αυτών των ανθρώπων, από τους οποίους ζητήθηκε να βοηθήσουν στην έρευνα.

Το αμερικανικό αεροπλανοφόρο «Φ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ» που συνάντησε το UFO στο Τρίγωνο των Βερμούδων.

Πολλοί έρευνητές UFO που γνωρίζουν το περιστατικό αυτό υποστηρίζουν ότι τα ραντάρ που χειριζόταν ο Χόρνςμπυ λειτουργούσαν κανονικότητα και ότι αυτό που είδαν οι Μοραν και Καμπράντζερ ήταν πράγματι ένα UFO — ίσως ένα από τα πολλά που θεωρούνται υπεύθυνα για παράξενα συμβάντα μέσα στην περιοχή του Τριγώνου εδώ κι εκατοντάδες χρόνια. Πολλοί προχωρούν περισσότερο, λέγοντας ότι τα έξωγινα UFO είναι υπεύθυνα για απαγωγές πλοίων και αεροπλάνων στα άνοιχτά των ακτών της Φλόριντας, όπως και για κάθε είδους ανωμαλία που συμβαίνει και σήμερα στο Τρίγωνο του Διαβόλου.

Ο συγγραφέας έξερευνητής και ωκεανογράφος Τζιμ Θόρν πιστεύει ότι ένα μεγάλο ποσοστό των εξαφανίσεων που σημειώνονται στο μέρος αυτό είναι δυνατόν να εξηγηθεί «από μία σειρά βίαιων φυσικών φαινομένων», αν και παραδέχεται ότι είδε ο ίδιος τέσσερις φορές UFO, καθώς έπλεε πρόσφατα στα άνοιχτά των ακτών της Φλόριντα.

Ο έπικεφαλής χειριστής των ραντάρ του αεροπλανοφόρου εντόπισε ένα μεγάλο αντικείμενο που παρακολουθούσε το πλοίο από μίαν απόσταση 2.000 γυάρδων, αιωρούμενο πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

αναφορες για UFO στην ελλαδα ΟΜΑΔΑ 'ΦΑΕΘΩΝ.

UFO στην αττική!

Ἡ ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ» φέρνει στο φῶς τῆς δημοσιότητας ένα περιστατικό ἐμφάνισης UFO στήν Ἀττική πού συνέβει τὸ 1962 καὶ πού μελετήθηκε ἀπὸ τὸ «Project UFO» τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κολοράντο. Μάρτυρας τοῦ περιστατικοῦ — καὶ συντάκτης τῆς σχετικῆς ἀναφορᾶς — ὁ Νικόλαος Βρεττός, κάτοικος Ἀχαρνών, Ἀττικῆς. Ἐνα δεῦτερο περιστατικό — πού συνέβει τὸ 1966 — θὰ δημοσιευτεῖ στὸ ἐπόμενο τεύχος μας.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ

Πρὸς τὸ Πανεπιστήμιο
τοῦ Κολοράντο

1. Ὑπηρετοῦσα τῇ θητεία μου σὰν στρατιώτης καὶ ἤμουν φρουρὸς στὸ στρατόπεδο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμυνας τῆς Ἑλλάδας, πού βρίσκεται στὸ προάστιο τοῦ Χολαργοῦ, κάπου 6 χλμ. ἀπὸ τὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ διάρκεια τῆς σκοπιάς μου ἦταν ἀπὸ τὶς 11.00 τῆς 29ης Ἰουνίου 1966 μέχρι τὶς 02.00 τῆς 30ης Ἰουνίου 1966.

2. Παρατήρησα τὰ ἀντικείμενα γιὰ 30 περίπου δευτερόλεπτα, μετὰξὺ τῆς 24.45 καὶ 01.00.

3. Ἐκείνη τῇ στιγμή κοίταζα πρὸς βορειοδυτικά, ὅταν εἶδα 3 ἀντικείμενα νὰ πετοῦν ἀπὸ βορειοανατολικά, διαγράφοντας μιά τροχιά ζιγκ-ζαγκ, με τρομερὴ ταχύτητα.

4. Ἡ ταχύτητά τους ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ταχύτητα ἑνὸς συμβατικοῦ ἀεροπλάνου καὶ μικρότερη ἀπὸ τὴν ταχύτητα ἑνὸς μετεώρου. Τὸ χρῶμα ἦταν φωτεινὸ κόκκινο.

5. Δὲν ἀκουγόταν ὁ παραμικρὸς θόρυβος οὔτε διακρινόταν κάποια «οὐρά» ἀπὸ ἀτμούς. Ἐξαφανίστηκαν στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.

6. Πάνω στὸ χάρτη τῆς Ἀττικῆς

ὑπολόγισα ὅτι ἡ ὀριζόντια ἀπόσταση τῶν ἀντικειμένων ἀπὸ μένα ἦταν περίπου 3,5 χλμ. ἢ 2 μίλια, τὸ δὲ ὕψος τους ἦταν 2,8 μίλια ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο πού στεκόμουν.

7. Ὑστερὰ ἀπὸ 5 λεπτά ἀπὸ τὴ στιγμή πού τὰ τρία ἀντικείμενα ἔξαφανίστηκαν καὶ ἐνῶ ἔξακολουθοῦσα νὰ βρίσκομαι στήν ἴδια θέση κοιτάζοντας τώρα νοτιοδυτικά, εἶδα ἓνα νέο ἀντικείμενο νὰ ἐμφανίζεται πίσω ἀπὸ τὴν ὄροσειρὰ Αἰγάλεω καὶ νὰ διασχίζει τὸν οὐρανὸ ἀπὸ νοτιοδυτικά πρὸς βορειοδυτικά.

8. Τὸ χρῶμα τοῦ ἦταν φωτεινὸ κόκκινο. Φαίνονταν νὰ μεταβάλλεται ἡ πυκνότητά τοῦ χρώματός του, ἡ δὲ ταχύτητά του ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ ἑνὸς ἀεροπλάνου καὶ μικρότερη ἀπὸ ἑνὸς μετεώρου.

9. Δὲν ἀκουγόταν ὁ παραμικρὸς θόρυβος οὔτε ὑπῆρχε κάποια «οὐρά» ἀπὸ ἀτμούς.

10. Διέγραψε ἓνα ἡμικύκλιο με τροχιά ζιγκ-ζαγκ, πάνω ἀπὸ τὴν ὄροσειρὰ, με μιά τρομερὴ ταχύτητα, καὶ ἔξαφανίστηκε πίσω ἀπὸ τὴν ὄροσειρὰ τῆς Πάρνηθας.

11. Στὸ χάρτη τῆς Ἀττικῆς ὑπολόγισα τὴν ἀπόστασή τοῦ ἀντικειμένου ἀπὸ μένα σὲ 15 χλμ. περίπου ἢ 9 μίλια, τὸ δὲ ὕψος του σὲ 5,5 χλμ. ἢ 3,5 μίλια.

12. Ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑ-

πηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἀμύνας μου ἔστειλε μὲ ἐπιστολὴ στίς 27 Δεκεμβρίου 1967 τὶς ἀκόλουθες πληροφορίες σχετικά με τὶς ἀτμοσφαιρικὲς συνθήκες τῶν 29 καὶ 30 Ἰουνίου 1966:

29-30 Ἰουνίου 1966

ΩΡΑ: 11.00 μέχρι 02.00

ΠΕΡΙΟΧΗ: Χολαργός

ΚΑΡΟΣ: Καλός

ΑΝΕΜΟΙ: Νότιοι ἀσθενεῖς (1-3) ἕως νηνεμία

ΟΡΑΤΟΤΗΤΑ: 10-20 μίλια

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ: 20° - 23° θαθμούς Κελσίου

ΣΧΕΤ. ΥΓΡΑΣΙΑ: 60° - 70°

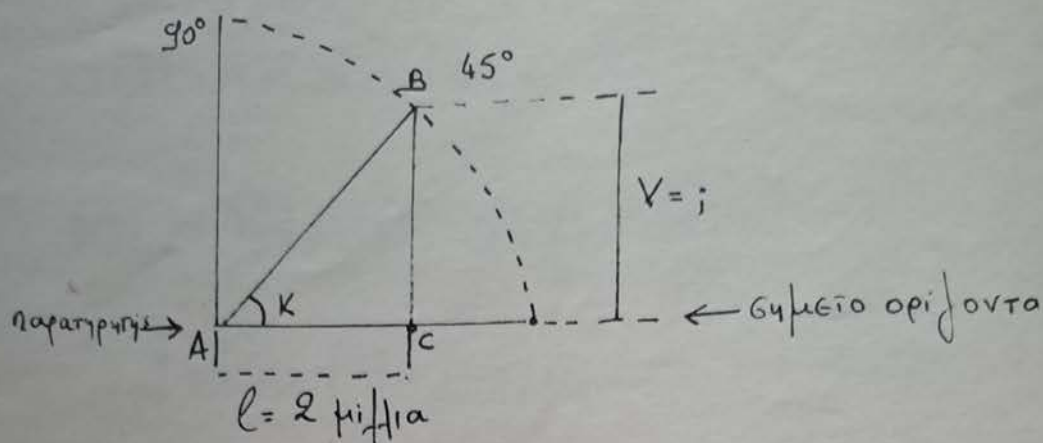
Οἱ ἀριθμοὶ στὴ παρένθεση ἀναφέρονται σὲ δείκτες διεθνoῦς κλίμακος πού ἀφοροῦν τὸν ἀνεμὸ καὶ τὴ θάλασσα.

Εἰλικρινὰ Δικός σας
Νικ. Βρεττός

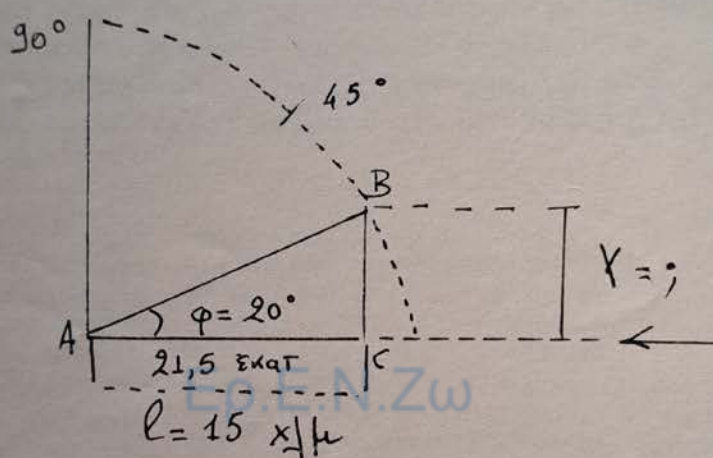
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Ὑπολογισμὸς ἀπόστασης
τῶν τριῶν ἀντικειμένων

Μέτρησα πάνω στὸ χάρτη τὴν ὀριζόντια ἀπόσταση (σὲ 5 ἑκατοστά). Σύμφωνα με τὴν κλίμακα 1:72.

ΣΧΗΜΑ 1

ΣΧΗΜΑ 2.

000, υπολόγισα ότι η απόσταση των τριών αντικειμένων από μένα ήταν περίπου 3,5 χλμ. ή 2 μίλια.

Υψόμετρο των τριών αντικειμένων
Υπολόγισα την γωνία σε 45° .

Από γνωστό τύπο των μαθηματικών έχω $Y=1$. έφαπ. K
 $Y=1$. έφαπ. $45^\circ = 2$ μίλια. $1 = 2$ μίλια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Υπολογισμός της απόστασης

του νέου αντικείμενου.

Υπολόγισα πάνω στο χάρτη την οριζόντια απόσταση σε 23,5 εκατ. Σύμφωνα με την κλίμακα 1:72.000 βρήκα ότι η απόσταση από μένα ήταν 16 χλμ. ή 10 μίλια.

Υπολογισμός ύψους του νέου αντικείμενου

Υπολόγισα τη γωνία σε 20° και έτσι έχω.

Έφαπ. $\phi = \text{έφαπ. } 20^\circ = 0,36$ και
 $Y = 1 \cdot \text{έφαπ. } = 1 \cdot \text{έφαπ. } 20^\circ = 16 \cdot 0,36 = 5,5$ χλμ. περίπου. ■

δύναμη, έχει το δικό της ανεξάρτητο διαστημικό πρόγραμμα. Ένα μεγάλο μέρος απ' αυτό είναι μυστικό, αλλά δυο συνεχείς πρωθυπουργοί, η Γκάντι και ο Ντεσάι, έδωσαν την προτεραιότητα στο «άλμα στο διάστημα». Το Διαστημικό Κέντρο Βικ-Ράμ Σαραμπάι, κοντά στο Νέο Δελχί προωθεί τη σειρά των ήχητων πυραύλων Rohini, καθώς επίσης και την εξαπόλυση ενός δορυφόρου που ονομάστηκε SLV-3. Η Ινδία προγραμματίζει μέχρι το τέλος του 1979 να γίνει το ενδέκατο κράτος που βάζει σε τροχιά ένα μη επανδρωμένο δορυφόρο. Και είναι φανερό πως οι ινδικές αρχές, που ανησυχούν για τα UFO, καταλαβαίνουν πως οι δίσκοι μπορεί να αποτελέσουν μιά απειλή γι' αυτή τη διαστημική προσπάθεια.

Αν, λοιπόν, ο ανώτατος κρατικός υπάλληλος που αναφέραμε προηγουμένως κάνει αυτό που νομίζει σωστό, τότε η Ινδία θα μπορούσε να γίνει η πρώτη κυβέρνηση στον κόσμο που θα άρχιζε «δημόσια» μιά επαφή με εξωγήινους. Θα το κάνει; Σ' αυτή την απέραντη χώρα, όπου αφθονούν τα αρχαία και τα σύγχρονα μυστήρια, μπορεί να μην άργήσει μιά τέτοια απόφαση. Και, κατά την άποψη αυτού του κρατικού υπαλλήλου, μπορεί να παρθεί «πολύ σύντομα, πάρα πολύ σύντομα».

ΔΙΣΚΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

συν. από τη σελ. 23

των αναφορών για δίσκους προέρχεται από περιοχές που βρίσκονται κοντά σε φυσικά σπήλαια. Τα ακόλουθα δεν είναι παρά λίγα μόνο παραδείγματα:

• 18 Απριλίου 1968: Κοντά στο Νέο Κενσιγκτον της Πενσυλβανίας, μιά ντουζίνα άνθρωποι είδαν στον ουρανό, πάνω από την κοιλάδα Άλλεγκάνυ, ένα λαμπερό κυκλικό αντικείμενο. Ο Όρα Κόνλεϋ, ο νεότερος, και ο Αντριου Μπιάντεϋ, που έξερευνούσαν σπήλαια σ' εκείνη την περιοχή, είδαν κι αυτοί το UFO, που τούς πλησίασε στις 50 γυάρδες. Στην περιγραφή τους είπαν πως ήταν μεγάλο σαν ένα δωμάτιο, με φώτα που αναβόσθηναν από κάτω και σταθερά φώτα στα πλάγια και μ' ένα γυάλινο θόλο στην κορυφή.

• 28 Ιουλίου 1968: Από την περιοχή γύρω από την Κοιλάδα Χάντιγκτον της Πενσυλβανίας, όπου

βρίσκονται τα ννωστά Σπήλαια Λινκολν, αναφέρθηκε ένα κύμα UFO.

Τα UFO που εμφανίστηκαν δεν θα μπορούσαν να μπουν εύκολα στα σπήλαια, αφού τα επισκέπτονταν τόσοι άνθρωποι. Είναι όμως γεγονός ότι τα περισσότερα μεγάλα σπήλαια έχουν στήν επιφάνεια περισσότερα από ένα ανοίγματα. Η είσοδος για το κοινό είναι απλώς η μεγαλύτερη ή πιό θολική. Οι δίσκοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν άνετα μιά άλλη και ίσως μυστική είσοδο, που προσπερνάει το τμήμα του σπηλαιίου που υπόκειται σε έμπορική εκμετάλλευση και οδηγεί κατευθείαν στο βραχώδες κρυσφύγετο των ανθρώπων των δίσκων.

Οι σπηλαιολόγοι αναφέρουν σε όλα σχεδόν τα σπήλαια, μεγάλα και μικρά, «άνεξερευνητες» διόδους και «άγνωστα» κοιλώματα. Το πιθανότερο είναι ότι μάς είναι γνωστό λιγότερο από το 10% του δικτύου κάθε σπηλαιίου. Δύσκολα περάσματα και επικίνδυνοι σχηματισμοί έμποδίζουν ακόμα και τους πιό ριψοκίνδυνους έξερευνητές σπηλαίων να συνεχίσουν μέσα σ' αυτό που μπορεί να είναι σπήλαια ενωμένα μεταξύ τους και να προχωρούν σε μεγαλύτερα βάθη για ανυπολόγιστα μίλια.

Οι άνθρωποι των δίσκων όμως θα μπορούσαν να έχουν χαρτογραφήσει πρό πολλού αυτούς τούς σκοτεινούς μυστηριώδεις λαβυρίνθους και να τούς έχουν μετατρέψει σε άνετα και απολύτως ασφαλή καταφύγια, απαλλαγμένα από την ανάμειξη των ανθρώπων.

Πώς αλλιώς θα μπορούσατε να έξηγησετε τις άμετρητες εμφανίσεις UFO σε άχαρες, όρεινές περιοχές, που είναι γεμάτες από σπήλαια;

Και συλλογιστείτε κι αυτό: Στις 8 Δεκεμβρίου του 1968, η Έπιτροπή Ατομικής Ενέργειας έκανε το Πείραμα Schooner και άνατίναξε στη Νεβάδα μιά υπόγεια πυρηνική βόμβα, ισχύος 35 χιλιοτόνων. Πέντε μέρες αργότερα, το επίπεδο της ραδιενέργειας ανέβηκε από 10 ως 20 φορές — στον Καναδά 1.000 μίλια μακριά. Αφού η Συνθήκη για την Απαγόρευση των Πυρηνικών Δεσκιμών απαγορεύει τις εκρήξεις στον άερα και όλες οι ατομικές βόμβες πρέπει να δοκιμάζονται κάτω από το έδαφος, πως έφτασε στον Καναδά αυτή η ραδιενεργός μόλυνση;

Υπάρχει μιά απάντηση που μπορούμε να δώσουμε στους αμήχανους επιστήμονες, την οποία θέ-

βαια δεν θά παραδεχτούν ποτέ — η πυρηνική μόλυνση ταξίδεψε με τη μορφή σκόνης μέχρι τον Καναδά μέσα από μιά σειρά σπηλαίων που επικοινωνούν.

Δεν έχουμε ακόμα απαντήσεις σχετικά με την επίδραση που έχουν οι υπόγειες πυρηνικές εκρήξεις πάνω στους ανθρώπους των δίσκων που ζούν κάτω από τη γη ή αν έχουν κανένα σύστημα προστασίας από τη ραδιενέργεια. Αναρωτιέται κανείς μήπως καμιά πολύ δυνατή εκρήξη δεν κάνει ένα σμάρι από θυμωμένα όντα να ξεπηδήσουν από χιλιάδες σπήλαια.

Μόνο ο χρόνος θά το δείξει. ■

ΓΑΛΛΙΑ: ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ UFO

συν. από τη σελ. 36

νουμε αναφορές και στο Έθνικό Κέντρο Διαστημικών Μελετών (C.N.E.S.) της Τουλούζης, έφóσον ο διευθυντής του τμήματος πυραύλων, Κλώντ Ποέ, δήλωσε δημόσια το ενδιαφέρον του για τα UFO.

»Από τότε που δημιουργήθηκε ο G.E.P.A.N. (Όμάδα Μελέτης των Άγνωστων Ταυτότητας Έναέριων Φαινομένων), που η διεύθυνσή του ανατέθηκε στον Κλώντ Ποέ, στέλνουμε άμεσα τις αναφορές μας σ' αυτό τον επίσημο οργανισμό.

»Όταν παίρνουμε μιά αναφορά από κάποιο τμήμα της χώρας, που τα στοιχεία του παρουσιάζουν ενδιαφέρον, και προπάντων όταν μπορούμε να έρευνήσουμε επιτόπου ή να διασταυρώσουμε τις ούράνιες παρατηρήσεις με τις καταγραφές των ραντάρ των αεροπορικών βάσεων, τηλεφωνούμε άμεσα στον Κλώντ Ποέ, έτσι που να τού δώσουμε τον καιρό είτε να πάει ο ίδιος είτε να στείλει μερικούς από τούς ειδικούς της ομάδας του επιτόπου.

»Τα τμήματά μας κατα τόπους, δεν έχουν αλλάξει τις μεθόδους τους. Ο Κλώντ Ποέ τούς έχει απολυτή έμπιστοσύνη και πιστεύει πως τα 95% από τα στοιχεία που χρειάζεται βρίσκονται μέσα στις έπισήμες αναφορές των χωροφυλάκων μας».

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

»Αντιμετωπίζοντας το φαινόμενο των UFO ήδη από την αρχή της εμφάνισής του, η χωροφυλακή προσαρμόστηκε πιά θαυμάσια σ' αυτό το είδος της έρευνας. Αποτελεί σήμερα την πρωτοπορία της έπισήμης έρευνας, που τροφοδοτεί τούς

ηλεκτρονικούς υπολογιστές της με τις αναφορές, αυτές που τελειώνουν — σε μία διασκεδαστική αντίφαση προς τεράστια, μοντέρνα μηχανήματα — με τις καθαρευουσιάνικες φράσεις: «έφ' ό διαβιθαζω, επιβεβαιώνω και υπογράφω, εύπειθέστατα...».

Στό άρθρο που δημοσίεψε το 1971 στην *Επιθεώρηση της Έθνικης Χωροφυλακής* ο λοχαγός Κερβαντάλ Εξήγησε θαυμάσια την ατία:

«Η χωροφυλακή, με τις διακλαδώσεις της στο σύνολο της επικράτειας με τη γνώση των τόπων και ιδιαίτερα των κατοίκων, με την άφοσίωση της στην εντιμότητα, που αποτελεί το χαρακτηριστικό των αντρών της, με την ταχύτητα της επέμβασής της σε κάθε τόπο, αποτελεί έναν ανεκτίμητο βοηθό στις έρευνες που γίνονται για να διαπιστωθεί ή αλήθεια σε ό,τι αφορά τα φαινόμενα αυτά. Κι αυτό, γιατί ξέρει να διευκολύνει τους επίσημους έρευνητές που αποστέλουν οι σοβαροί οργανισμοί, αυτοί που μελετούν το πρόβλημα, γιατί ξέρει να θέτει έρωτήματα στους μάρτυρες και να δίνει άπροκατάληπτη και εύγενική προσοχή στις μαρτυρίες τους, γιατί ξέρει να εξετάζει με κάθε λεπτομέρεια τους τόπους των συμβάντων και να διαπιστώνει τα ίχνη που αφήνουν οι μυστηριώδεις προσγειώσεις. Έτσι, μπορούμε να έχουμε απόλυτη έμπιστοσύνη στους χωροφύλακες, ότι θα μάς βοηθήσουν να ριξουμε κάποιο φώς, σε ένα από τα μεγαλύτερα μυστήρια, όλων των εποχών».

ΕΝΑΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ συν. από τη σελ. 37

Νησιώτης: «Με άπασχολεί το θέμα πώς ή χριστιανική πίστη θα αντιμετωπίσει την έκδοχή των έξωγήινων. Η άπάντηση σ' αυτό πρέπει να είναι: με την άκρα ταπεινότητα, αυτήν που έρχεται από το Σταυρό του Χριστού. Πρέπει να ετοιμαζόμαστε για μία τέτοια έκδοχή με πνεύμα συγκρατημένο και ταπεινό».

— Μ. Παπαγιάννης: «...» Η θα τους βρούμε μέσα στο ίδιο τό ή-λιακό μας σύστημα ή δεν υπάρχουν πουθενά άλλου στο γαλαξία, κι αυτό γιατί ή έχει ήδη άποικιστεί ο γαλαξίας μας από προηγμένους πολιτισμούς ή δεν υπάρχουν τέτοιοι πολιτισμοί.... Η άπάντηση νομίζω ότι θα 'ρθει σύντομα. Αν τους βρούμε θα γίνουμε κι έμεις μέλη του κλάμπ, αν δεν τους βρούμε θα πρέπει να άποικήσουμε έμεις τό

γαλαξία μας. Και είναι βαριά ή παρακαταθήκη αλλά και μεγάλη ή τιμή».

— Άλλαν Χάουνεκ: «πιστεύω στο φαινόμενο των UFO.... Όταν βρεθεί ή άπάντηση για τους δίσκους τότε θα έχει αλλάξει όχι μονάχα ή αντίληψη που έχουμε για την ύπαρξή μας αλλά και για όλόκληρο τον κόσμο που μάς περιβάλλει. Η έπιστήμη δεν έχει πει άκόμα την τελευταία της λέξη».

Αυτές ήταν οι λίγες «κουταλιές» που άνεφερα στην αρχή. Φυσικά υπήρχε ένα πλούσιο φωτογραφικό και κινηματογραφικό υλικό που όλοκλήρωνε σημαντικά την όλη έκπομπή. Αν θα πρέπει να προσθέσω κάτι άκόμα, αυτό είναι ότι τη φορά έτούτη ή έκπομπή για τα UFO ήταν πολύ πιο ζεστή, πολύ πιο άντικειμενική. Άξιζει ένα μπράβο στο «σέφ» της ΕΡΤ για την πασχαλιάτικη «μαγειρίτσα» του.

UFO ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ συν. από τη σελ. 40

μπειρία έχει τό πλήρωμα ενός έπιβατηγού άεροπλάνου των Κυπριακών Άερογραμμών, στις 15 Νοεμβρίου.

Τό άεροπλάνο είχε πραγματοποιήσει μιάν έξτρα ναυλωμένη πτήση στο Άμμάν της Ιορδανίας όπου μετέφερε μουσουλμάνους προσκυνητές και επέστρεφε στη Λάρνακα.

Μόλις άπογειώθηκε από τό Άμμάν — χωρίς έπιβάτες — γύρω στις 11 τό βράδυ κι ενώ βρισκόταν σε ύψος 20.000 ποδών περίπου μιá έκτυφλωτική λάμψη κάλυψε την καμπίνα των πιλότων. Σάστισαν προς στιγμή ό άγγλος κυβερνήτης του άεροπλάνου, ό κύπριος πιλότος, βοηθός του και ό κύπριος μηχανικός πτήσης που καθόνταν στην καμπίνα.

Τήν ίδια στιγμή ό κυβερνήτης ενός άλλου άεροπλάνου που πετούσε στην περιοχή είδοποίησε τον άγγλο συνάδελφό του των Κυπριακών Άερογραμμών ότι κάτω από τό άεροπλάνο του (δηλαδή των Κυπριακών Άερογραμμών) είχε περάσει ένα UFO.

Τό γεγονός αυτό άνεφερε άργότερα μετά την προσγείωση του άεροπλάνου στη Λάρνακα, ό κυβερνήτης του άεροπλάνου στους άεροσυνοδούς — τέσσερεις κοπέλες κι ένας άντρας, όλοι Κύπριοι.

Έδώ τελειώνουν οι νέες περιπτώσεις εμφάνισης UFO που άναφέρθηκαν από Κύπριους. Άλλ'όπως έχουμε γράψει τό θέμα δεν κλείνει. Νέες περιπτώσεις θα υπάρ-

ξουν χωρίς ν' άποκλείονται και έπαφές δεύτερου ή και τρίτου τύπου, δηλαδή ίχνη στο έδαφος, και σ' ό,τι βρίσκεται πάνω σ' αυτό από UFO και έπαφές — όπτικές ή άλλες — Κυπρίων ή ξένων που βρίσκονται στην Κύπρο με έξωγήινους. Αυτά έχουν ήδη συμβεί από χρόνια σε άλλες χώρες.

